

D

I

**INTERNATIONALE
MISSIONER:**
Nye tider - nye
kompetencer

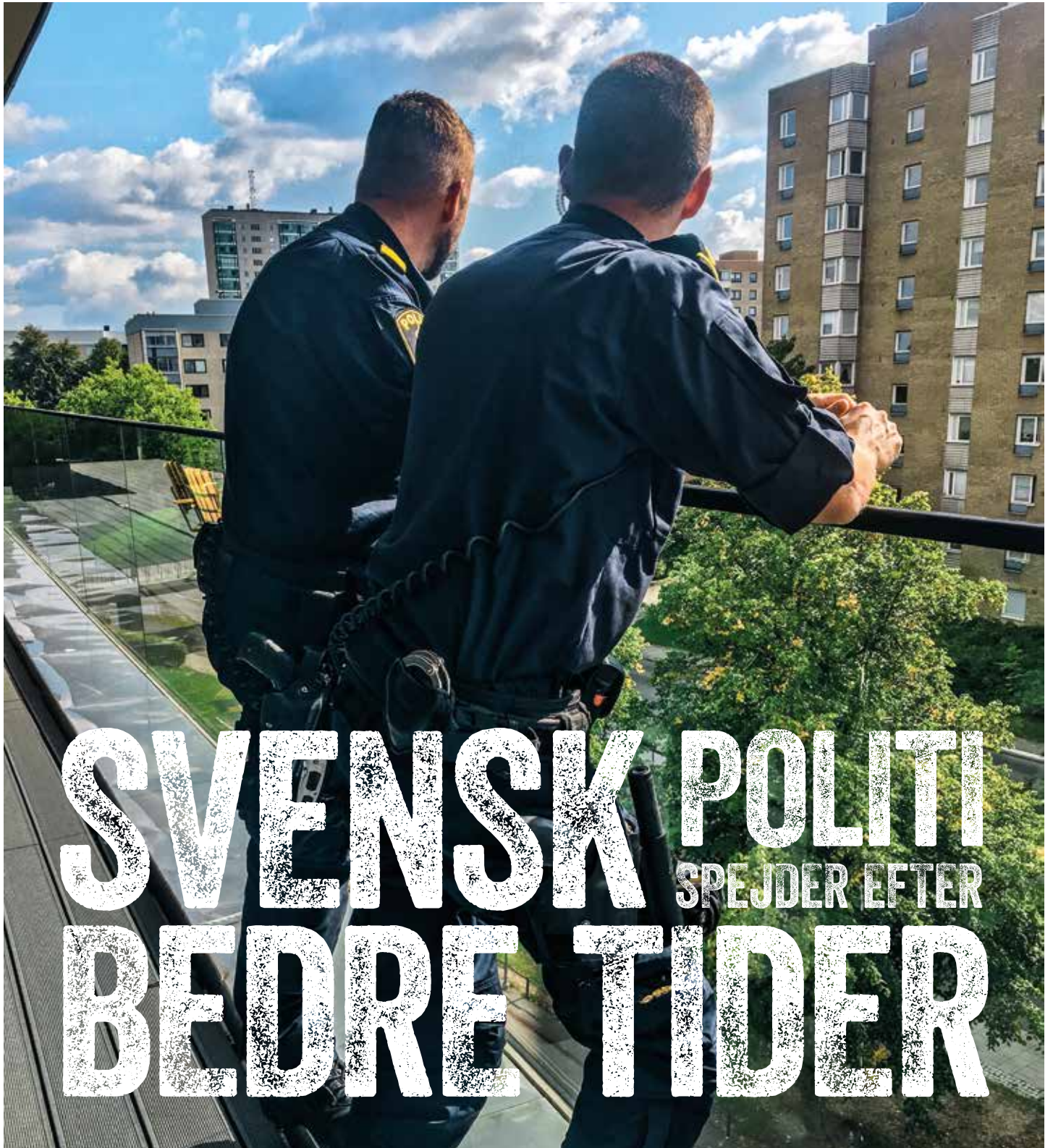
ELEVBOOM:
Kredse har
travlt med
uddannelsesopgaven

NYT FRA POLITIFORBUNDET
**Øget nordisk
samarbejde:**
Mange ubesvarede
spørgsmål

**Kvindelige
politiledere:**
Stadig en
mangelvare

04/2018

DANSK POLITI

SVENSK POLITI
SPEJDER EFTER
BEDRE TIDER

Genopretning efter **mange** **års** **svigt**

CLAUS OXFELDT
FORBUNDSFORMAND

Politiet er i gang med et større indtag af elever på Politiskolen. Vi er i gang med at rette op på næsten seks års fald i politifolk og deraf følgende forringet arbejdsmiljø og service.

Heldigvis har politikerne, ikke mindst takket være Politiforbundets vedholdende kamp, fået øjnene op for, hvor uholdbar personalsituationen er.

At der mangler polititimer i næsten akut grad.

Derfor er vi i gang med en meget tiltrængt udvidelse af politistyrken.

Jeg glæder mig over, at vi således ikke bare optager mange elever, men at politikerne har stillet specifikke krav om nettoudvidelse, således at styrketallet 1. januar 2020 er på 11.100 politifolk. Samme antal som i 2011, hvor politikerne ophævede et fast

normativ. Derefter faldt antallet af politifolk løbende, og vi har været helt nede omkring 10.400.

Men seks års fejlslagen politik kan ikke rettes op på et øjeblik. Det tager tid. En tid, hvor politiet vil være præget af, at vi har mange nye politifolk, som skal have den rette uddannelse og den rette praktiktid ude i kredsene.

Det mærker man helt naturligt ude i beredskaberne, fordi der kommer mange elever.

Det kræver en del. I den forbindelse er det afgørende, at ledelserne sørger for at hjælpe og prioritere, sådan at beredskaberne kan hænge sammen, og at vejlederne kan få den tid og de arbejdsforhold, som skal til for at udanne politielever ordentligt i praktisk politiarbejde.

Det er en investering i fremtiden og ordentlige arbejdsforhold. Deres gode

»

Vi skal tilbyde en ordentlig uddannelse, og vi skal tilbyde ordentlige arbejdsforhold, også for dem som uddanner.

uddannelse på stationerne gavner alle – såvel internt i politiet som i hele samfundet.

Det er afgørende, at der er fokus på, at arbejdspladsen fungerer, og at hele kredsen bidrager, samt at ledelsen tager ansvar og prioriterer i forhold til, at uddannelse er 1. prioritet.

Flere og veluddannede politifolk er simpelthen det vigtigste fundament for genopretningen af arbejdsforholdene i dansk politi.

Jeg vil i den forbindelse glæde mig over, at vi i næste måned indvier en ny politiskole i Fredericia. Politiskolen i Vest er et projekt, som kan øge kvaliteten yderligere i dansk politi og give mulighed for dygtiggørelse og lettere rekruttering.

Der er altså meget, som peger positivt fremad. Men vejen er ikke let. Vi skal genvinde pusten efter mange år op

ad bakke. Der skal virkelig lægges vægt på uddannelse.

I samme forbindelse vil jeg glæde mig over, at politikadetterne, som har mødt en del modstand, faktisk har udviklet sig til en pulje af enormt velkvalificerede, fremtidige politifolk, som tager deres uddannelse i etaper. Næsten alle kadetter bruger uddannelsen som en indgang til politiet, hvor de modnes og tilegner sig gode erfaringer, de efterfølgende kan bygge på, når de tager den egentlige politiuddannelse. Det er positivt i tider, hvor rekrutteringen frembringer en del panderynker. Vi er heldigvis ikke på niveau med Sverige, hvor hver fjerde stol på politiuddannelsen ikke kan besættes. Men vi skal arbejde hårdt og sikre, at de rette kommer ind på uddannelsen, at den fortsat er attraktiv, og at vi hjælper godt på vej. Det er Politiforbundet,

som har insistet på en evaluering af uddannelsen, og en tilretning og løbende forbedring. Det krav har vi bragt videre til Rigspolitiet på baggrund af tilbagemeldinger fra vores kolleger. Og vi vil fortsætte med at stille krav.

Vi skal tilbyde en ordentlig uddannelse, og vi skal tilbyde ordentlige arbejdsforhold, også for dem som uddanner.

Der er således mange gode tegn, men også en del bump, som skal overstås.

Det skal dog ikke skygges for det egentlige. For dét, som det hele handler om. Nemlig dygtige og veluddannede politifolk, som løfter arbejdet til borgernes store tilfredshed og med stor troværdighed i ryggen.

Som også sætter livet på spil, og som skal tåle meget.

Vi skal heller ikke glemme prisen og sliddet, som følger med uniformen.

Få dage, før jeg skrev denne leder, havde vi endnu en tragisk oplevelse, hvor en politiassistent alt for tidligt mistede livet i tjenesten. Der var tale om en ulykke i arbejdstiden, som har ramt os alle dybt. Det vigtigste i Politiforbundets virke er fortsat, at vi skal passe på hinanden og huske egen sikkerhed. At skabe et arbejdsmiljø og et fællesskab, hvor vi husker, at politifolk også er mennesker, har familie og skal kunne vende hele og sunde hjem.

Jeg vil derfor bruge de sidste linjer af min leder til at erindre om dette til alle politifolk.

Pas godt på jer selv og hinanden. ■

UTAK, "ULØN" OG KRISE

Valget i Sverige handlede om et politi i dyb krise. Partierne lovede penge og tusindvis af ekstra politifolk.

Selv tror politifolkene ikke på forandringer til det bedre, hvis ikke lønnen løftes betragteligt. **DANSK POLITI besøgte Malmö.**

6

16

40

36

30

”

Vi føler os ikke værdsatte. Arbejdet er blevet farligere, hårdere og mere krævende. Men arbejdsgiveren har ikke imødekommet vores lønkrav.

Michael og David,
politiassistenter,
Malmø Politi

Indhold

- 6 Svensk valg i politikrisens tegn
- 14 Kort Nyt
- TEMA:**
- 16 Ukraine varsler nye tider for internationale missioner
- 19 Udsendte politifolk er dygtigere end nogensinde
- 24 Det går i blodet
- 26 Det sværeste er ventetiden
- 27 Tidligere udsendte fortæller
- TEMA:**
- 28 Historisk optag af elever giver travlhed i kredsene
- 30 Uddannelsesleder ønsker uddannelsesbetjente
- 32 Fedt at se eleverne udvikle sig
- 34 Man bliver selvstændig af at være vejleder
- 36 Nordjysk læringsmiljø ”kørt over” af patruljedistrikter
- 40 Politihistorie: Mysteriet bag Hafnia-branden
- 68 Debat
- 76 Værd at vide

I den svenske valgkamp overbød partierne hinanden, når det handlede om flere politifolk og om hjælp til en kriserampt politistyrke. DANSK POLITI besøgte Malmø og hørte om en politistyrke, som ikke føler sig værdsat, om fortsatte lønkampe, problemer med rekruttering og manglen på polititimer til udadvendt arbejde. Tilliden til, at politikerne indfrier deres valgløfter, er heller ikke stor.

SVENSK

VÅLG

TEKST NICOLAI SCHARLING OG
KARINA BJØRNHOLDT

I POLITIKRISENS →

TEGN

N

ogle gange bliver en beskrivelse allemandseje.

Uanset hvem man spørger, så siger svenske politifolk således: "Vi går på knæene".

Det at gå på knæene dækker i virkeligheden over tre-fire års uafbrudt krisesnak i svensk politi.

En reform har siden 2015 kastet svensk politi

ud i et organisatorisk kaos, hvor ingen ender hænger sammen, og hvor alle de lovede frigjorte polititimer aldrig blev realiseret.

I de seneste år har tre politifolk dagligt forladt politistyrken i utide.

Lønnen er lav sammenlignet med den øvrige offentlige sektor i Sverige, og permanente lønkampe har slidt på arbejdsglæden.

Dertil kommer, at terrortrusler, voksende bandekriminalitet og grænsekontrol har slået bunden ud af et timeregnskab, som i forvejen var i minus.

Der mangler politifolk, og arbejdsmiljøet er i bund.

Svenske politifolk føler sig generelt ikke værdsatte, og tilliden til ledelsen er ikke stor.

Kritikken fra medier og offentlighed har været enorm, blandt andet på grund af manglende respons og indsatser mod alt fra højre nationalister til optøjer i udsatte områder.

I Sverige sidder racisme- og chauvinisme-stemplerne løst, og politifolk skal virkelig holde tungen lige i munden og vandre inden for en meget snæver korridor af korrekte synspunkter, når de agerer mellem mange kulturer, baggrunde, i politisk farvand og hos socialt udsatte. De kalder det selv for "åsiktskorridor", altså synspunktskorridor.

Samtidig er forskellige former for personfarlig kriminalitet stigende, antallet af voldtægter foruroligende stort i forhold til nabolandene, og Malmø er præget af blodige bandekrige.

Alt det og meget mere bliver repeteret på tagterrassen på toppen af politistationen i Rosengård i Malmø.

Her sidder David og Michael, på henholdsvis 34 og 46 år, fire etager over et område, som har fået mærkatet "særligt udsat", og som er en kulturel smeltedigel og indimellem også en trykkoger, der ligger spredt ud over et

stort område af cykelstier, betonbroer, parker, plæner og betonblokke.

Omtrent dobbelt så stort som Vollsrose ved Odense og kun adskilt fra Malmø bykerne af et netværk af ringveje.

Kun tid til brandslukning

Rosengård er sådan set både idyllisk og meget grøn, og svenskerne er generelt bedre til at camouflere beton, så facader ikke virker påtrængende grå eller bevidst skjult bag hysteriske pangfarver, men derimod venlige og indbydende.

Børn leger, og folk i alle aldre slentrer afsted med arbejdstasker, poser, gangstativer og skoletasker. De fleste med ansigterne løftet taknemmeligt mod solskinnet. Der er fredeligt på en behageligt smittende måde.

Alligevel er dagen startet med et skuddrab og én alvorligt såret i endnu et banderelateret skyderi ikke langt derfra.

Politistationen er gemt bag højt hegn, metalgitre, kame-raer og skudsikre vinduer. Asfalten på p-pladsen er blevet lappet, efter en bombe blev kastet ind over hegnet tidligere på året, og der er også blevet skudt mod vinduerne. Inden for de seneste år har politiet flere steder i Sverige oplevet angreb mod stationer og en stigning i trusler mod politifolk.

Det er grelle kontraster, som forklares på følgende måde af de to politiassistenter:

- Malmø er eksemplet på, hvad der sker, når du fjerner politifolk fra gadepatrulje og dialog. De bandedere, som i dag styrer området, kendte vi allerede, da de var unge, men vi har aldrig sat ind over for dem, før det var for sent, forklarer de.

Det er langt hen ad vejen historien om svensk politisk krise. Der er alle de gode intentioner, men når virkeligheden rulles ud, så er resultatet et andet.

Område- og dialogpoliti har officielt højeste prioritet. Men virkelighedens polititimer rækker ikke til mere end brandslukning, påtrængende indsatser og bekæmpelse af hård kriminalitet.

Forebyggende arbejde og nærvær er en luksus, når de 800 politifolk skal løfte politiarbejdet i Sveriges tredje-største by. Herunder også opgaver relateret til grænse-nærhed samt det faktum, at Malmø er porten til distribu-tion af narko og huser mange socialt udsatte.

- Vi har ikke været synlige. Efter hårde optøjer herude i 2008 var det et politisk krav, at vi skulle være synlige og til stede hele tiden. Vi var omkring 40-50 politifolk alene i Rosengård. I de efterfølgende måneder var der mere

”

Vi føler os ikke værdsatte. Arbejdet er blevet farligere, hårdere og mere krævende. Men arbejdsgiveren har ikke imødekommet vores lønkrav.

Michael og David, politiassistenter i Rosengård, Malmø Politi

fredeligt og trygt for alle end nogensinde, men så skiftede fokus igen.

Nu har vi igen ikke ressourcer til at reagere, når vi mærker, at noget begynder at ulme herude, fortæller Michael.

Tærer på familielivet

DANSK POLITI møder de to politifolk få dage før det svenske valg. Et valg, hvor stort set alle partier har lovet politiet penge og mange nye kolleger. Op mod 10.000 nye politifolk i de kommende år. P.t. er der lige under 20.000 politifolk i Sverige til en befolkning på godt 10 millioner og et areal, som er otte gange større end Danmark.

Men tiltroen til politikerne er ikke stor.

- Ét er, hvad de siger i valgkampen, noget andet er, hvad der sker bagefter, siger Michael.

Han fortsætter:

- Jeg vil gerne være optimist, jeg vil gerne tro på bedre tider, men jeg vil se det først. Jeg har negative erfaringer.

David og Michael pointerer flere gange, at de elsker deres arbejde, og at det er samværet med kollegerne og muligheden for at gøre en forskel, der holder dem oppe.

- Men hvis vi skulle gå hver dag og tænke på, hvordan vi bliver behandlet, hvordan vi ikke føler os værdsatte, og hvordan vi bliver sendt rundt, så ville det nok være noget andet. Vi fortrænger det heldigvis, ellers kan vi ikke fungere, nikker de begge.

Begge har problemer på hjemmefronten med kærester og børn, som er trætte af, at livet skal indrettes efter et arbejde, som gør det umuligt at regne med deltagelse i familiearrangementer, eller i det hele taget at planlægge længere frem i tiden. De risikerer også at blive sendt ud i indsatser i Nordsverige uden nævneværdig økonomisk kompensation. Det meste transporttid er i øvrigt ikke arbejdstid, selv om de sidder i uniform i en bil eller bus.

- Vi slæber rundt på dårlig samvittighed over for vores familie. Det er hele tiden dem, der må indrette sig efter os, og det er jo ikke, fordi vi hiver de store lønchecks hjem til dem. Det ville være mere familievenligt at arbejde på kontor, siger de.

Føler sig ikke værdsatte

Hvis Michael og David skal komme med deres største ønske til politikerne, så er det et mærkbart løft i lønnen. Lønnen blev allerede hævet under de seneste aftaleforhandlinger, men opleves stadig som alt for lav. Politifolk med få års anciennitet tjener ikke meget over, hvad der svarer til 21.000–22.000 danske kroner om måneden. Mange af de politifolk, som har forladt arbejdet, fortæller da også, at lønnen er årsag til, at de har søgt bort. Der er adskillige historier om politifolk, som har skiftet arbejdsplads til kommuner eller andre offentlige arbejdspladser og er steget mange tusinde kroner i månedlig indtægt.

Det er politifolk, som endda fortæller, at de helst ville være blevet i politiet, og at de er klar til at komme tilbage, hvis løn og arbejdsvilkår forbedres.

- Vi føler os ikke værdsatte. Arbejdet er blevet farligere,

”

Vi har mistet nærheden. Vi har mistet politifolk på gaden, som opretholder demokratiet og viser synlighed og tilgængelighed. Det er faktisk ret enkelt; den svenske befolkning er vokset med 18 procent i de senere år, men politistyrken er vokset med 31 procent. Alligevel er alle politifolk fjernet fra gadepatrulje og lokalområder. Det skal der ændres på. Vi har svigtet vores opgave.

Ulf Boström, lokalpolitiker og politiinspektør i Göteborgs Politi

hårdere og mere krævende. Men arbejdsgiveren har ikke imødekommet vores lønkrav. Løn skal selvfølgelig ikke aftales med politikerne, men mellem arbejdsgiveren og vores fagforbund. Det er dog politikerne, som skal bevilge pengene til budgetterne. De skal sende et signal om, at de værdsætter os, forklarer de.

Ønske nummer to på listen er flere politifolk, mange flere.

- Vi er alt for få, og det kan mærkes. Og det er rigtigt, at politikerne har lovet mange tusinde flere politifolk, og at de vil åbne flere nye politiskoler i hele landet. Men det hjælper ikke noget, når politiarbejdet ikke opleves som attraktivt på grund af lønnen. Hver fjerde plads på skolerne står tom, fordi der ikke er nok kvalificerede ansøgere. Vi har heller ikke tid til at uddanne dem ordentligt ude på stationerne. Vi har meget svært ved at se, hvordan den planlagte politiskole her i Malmø kommer til at hjælpe på nogen måde, fortæller de.

”

Befolkningen har stadig tillid til os, fordi de oplever en god betjening, når vi rykker ud til dem. Men hvad nytter det, at vi er på gaden, hvis vi efterfølgende ikke har ressourcerne til at efterforske sagerne?

Nina Wemrin, foreningsformand, Malmø Polisi

Tabuet er brudt

En ting er dog gået i positiv retning i de senere år, fastslår Michael og David. Medierne og offentligheden er så småt begyndt at debattere de udfordringer, politiet står over for – også i de 23 områder, som kaldes for særligt udsatte. Herunder hvad der sker, når der opstår parallelsamfund.

Da DANSK POLITI besøgte politistationen i Rosengård i 2013, var debatklimate et ganske andet. Dengang fortalte flere politifolk, hvordan de ikke kunne eller turde fortælle, hvad de reelt så og oplevede. Racismestemplet hang tungt over enhver bekymring, som forholdt sig til, at der er forskel på at lande i Sverige direkte fra et diktatur, hvor politiet er synonymt med korruption og tortur, til den ærkesvenske overskudsopvækst, hvor tilliden til myndighederne kommer ind med modernismen. Eller at det at begå sig i et højteknologisk svensk samfund er noget mere udfordrende, når man hverken har uddannelse eller kan sproget – og derfor let føler sig tabt og udenfor. Der blev således ikke snakket årsager eller målrettede indsatser, som måske kunne have haft betydning for udviklingen af det, der i dag er blodige og hensynsløse bandekrige med jævnlige skudepisoder midt i Malmø.

Politifolkene ville eksempelvis rigtig gerne ud på skolerne og tale med eleverne, mens de endnu var små. Blandt andet fordi de kunne se, at stadig flere i 13-14 års alderen blev udnyttet som hashkurerer eller pushere. Men de måtte ikke, og de turde ikke rejse debatten. Det, politifolkene klagede mest over, var, at det var umuligt at forebygge eller opnå tillid i området, fordi de ikke måtte forholde sig til de reelle udfordringer.

Bilbrande, optøjer og angreb på politi og brandfolk blev debatteret i offentligheden fra et udgangspunkt om, hvorvidt politiet havde været for hårdhændede og begik forskelsbehandling.

I dag er det anderledes. Der er ikke meget forebyggende arbejde, men det skyldes ressourcemangel. Til gengæld diskuterer medier og politikere årsager og politiets udfordringer.

- Det lyder horribelt, men det skyldes langt hen ad vejen de mange drab, vi har haft i Malmø. Det har gjort det naturligt for medierne og omgivelserne at spørge, hvordan kunne det komme så vidt, uden at politiet og samfundet stoppede det? Hvorfor banderne har udviklet sig og fører krig. Det er en forskel. Det gør, at vi faktisk har muligheden for at hjælpe og arbejde proaktivt herude, fortæller de.

Politijobbet skal gøres attraktivt igen

På hovedstationen i Malmø bekræfter foreningsformanden for Malmøs cirka 800 politifolk, Nina Wemrin, at udfordringerne står i kø for svensk politi, og at højere løn, bedre arbejdstidsregler og flere nye politifolk er forudsætningen for, at politiet kommer tilbage på sporet.

Der er dog håb forude, mener hun.

Dels lykkedes det for det svenske politiforbund, Polisförbundet, at få fyret rigspolitichef Dan Eliasson, som var synonym med kaos efter politireformen og manglende

PRIO 1:
#FLERPOLISER

Det lovede partierne om politiet i den svenske valgkamp (Ifølge Politiforbundet)	Socialdemokraterne	Miljöpartiet	Venstrepartiet	Moderaterna	Liberalerna	Centerpartiet	Kristendemokraterne	Svenjgdemokraterne
Politiforbundet								
Højre løn til politifolk	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Flere politifolk	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Politiuddannelsen skal være bachelorbachelor	✓	✓	✓	✗	✗	✓	✗	✗
Fælles uddannelse for ordenspoliti og efterforskning	✓	✓	✓	✗	✗	✓	✗	✓
Styrket politiforskning	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗

”

Malmø er eksemplet på, hvad der sker, når du fjerner politifolk fra gadepatrulje og dialog. De bandeledere, som i dag styrer området, kendte vi allerede, da de var unge, men vi har aldrig sat ind over for dem, før det var for sent.

Michael og David, politiassistenter i Rosengård, Malmø Politi

vilje til at rette op på løn og arbejdsvilkår. Dels er en række højere stillinger i politimyndigheden blevet besat af folk med politibaggrund og -kendskab.

Der er også politisk velvilje og klar forståelse af, at der skal tilføres mange ekstra politifolk i de kommende år.

- Men højere løn og et bedre arbejdsmiljø er det vigtigste. Det er vores milepæle. At man viser gennem lønnen, at politifolk er værdsatte. At man skaber nogle ordentlige arbejdsforhold, så mange af de politifolk, der har forladt arbejdet, vender tilbage. Det er dét, vi skal se efter valget. Det er fint at uddanne mange politifolk, men det tager tid, og det kræver også, at vi er en attraktiv arbejdsplads, hvis vi ikke skal have de "forkerte" ansøgere. Derfor er det faktisk vigtigere i første omgang at få hentet mange af dem, som har forladt politiet, tilbage. De fleste vil nemlig gerne, men kun hvis arbejdsforhold og løn bliver bedre, fortæller hun.

Nina Wemrin har været talskvinde for Malmøs politifolk i fem år og ansat i politiet i 14 år.

Hun pointerer, at det er nu, der skal rettes op på forholdene i svensk politi. At det er nu, det skal lykkes at få ændret organisationen og få sat den på rette kurs. Politifagligheden skal igen værdsættes. Ellers frygter hun, at man sætter befolkningens tillid til politiet over styr.

- Befolkningen har stadig tillid til os, fordi de oplever en god betjening, når vi rykker ud til dem. Men hvad nytter det, at vi er på gaden, hvis vi efterfølgende ikke har ressourcerne til at efterforske sagerne? spørger Nina Wemrin retorisk.

Vi har mistet nærheden

En af de politifolk, som har fået stor opmærksomhed i den svenske valgkamp, er politiinspektør Ulf Boström fra integrationspolitiet i Göteborg. Han har været med til at stifte det lokale parti Demokraterne, som kort før valget stod til at blive det største parti i Sveriges næststørste by.

Her har Socialdemokratiet ellers haft monopol på magten, men Ulf Boström og hans partikolleger har udfordret partiet i en grad, så de under interviewet med DANSK POLITI fører i meningsmålingerne.

Få dage senere, da valgresultatet er opgjort, står det dog klart, at Socialdemokraterne har vundet knebent over Ulf

Boströms partifæller med 20 procent af stemmerne mod Demokraternes 17 procent.

Ulf Boströms parti er opstået som en konsekvens af

Sverigesdemokraternes succes – og den manglende debat omkring parallelsamfundene. Han arbejder i tæt dialog med de områder, der kaldes multikulturelle og mener, at det svenske samfund har svigtet på flere fronter.

- Vi har mistet nærheden. Vi har mistet politifolk på gaden, som opretholder demokratiet og viser synlighed og tilgængelighed. Det er faktisk ret enkelt; den svenske befolkning er vokset med 18 procent i de senere år, men politistyrken er vokset med 31 procent. Alligevel er alle politifolk fjernet fra gadepatrulje og lokalområder. Hvor er de forsvundet hen? Det skal der ændres på. Vi har svigtet vores opgave, fortæller Ulf Boström.

Set fra hans synspunkt er det svenske politi havnet ufortjent i orkanens øje.

- Vi har aldrig fået lov til at fortælle om de ting, vi så, at vi arbejdede i områder med elementer af klanstyrer, og at adskillige folk herude bliver tabt af udviklingen og føler sig sat uden for samfundet. De har holdt fast i de strukturer, som de ved virker hjemmefra, når det handler om tryghed, økonomisk stabilitet og sikkerhed. Det er ofte klanstrukturer, fordi det nu engang er sådan, man overlever i et diktatur eller i en flygtningelejr. Vi har ikke vist dem det svenske demokrati og den svenske tryghed. Det er fejlen, fortæller Ulf Boström, der underskriver alle sine mails med hilsenen: Fredens liljer.

Strengere straffe er ikke løsningen

Han frygter, at den tidligere berøringsangst vil vende 180 grader og blive til hårdhed og konsekvens.

- Det er det, vi ser nu, hvor vi er begyndt at debattere integration, og hvorfor vi har 23 særligt udsatte områder, som svenskfødte fraflytter, fordi de føler sig utrygge. Den politiske løsning lyder på strenge straffe og konsekvens. Ikke på at udbrede demokratiforståelse og tryghed. Men strenge straffe som konsekvens er netop det, som mange folk med anden etnisk baggrund kender fra de lande, de er flygtet fra. Det er ikke nyt. Vi skal have nærheden tilbage gennem synlighed og troværdighed. Det er det bedste politiretskab, siger han. ■

Det svenske politiforbund har indført en årlig ”**Politiets dag**”. Debatarrangementer og happenings skal sætte fokus på politiets arbejdsvilkår. Første gang var timet til at ramme den svenske valgkamp – og føre kampagne for flere politifolk og højere løn.

SVENSKERNE FEJRER POLITIETS DAG

PRIO 1#

Sådan lyder sloganet på de fotos og den dagsorden, som det

svenske politiforbund, Polisförbundet, har kastet massivt ind i den svenske valgkamp.

Prio 1# dækker over de områder, som forbundet mener skal opfyldes, for at svensk politi bliver trukket op af en flerårig krise, hvor tre politifolk i gennemsnit dagligt forlader arbejdet i utide, og historier om politisvigt og voksende kriminalitet fylder medierne.

Første prioritet er således to ting. Flere politifolk og højere lønninger. Det svenske politiforbund har gennem de seneste år ført kampagne efter kampagne for at løfte begge dele. Der har været demonstrationer, events og underskriftindsamlinger.

Politikrisen er dog stadig et faktum, og de små 20.000 svenske politifolk klager over forringet arbejdsmiljø, nedslidning, manglende tid til borgerne, ægteskaber, der knaser under vægten af tilkald og weekendvagter, samt en løn, som er overspurtet af den øvrige offentlige sektor.

For igen at sætte fokus på budskabet har det svenske politiforbund derfor indført en nyskabelse: Politiets dag.

Altså en dag i Sverige, som er helliget fokus på politiets arbejdsvilkår, udfordringer og rolle i det svenske samfund. Eller som det svenske politiforbund selv beskriver det i sin pressemeddelelse, så er politiets dag tænkt som en årlig tilbagevendende fejring af politiet.

Politiets dag løb for første gang af stablen den 30. august i år i Stockholm med debatarrangementer og underholdning i centrum af Stockholm. Godt timet i forhold til slutspurten mod det svenske valg ni dage senere. Arrangementet blev da også indledt med, at det svenske politiforbund afleverede omkring 35.000 underskrifter til justitsministeren, som krævede netop mere i løn og flere politifolk.

Polisförbundet vurderer selv, at op mod 100.000 mennesker kom forbi deres telte med balloner og kage og hørte deres budskaber. ■

TEKST NICOLAI SCHARLING
FOTO POLISFÖRBUNDET

DET SVENSKES POLITIFORBUND: VI HAR ÅBNET POLITIKERNES ØJNE

Flere års
benhårdt
kampagne- og
lobbyarbejde
har betydet, at

mange af de svenske partier
havde flere politifolk og
højere politilønninger som
en del af deres valgprogram.
Ifølge formand for det
svenske politiforbund,
Lena Nitz, skal politikerne
levere resultater så hurtigt
som muligt efter valget.

TEKST NICOLAI SCHARLING

Hvad har været vigtigst for
det svenske politiforbund i
forbindelse med Rigsdagsvalget?

- Det er, at vi får flere politifolk. Vi
er for få til at klare vores arbejde,
og det påvirker trygheden i sam-
fundet. Det påvirker også politifol-
kenes arbejdsmiljø, når vi ikke kan
løse de opgaver, vi får.

- Der findes ingen genveje til at
blive flere politifolk. En politiud-
dannet kan tjene mange tusinde
kroner ekstra, hvis han eller hun

får arbejde uden for politiet. Derfor skal vi have hævet lønnen. Vi
har i mange år løftet lønkampen for politifolk og gjort det til et
samfundsspørgsmål. Nu har vi fået alle partier til at bakke op om
højere løn og bedre ansættelsesvilkår.

Alle partier har lovet flere politifolk og flere penge under
valgkampen, hvad vil Polisförbundet gøre for at sikre, at
det sker?

- Det vigtigste er at sikre, at valgløfterne indfries så hurtigt som
muligt. Vores kampagne har haft en effekt i og med, at flere par-
tier har gjort spørgsmålet til en del af deres valgprogram. Når vi
har en ny regering klar, så vil vi invitere justitsministeren til en
snak om det. Vi vil også holde tæt kontakt til oppositionen for at
sikre os, at de forfølger spørgsmålet i Rigsdagen.

Hvad er den største udfordring for svensk politi nu og i de
kommende år?

- Politikerne har lovet, at vi skal være flere politifolk, hvilket vi
naturligvis hilser velkommen. Samtidig er målet sat højt. Vi skal
have 10.000 ekstra ansatte i politimyndigheden, og det betyder,
at hele organisationen vokser fra 30.000 til 40.000 ansatte i 2024.
At vokse så hurtigt på kort tid er en enorm udfordring for hele
organisationen. Det vigtigste er, at det sker ved at bibeholde kva-
liteten, og at det ikke sker ved at sænke kravene.

- Der findes politiske kræfter, som ønsker, at vi skal nå målet
med tusinder af flere politifolk ved at forkorte uddannelsen,
hvilket ville være en forkert vej at gå. Polisförbundet må derfor
fortsætte med at være drivkraften bag at udvikle politiarbejdet
og være klar til at møde de udfordringer, som fremtiden byder
på. Vi skal have mere forskning i politiarbejde, en moderne og or-
dentlig grunduddannelse samt den efteruddannelse, som skal til.

Polisförbundet har ført flere lønkampagner og flere
kampagner for flere politifolk. Tror du, at det har hjulpet
med at åbne politikernes øjne for problemerne i svensk
politi?

- Ja, det har det virkelig gjort. Men det har taget lang tid at få po-
litikernes opmærksomhed. Det var først sidste forår, at samtlige
politiske partier krævede flere politifolk og højere politilønning-
er. At påvirke den politiske stemning tager bare lang tid. ■

Datagrundlag for småt til Predictive Policing

Dansk politi vil potentielt gerne bruge overvågningssoftwaren Pol-Intel endnu mere vidtrækkende, end man gør i dag. Men der er desværre ikke nok data på dansk kriminalitet til, at det kan lade sig gøre.

Det forklarede vicepolitimester Ole Andersen fra Rigspolitiet på konferencen "Gode Offentlige It-projekter 2018", som blev holdt på Københavns Universitet i august.

I Los Angeles bruger politiet et system, der ligner det danske, til at identificere potentielle forbrydere, inden de har gjort noget. Det sker på baggrund af blandt andet politirapporter, gadgetjek og tidligere arrestationer. Såkaldt Predictive Policing.

- Predictive Policing kunne være interessant. Men datagrundlaget i dansk kriminalitet er simpelthen for småt til, at det giver mening, sagde Ole Andersen.

KILDE: VERSION2

Bijob boomer blandt engelske politifolk

Næsten 10.000 engelske politifolk har fundet sig et bijob inden for det seneste år. Det er næsten 2.000 flere end året før.

Det viser en undersøgelse, som The Police Federation of England and Wales (PFEW) står bag.

At bijobberiet vokser kraftigt i den engelske politistyrke skal ses i sammenhæng med, at der er sket et reallønsfald i de engelske politilønninger med 18 procent siden 2009.

- Vi ved, at vores medlemmer kæmper med at få deres økonomi til at hænge sammen. Nogle har været nødt til at ty til madkuponer og andre vel-færdsydelser. Det kan ikke være rigtigt eller acceptabelt, at de, der arbejder for at holde samfundet trygt, ikke kan brødføde deres familier, siger John Apter, formand for PFEW.

Undersøgelsen viste også, at næsten halvdelen af de adspurgte var bekymrede for deres personlige økonomi hver dag eller næsten hver dag.

KILDE: THE GUARDIAN

FIK DU LÆST

Troværdighed: Politifolk høster flot fjerdeplads

Politifolk opleves som troværdige og vigtige.

Det viser Troværdighedsanalyse 2018, som er foretaget af kommunikationsbureauet Radius.

Politifolk kommer ind på en fjerdeplads – kun overgået af læger, sygeplejersker og jordemødre.

Samlet scorer polititjenestemændene 3,81 på en skala, hvor fem er absolut topkarakter. Topscorer er jordemødre med en score på 4,15, mens bundskrabere er journalister (2,50), bilforhandlere (2,38) og politikere (2,10).

I målinger siden 2009 har politiet ligget nogenlunde stabilt i den samlede score: Lavest i 2009/2010 med 3,74 og højest i 2011 med 3,93.

Norsk politi afprøver elpistoler

70 elpistoler er på vej ud i flere norske politikredse, hvor de skal testes og evalueres med henblik på, om de kunne være brugbare i norsk politi. Politidirektoratet har vedtaget en toårig prøveordning.

Helt konkret er der tale om en Taser X2 af producenten Bertel O. Steen. Det er en model, der benyttes af andre landes politistyrker.

- Andre lande har taget dette magtmiddel i brug

med gode resultater. Det giver færre skader end enkelte andre magtmidler, som politiet traditionelt benytter, siger beredskabsdirektør i Politidirektoratet, Knut Smedsrud, til NRK.

KILDE: POLITIFORUM

Skyd efter benene!

Ovennævnte er titlen på en spændingsroman, skrevet af Knud Bjørn Eriksen, der er uddannet jurist og har arbejdet som advokat i København i over 40 år.

Romanen handler om en advokat og en politichef, to gamle studiekammerater, der indleder et opgør mod hinanden samtidigt med, at terroren spirer frem, og truslen mod Danmark stiger.

Politichefen har en klemme på advokaten. Han trues til at plante nogle falske beviser hos en præsident for en rockerklub, som mistænkes for at planlægge terror. Det sætter gang i en kæde af begivenheder og afføder spørgsmål om, hvorvidt beredskabet mod terror er godt nok, eller om der er behov for en permanent undtagelsestilstand?

Skyd efter benene!

Skrevet af Knud Bjørn Eriksen
Forlaget Mellemgård

Tidligere efterforsker bag ny krimiserie

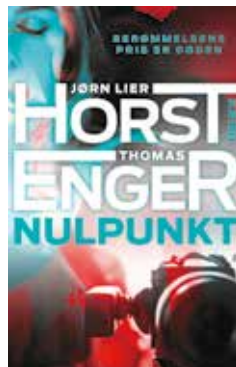
Norske Jørn Lier Horst og Thomas Enger barsler her i september med krimien "Nulpunkt". De to forfattere har kendt hinanden i mange år. Jørn Lier Horst har tidligere arbejdet som politiefterforsker i Larvik og var Engers kilde i politiet, når forfatteren søgte viden til sine bøger. Enger er blandt andet kendt for sin krimiserie om Henning Juul. På et tidspunkt begyndte de at lege med tanken om at skrive en serie sammen.

Det har nu resulteret i første bog i en serie om den midaldrende politimand Alexander Brix og den unge net-journalist Emma Ramm. I bogen er det det solide politiefterforskningsarbejde i kombination med et højspændt plot, der står i centrum.

Både Horst og Enger er populære og storsælgende krimiforfattere i hjemlandet Norge – og også i Danmark.

Nulpunkt

Skrevet af Jørn Lier Horst
og Thomas Enger
Forlaget Modtryk

Ondskaben findes i os alle

Retsmedicin

Hans Petter Hougen og tidligere drabschef ved Rigspolitiets Rejsehold, Bent Isager-Nielsen, er to erfarne herrer, når det kommer til kriminalsager. Det har givet dem en unik indsigt i det menneskelige væsen på godt og ondt. I bogen "De 7 døds synde" fortæller de gennem en række samtaler om ondskab, moral, liv og død – samlet af journalist og forfatter Stine Bolther.

Bogen er samtidigt et unikt indblik i efterforskningsarbejdet bag en række spektakulære danske og udenlandske kriminalsager.

De syv døds synde

Samtaler mellem

Hans Petter Hougen

og Bent Isager-Nielsen

Skrevet af Stine Bolther

Forlag: Lindhardt og Ringhof

Ukraine varsler nye tider for internationale missioner

TEKST NICOLAI SCHARLING

Missionen i Ukraine er en helt ny måde at opbygge og bruge internationale missioner på. Her skal 255 politiansatte fra hele Europa sikre, at landet ikke

falder sammen som en fejlslagen stat. Kravet lyder på at ændre mentaliteten i politi og samfund helt fra bunden, så de demokratiske institutioner fungerer. Det er et prestigeprojekt for EU, som kan være afgørende for Europas fremtid. Derfor har missionen også fingrene dybt nede i det politiske maskinrum, hvor også straffelovgivningen kigges efter i sømmene.

- Det er en strategisk mission, som virkelig giver mening, og hvor vi kan se de små skridt gøre en forskel for befolkningen, fortæller den danske kontingentleder vicepolitiinspektør Verner Pedersen.

”

Bare på de ti måneder, jeg har været her, har jeg kunnet se en forskel. Jeg hører oftere og oftere, at de ting, vi siger, bliver citeret af andre. Det spreder sig som ringe i vandet, og det er netop det, en mentalitetsændring handler om.

Verner Pedersen, kontingentleder, EUAM-missionen i Ukraine

U

kraine er måske genstand for den mest målrettede fælleseuropæiske politiindsats nogensinde. Herunder for en række danske udsendte.

Landet har 42 millioner indbyggere, og er næsten 15 gange større end Danmark, hvilket gør det til Europas største. Det er også ludfattigt, skæmmet voldsomt af en blodig hi-

storie og strategisk klemmt mellem den russiske geopolitik og vesteuropæiske interesser.

EU, og hermed også Danmark, har siden 2014 investeret hidtil uset prestige, blød magt og milliardstore beløb i Ukraine. Det er sådan set et kapløb om at redde demokra-

tiet, inden det kollapser under trykket og truslen fra den russiske storebror.

Ukraine balancerer nemlig helt oppe under taget af det storpolitiske telt på en tynd line mellem korrupt oligarki og et spirende, vestligt orienteret demokrati. For EU handler det om afværge et økonomisk sammenbrud og sideløbende skabe så meget tryghed, at demokratiet kan slå rødder.

Altså opbygge et stabilt samfund, som orienterer sig mod Vesten. Der sker samtidig med, at den østlige del af landet er hærget af borgerkrig mod et russisk mindretal og er på fallittens rand.

Politimission er spydspids

I den forbindelse spiller sikkerheds- og rådgivningsmissionen en meget væsentlig rolle. Den er næsten spydspids i bestræbelserne på at skabe så meget tillid til retsstaten og den civile sikkerhed, at der reelt er et fundament for fremtiden.

Indsatsen er samlet i EUAM-missionen – The European Union Advisory Mission – med hovedkvarter i hovedstaden Kiev.

Her arbejder 255 politifolk, rådgivere og kontorfolk fra EU-lande med at uddanne, støtte og rådgive om reformer i sikkerhedssektoren.

Ikke mindst i politiet, som i Ukraine tæller 130.000 politifolk, der aldrig helt er sluppet op af sumpen fra kommunisttiden og de kaotiske år efter sammenbruddet. Politiet har altid været på magthavernes side som forlænget arm og jernnæve, og efter adskillige år med korrupte regeringsledere og frit spil til organiserede kriminelle er tilliden til politiet meget lille.

Især efter opstanden i 2014, hvor hundrede tusinder af demonstranter måtte dukke sig for politiets kugler på byens store Maidan-plads. Mere end 100 demonstranter mistede livet, det samme gjorde 17 politifolk. Politifolk skød fra taget af parlamentsbygningen ud mod pladsen, og det er senere kommet frem, at de skød bevidst efter hals og nakke på de civile.

Maidan-opstanden fylder meget i bevidstheden hos ukrainerne. Det var de unge studerende, som startede med demonstrationer, og det var deres forældre, som stødte til, da de så politiet tæve samme demonstranter til blods og invaliditet. Det blev startskuddet til den opstand, som fjernede den russisksindede præsident Viktor Janukovic, førte til russisk erobring af Krim-halvøen og startede en borgerkrig i øst. Og dermed også tovtrækkeriet mellem EU og Rusland – med et fast greb om hver deres ende af landet.

Veluddannet befolkning, korrupte politikere

Vicepolitiinspektør Verner Pedersen er kontingentleder for de syv udsendte danske politifolk i missionen.

Han har gennem de senere år været udsendt til konflikter så forskellige steder som Gaza, Irak og Kosovo.

– Ukraine er meget anderledes. Her træder vi ikke ind i en konflikt, men vi er her for at ændre mentaliteten og

opbygge et civilsamfund baseret på tillid og dialog, fortæller Verner Pedersen.

Han har selv sin daglige gang i Kharkiv, en by på størrelse med Storkøbenhavn, og beliggende i den østlige del af landet cirka 600 kilometer fra hovedstaden Ukraine.

EUAM-missionen har dybest set som formål at forhindre, at Ukraine udvikler sig til en fejlslagen stat. Det afspejler sig i arbejdsopgaverne og ved, at de udsendte har fingrene helt nede i maskinrummet, endda så langt, at missionen deltager i udformningen af straffelovgivning.

- Vi har en meget veluddannet befolkning, som vil demokrati, og så har vi et samfund, myndigheder og politikere, som hænger fast i Sovjetfortiden. Det vil sige, at man ikke gør noget, før man har fået en ordre, og man reagerer med magtanvendelse, fortæller vicepolitiinspektøren.

Sagt på en anden måde, så spirer demokratiet nedefra i en ung og demokratiskindet befolkning, mens det politiske niveau stadig agerer ud fra devisen om, at politisk magt er en mulighed for at fylde egne og venners lommer. Midt mellem står de 130.000 politifolk, som med otte måneders uddannelse i ryggen skal overleve på månedlig indkomst svarende til 2.300 kroner.

Konsekvensen er, at lønnen let kan suppleres gennem korrupsion, og den del er stadig ætset ind i politiets organisation.

Dialogkoncepter fungerer

For Verner Pedersen er der ingen tvivl om, at EUAM-missionen er en af de mest meningsfulde og afgørende.

Hans egen hverdag går med at løse konflikter og fungere som mægler i alle udfordringer, der involverer politi og tryk.

- Det kan være så simpel en ting som graffiti og hærværk. Så er vi med på et stormøde, vi mægler og får en dialog mellem kommune, politi, ngo'ere og befolkning i gang. Det naturlige for dem ville være at løse det ved at sætte massivt ind med patruljer og hård fremfærd. Den del skal vi ud over, fortæller Verner Pedersen.

- Bare på de ti måneder, jeg har været her, har jeg kunnet se en forskel. Jeg hører oftere og oftere, at de ting, vi siger, bliver citeret af andre. Det spredt sig som ringe i vandet, og det er netop det, en mentalitetsændring handler om, fortsætter han.

Store krav til ledelse

EUAM-missionen har et udvidet mandat, som skal revideres i forbindelse med, at mandatet udløber i maj 2019. Forhåbentligt forlænges det, da det for EU er et meget vigtigt projekt, som ikke må tabes.

Derfor er indflydelsen stor.

Også for de andre udsendte danske politifolk, som primært underviser deres ukrainske kolleger i indsatskoncepter og dialogpoliti.

- Det er et afsindigt spændende og krævende arbejde. Vi udbreder vores koncepter for community policing, for efterforskning, og vi har et internationalt politifagligt miljø

omkring os. Der er virkelig hands-on, fortæller Verner Pedersen.

Han er ikke i tvivl om, at den ledererfaring og de lederkompetencer, danske udsendte opnår på missionen, er på et meget højt niveau og stiller store krav.

- Jeg ville ikke kunne gøre det her uden kendskab til offentlig ledelse. Der er voldsomt spændende, men det stiller store krav, og man skal kunne tænke ud af boksen. Man lærer at se tingene på en ny måde og udefra, og det er et krav, at man skal kunne bringe mange forskellige folk sammen om løsninger, siger vicepolitiinspektør Verner Pedersen.

Han kunne i samme forbindelse godt tænke sig, at man hjemme i kredsen fik øjnene op for de store kompetencer, de udsendte opnår.

- Det er krævende at være udsendt. Vi lider store afsavn familiemæssigt, og vi klarer tiden ved at drukne os i arbejde. Samtidig kommer vi tilbage med friske måder at se tingene på politifagligt og med en viden og nogle netværk, som der virkelig kan gøres brug af i danske politikredse, fortæller han.

Ifølge ham handler afsavnet også om at forsøge at indrette hverdagen, så familien kan følge mest muligt med. Eksempelvis laver han selv aftensmad med en tændt iPad og Skype-forbindelse, så han og hustruen kan småsludre imens, som om de var i samme køkken på trods af, at de der er 2.500 kilometer mellem dem.

Almindeligt hverdagsliv

EUAM's hovedsæde er som nævnt i Kiev, der er en stor, smuk og meget fredelig metropol i den vestlige del af Ukraine. Der bor godt fire millioner mennesker, og de politifolk, som er udsendt, har noget, der minder om en almindelig hverdag med egne lejligheder, og de kan færdes frit.

Det er meget forskelligt fra camps og sikrede områder, som ellers typisk præger andre missioner, eller som de danske politifolk, der er udsendt i konfliktzonen i det østlige Ukraine, lever under.

De er udsendt af den europæiske sikkerhedsorganisation OSCE og bor samlet på et hotel 15 kilometer fra konfliktzonen. Der er udgangsforbud efter klokken 21 og strenge ordrer om at færdes forsigtigt på grund af miner. (Læs interview med udsendt i artiklen på næste side).

Arbejdet i Kiev er på et andet plan, meget strategisk og politisk, og forankret i et internationalt kontormiljø.

Det stiller andre krav, men gør også livet lettere for de udsendte, som kan bruge byen og opbygge lokale vennekredse. ■

Udsendte politifolk er dygtigere end nogensinde

TEKST NICOLAI SCHARLING

Rammerne omkring internationale udsendelser af politifolk er blevet **professionaliseret og målrettede**. Der stilles helt nye krav, og som dansk politiuddannet er man i dag i skarp konkurrence med fagligt og akademisk stærke politifolk fra hele Europa. I det hele taget kræver missionerne stadig mere strategisk tilgang og ledelsesbaggrund.

- Man skal være knalddygtig og skarp, og vi gør vores for at uddanne og forberede de danske politifolk, som søger. De får nogle meget store kompetencer, som også kan bruges karrieremæssigt i Danmark, fortæller Flemming Bech, sektionsleder for området i Rigspolitiet. Han ærgrer sig over, at så få politiledere i Danmark søger om udsendelse.

D

anske politifolk har efterhånden gennem flere generationer været sendt ud i verden for at undervise eller skabe fred, som led i internationale, politiske dagsordener. Fra voldsomme og skarpe missioner som i Afghanistan, Mali og Irak til roligere og mere langsigtede og strategiske som i Ukraine og Georgien.

P.t. arbejder 24 danske politifolk således som udsendte fordelt på 12 forskellige missioner, og i regi af henholdsvis EU, FN og Organisationen for samarbejde og sikkerhed, OSCE.

De er fordelt på 11 uchargede og 13 ledere. 19 er mænd, og fem er kvinder.

Meget er dog sket, siden de første politifolk blev sendt ud. Setuppet er et helt andet, meget strategisk og stiller store krav til den enkelte.

Udsendelse på en international mission er blevet en karrierevej, som i stigende grad målrettes ledere, og som indebærer moduluddannelse, tests og skarp konkurrence om stillinger med politifolk fra andre europæiske lande.

- Det er absolut ikke givet, at man kan komme ud eller får en stilling på en mission. Det kræver opkvalificering og efteruddannelse, samt at man lever op til en række krav og beståede tests og ikke mindst, at man kommer gennem en jobsamtale med et internationalt ansættelsesudvalg. Vi er faktisk i skarp konkurrence med en række andre europæiske politistyrker, som er blevet både dygtigere og meget veluddannede. Missionerne søger ekspertise på højt niveau, fortæller Flemming Nørregaard Bech, der er sektionsleder for sektionen for international kapacitetsopbygning i Rigspolitiet.

Han har oplevet, at danske politifolk er mødt op til en samtale med en tro på, at deres danske uddannelse og skolelærdom kunne bane vejen.

- De er gået skuffede derfra. Det kræver faktisk stor forberedelse og viden om international politik, EU og meget andet, siger han.

Nye karriereveje

Flemming Bech har selv været udsendt flere gange siden 1994, og har desuden besøgt alle missioner. Ifølge den 60-årige sektionsleder er nøgleordet for arbejdet i dag "strategisk". De politifolk, som dansk politi sender ud, skal helst have ledererfaring eller -ønsker, og skal kunne begå sig i et internationalt miljø, hvor beslutninger og arbejdsgange er anderledes end i Danmark. Missionerne efterspørger viden og lederskab, og det kræver dokumentation.

- Til gengæld giver missionsarbejdet nogle meget brugbare og store kompetencer. Det er en af de nye karriereveje i dansk politi, hvor man får værktøjer, strategisk forståelse og et stort netværk. Alle dele er vigtige både

Vejsidebomber og miner er en del hverdagen i de konfliktområder, som danske politifolk udsendes til. Det kræver stor sikkerhed og uddannelse at bevæge sig rundt i områder som her i konfliktzonen i det østlige Ukraine, hvor ukrainske styrker kæmper mod militser fra en selvudnævnt republik.

ude på missionen og hjemme i en dansk politikreds, fortæller han.

Bedre styr på udsendelser

Der er efterhånden kommet godt styr på rammerne omkring de internationale udsendelser. Dels ved at samle det hos sektionen for international kapacitetsopbygning i Rigspolitiet, dels ved at lave nogle grundige forløb omkring udvælgelse, tests, psykologsamtaler og uddannelse. Professionaliseringen er sket i tæt samarbejde med Politiforbundet, blandt andet således at der er faste koncepter for sikkerhed, klare lønforhold, og før-under-efter forløb, der følger og samler op på den udsendte samt forebygger, at hjemvendte bliver ramt af PTSD. (Læs artiklen på side 46)

Samtidig er der tæt dialog mellem Rigspolitiet og Udenrigsministeriet. Det er nemlig Udenrigsministeriet, der i princippet bestemmer, hvor mange politifolk Danmark skal bidrage med til missioner og også i hvilke lande. Tidligere blev det måske besluttet uden at tage den politifaglige vurdering i ed og uden forståelse for det arbejde,

Missioner med danske udsendte:

I EU-regi: 19 udsendte

Bruxelles (CPCC) = 1
Kosovo (EULEX) = 4
Georgien (EUMM) = 5
Ukraine (EUAM) = 6
Somalia (EUCAP) = 1
Irak (EUAM) = 1

I FN-regi: 1 udsendt

Irak (UNDP) = 1

I OSCE-regi: 2 udsendte

Ukraine (OSCE) = 1

Bilaterale missioner: 2 udsendte

Libanon (DAT) = 1
Syrien (ICSP) = 1

som politifolkene skal udføre. I dag lytter man og har en løbende dialog.

- Politiets indsats bygger jo på nogle politiske ønsker.

Det er rart, hvis der er en sammenhæng mellem de to og en forståelse for, at man løfter samme projekt. Politikerne skal også vide, hvad vi kan levere, og hvad der ikke giver mening. Vi er som oftest selv ude og vurdere missionerne, inden vi sender folk afsted, fortæller Flemming Bech.

Langsigtet og internationalt tankesæt

Som udsendt står man altså på skuldrene af den danske udenrigspolitik, som igen ofte er tæt knyttet sammen med arbejdet i EU.

Det er eksempelvis tilfældet i Ukraine, hvor EU arbejder langsigtet og strategisk på at styrke demokratiet og tilliden til myndighederne i et land, som Rusland samtidig forsøger at destabilisere, og hvor borgerkrigen raser i den yderste østlige del.

Et land, hvor politiet traditionelt forbindes med korrupsion, magtmisbrug og bruges som den aktuelle magthavers forlængede arm, og hvor politiet så sent som i 2014 skød og dræbte adskillige demonstranter under oprøret mod den russisksindede præsident Viktor Janukovic.

- De politifolk, som er udsendt til missionen i Ukraine, skal kunne tænke langsigtet og internationalt. Det er meget politisk, og de skal begå sig mellem svenskere, italienere og en lang række andre nationaliteter, samtidig med at de skal tage hensyn til demokrati og politiske dagsordener. Det er meget meningsfuldt, men det stiller også store krav, fordi løsningerne og kommandovejene er nogle andre, end vi kender hjemmefra, fortæller Poul Engebjerg Bejer, der er specialkonsulent i sektionen for international kapacitetsopbyggelse, og selv tidligere udsendt i Kosovo og Afghanistan.

For få ledere søger

Begge kunne godt ønske sig, at en karriere som udsendt blev en større del af tankesættet blandt chargerede danske politifolk.

Til trods for at internationale missioner er prioriteret, har det nemlig ikke bundfældet sig ude i kredsene.

Således har kun én ny politileder søgt på opslag i 2018.

- Vi har åbenbart problemer med rekrutteringen i ledergruppen. Vi kan dårligt skaffe nok uchargerede specialister, blandt lederne er det endnu sværere, siger Flemming Bech.

Og da det primært er politifolk fra ledergruppen, som fremover vil blive efterspurgt, er det et problem.

Dansk politi skal helst have en pulje på cirka 30 politifolk på venteliste til internationale missioner. Det kniber allerede.

Den manglende søgning undrer både Flemming Bech og Poul Bejer. I landene omkring os står politiledere nemlig i kø for at komme ud og tilegne sig kompetencer fra internationale missioner.

- Det kan være en væsentlig og vigtig karrierevej. Vi vil rigtig gerne have nyudnævnte ledere og ledertalenter til at søge. De får nemlig kompetencer med sig, som dansk politi skal bruge. De styrker også vores image og mulighed for at sætte fingeraftryk uden for landet. Vi skal derfor have fundet frem til, hvordan vi får flere ledere til at søge, siger de.

- De politifolk, vi får hjem fortæller generelt, at det har været enormt spændende, at de er blevet udfordret, og at de har lært meget. De kommer hjem med meget i posen, fastslår Flemming Bech og Poul Bejer.

Ventetiden er lang

En del af forklaringen kan være virkeligheden ude i kredsene. Officielt kan internationale missioner måske være prioriterede, men ude i kredsene kan det måske ikke opleves som karrierefremmende, hvis man først skal sendes

”

Missionsudsendelser er en af de nye karriereveje i dansk politi, hvor man får værktøjer, strategisk forståelse og et netværk. Alle dele er vigtige både ude på missionen og hjemme i en dansk politikreds.

Flemming Bech, sektionsleder, sektionen for international kapacitetsopbyggelse i Rigspolitiet

væk fra kredsen på uddannelse og derefter stå på standby i et til tre år, hvor man venter på at blive sendt ud.

Det er nemlig tidsrammen. Kredsen ved dermed ikke, hvornår de råder over en leder eller uchargeret, også selvom de ikke har nogen udgifter i forbindelse med den pågældende. Alle kredse får nemlig betaling fra centralt hold i forbindelse med puljen af internationalt udsendte.

Dertil kommer måske en ånd af Jantelov, nemlig at udsendte ikke skal tro, de er noget, og at mens de har solet sig og tjent skattefrie penge, så har alle andre derhjemme slidt

”

Politikerne skal også vide, hvad vi kan levere, og hvad der ikke giver mening. Vi er selv ude og vurdere missionerne, inden vi sender folk afsted.

Flemming Bech, sektionsleder, sektionen for international kapacitetsopbygning i Rigspolitiet

for at løfte sager til den samme "lave" løn. Hvilken gavn har de haft af, at en kollega har været udsendt? Det har kun betydet færre hænder til samme mængde arbejde.

Ovenstående er karikeret og sat på spidsen, men også udsagn som ofte høres i dansk politi. Hverken Flemming Bech eller Poul Bejer vil udtale sig om den problematik.

De er dog enige om, at udsendelse kan betyde afsavn og være svært familiemæssigt, også i forhold til omgivelserne.

- Familiemæssigt kan det selvfølgelig være svært, at der går mange, mange måneder fra, at man har taget beslutningen om at blive udsendt, til det faktisk kan ske. Det betyder, at alt står på standby i en lang periode, siger Poul Bejer.

Målrettet uddannelse

I Rigspolitiet arbejder man målrettet på at gøre udsendelse mere attraktivt og samtidig sikre den bedste uddannelse, samt at politifolkene ved, hvad de går ind til og har den rette mentale tilstand.

Når en politiuddannet søger at blive udsendt, skal vedkommende først bestå en engelsktest. Derefter er der samtaler med en psykolog. Er begge dele gået godt, så sendes ansøgeren på 12-ugers uddannelse, herunder på internatkursus i Vejle.

Der er tale om tre diplomuddannelser og uddannelse i ledelse og projektledelse, som også giver 20 point på den internationale etcs-skala.

- Det er en krævende uddannelse, men ingen er faktisk dumpet endnu. Vi får også meget positive tilbagemeldinger fra deltagerne, siger Poul Bejer.

Tæt kontakt til Danmark

Først når diplomuddannelsen er gennemført og bestået, kan politifolk søge stillinger og står således på en venteliste, indtil der kommer opslag, der flugter med deres profil.

Det kan tage år.

Det er et vilkår, som gør alt lidt sværere. Derfor betyder samtaler, psykologsamtaler og forberedelse også meget i starten af forløbet, så den enkelte politiansatte ved, hvad han eller hun går ind til.

- Det er vigtigt, at de ved, hvad der sker, og føler sig i gode rammer. Det gælder også på missionerne, hvor vi mindst én gang om

året besøger dem. På de farligere missioner er det to gange om året, og det også med deltagelse af en psykolog og Politiforbundet. Simpelthen for at løse problemer, sikre at de får hjælp og kan blive orienteret om alt, hvad der sker derhjemme og få svar på deres spørgsmål. De skal stadig mærke, at de er en del af dansk politi, og at vi passer på dem, siger Flemming Bech.

Mangler samlet afsnit for alle udsendte

Selvom der i stigende grad er fokus på udsendelse og uddannelse, og arbejdsgangen er blevet professionaliseret, så falder danske politifolk i udlandet stadig mellem tre stole.

I sektionen for international kapacitetsopbygning har de overblikket over missionerne.

Men politifolk, der er udsendt til henholdsvis Europol eller Frontex, sorterer under NEC eller NUC.

Det gør, at der mangler det fulde overblik og også den røde tråd i forhold til de politifolk, som arbejder i internationalt regi.

- Vi har fået styrket og koordineret alle arbejdsgange, men vi bliver også tit mødt af undren fra Udenrigsministeriet, fordi vi ikke har det fulde overblik eller ikke kan svare dem på deres spørgsmål, men må henvise til forskellige andre afdelinger. Det ville være ønskeligt med et samlet internationalt afsnit. Ikke bare for overblikkets skyld, men også rent uddannelses- og aftalemæssigt, siger Flemming Bech. ■

Det går i blodet

”

Man skal kunne netværke, opbygge tillid og have en stor faglighed. Vores oplevelser her gør også, at vi måske har et andet og større perspektiv med hjem, når vi kommer tilbage til Danmark.

*Poul Moubøe, politiassistent,
udsendt i det østlige Ukraine*

58-årige **Poul Mouboe** har siden februar været udsendt til konfliktzonen i det østlige Ukraine. Politiassistenten skal monitorere udviklingen, facilitere opbygningen af infrastrukturen og rapportere overtrædelser af våbenhvilen samt overtrædelser af menneskerettigheder på en 300 kilometer frontlinje.

- Vi kan virkelig mærke, at vi gør en forskel, og det er det hele værd, fortæller han.

TEKST NICOLAI SCHARLING

Hver aften klokken 21 skal Poul Mouboe være på det hotel i Donetsk, hvor han, og de andre udsendte politifolk, bor. Det er for farligt at bo ude blandt civilbefolkningen. Frontlinjen er blot 15 kilometer borte, og hver nat flænger mortargranater og maskingeværkugler den våbenhvile, som ellers er indgået.

Det er meget anderledes end livet for de danske kolleger, som sidder i Kiev i den anden ende af landet. De har egne lejligheder og kan færdes frit og uden fare.

Men Poul Mouboe er udsendt på en anden mission, nemlig under den europæiske sikkerhedsorganisation, OSCE, som skal overvåge og passe på våbenhvilen under borgerkrigen i det østlige Ukraine. Her har russisksindede ukrainere løsrevet en del af landet og udråbt det som selvstyrerepublik. Det er blevet en blodig krig, hvor ingen er i tvivl om, at Rusland reelt er dukkefører, men officielt alligevel har Rusland som medunderskriver og upartisk overvåger af våbenhvilen. Sådan er storpolitik så kompleks, men det gør ikke arbejdet mindre udfordrende og spændende for den udsendte, danske politiassistent.

Vi gør en forskel

Ekspllosioner er en fast del af det natlige lydtape. Man bliver hele tiden mindet om krigen, også gennem ordren om kun at færdes på veje med asfalt, fordi der er strøet tusindvis af miner ud over området.

Mission i det østlige Ukraine er en såkaldt skarp mission, hvilket har fået Politiforbundet til at anbefale, at Rigspoliet og psykologtjenesten besøger de to danske udsendte på stedet to gange årligt for ved selvsyn at konstatere, hvordan de klarer presset, samt for at løse alle de små og store udfordringer, der opstår, når man er langt væk hjemmefra.

For Poul Mouboe er det dog ikke farligheden, men muligheden for at gøre en forskel, som er det væsentlige.

- Jeg har tidligere været i Mogadishu i Somalia, og det at opleve, hvordan man kan hjælpe og opbygge tillid, er bare fantastisk. Det er en stor faglig udfordring, og det går i blodet, fortæller han.

Det stiller ifølge politiassistenten, som også har været mangeårig tillidsmand i Vejle, store faglige og menneskelige krav.

- Man skal kunne netværke, opbygge tillid og have en stor faglighed. Vores oplevelser her gør også, at vi måske har et andet og større perspektiv med hjem, når vi kommer tilbage til Danmark, påpeger han.

Tæt på krigen

Missionen og Pouls arbejde består i høj grad af at være ude på vejene og snakke med civilbefolkningen for at registrere overtrædelser og skabe sikre zoner.

Det gælder eksempelvis i forhold til at holde det vandværk kørende, som ligger lige i midt i skudlinjen på grænsen mellem parterne, og som forsyner civilbefolkningen på begge sider med rent vand.

- Vi sørger for, at stedet kan køre, og at parterne får snakket sammen og forstår, hvor vigtigt det er med en infrastruktur af rent vand og el. Det vil sige, at vi kan spænde den paraply ud over stedet, så teknikere og andre frit kan komme og reparere og arbejde, fordi vi er til stede. Det er der en fælles accept og forståelse af, fortæller han.

På den måde er OSCE-uniformen også med til at skabe anerkendelse og accept i civilsamfundet på begge sider af fronten.

- Men det er en konfliktzone. I august blev den såkaldte selvbestaltede præsident for Donetsk Peoples Republic slået ihjel af en bombe på en restaurant, som ligger få hundrede meter fra vores hotel. Min danske kollega var faktisk på hotellet den aften, siger han.

Svært at komme hjem

Poul Mouboe mener ikke, at arbejdet er forgæves, selvom våbenhvilen konstant bliver brudt, og antallet af døde stadig er stort.

- Nej, tværtimod, jeg synes netop vi får set, at vi gør en forskel, siger han.

Han ankom direkte til missionen efter 14 dages kursus i Wien, og han føler, at han blev godt klædt på til arbejdet og opgaven.

- Det er vigtigt at kunne få tiden til at gå hernede. Jeg bruger aftenerne til motion og læsning, så det ikke føles som en indespærring. Jeg får det bedste ud af det. Min erfaring med internationale udsendelser er faktisk, at det svære er at komme hjem igen. Man havner ligesom i en osteklokke, fordi forskellen er så stor. Man går fra virkelig at have med store og meget voldsomme problemer at gøre til et meget trygt samfund, hvor mange problemer hjemme bliver meget små og "tag-her-nu-sammen-agtige". Det er en af de store udfordringer, hvor psykologtjenesten heldigvis er en hjælp. ■

Det sværeste er ventetiden

Steen og Heidi står begge på venteliste til at komme ud på internationale missioner. De tog begge beslutningen for næsten to år siden, og efter et år med tests og diplomuddannelse venter de på rette opslag, som måske skal sende dem ud i verden.

TEKST NICOLAI SCHARLING

Heidi Grandt Andresen og Steen Skovlind står forskellige steder i deres karriere. Hun 36 år og politiassistent, han er 55 år og politikommissær.

De har dog det til fælles, at de begge for små to år siden tog beslutningen om at søge om at blive udsendt på internationale missioner.

Drivkraften bag søgningen var også den samme. De synes, det lød spændende, når de hørte udsendte fortælle om deres oplevelser. De blev tiltrukket af muligheden for at arbejde i et internationalt miljø og med komplekse problemstillinger. De ville gerne bygge oven på deres karriere i politiet med nye kompetencer, ledelsesudvikling og rådgivning.

- Det passede til dér, hvor jeg var mit liv og min karriere. Børnene var store, og jeg ville gerne bygge oven på mine kompetencer omkring ledelse, fortæller Steen Skovlind, der er sektionsleder i Rigspolitiet.

- Jeg havde tænkt over det et stykke tid, og min mand kunne godt se, at det kunne lade sig gøre. Det var behovet for nye udfordringer og karriere, som fik mig til at søge. Jeg har allerede prøvet at være udsendt som soldat, inden jeg kom i politiet, forklarer Heidi Grandt Andresen, der er ansat i Sydsjællands- og Lolland-Falsters Politi.

Høje krav

Begge kom hurtigt gennem de obligatoriske tests; fysisk, skriftligt engelsk og siden også en psykologtest, en engelsk samtale og en vurdering af denne.

- Det er en lang række af eksaminer, og det kan virke lidt grænseoverskridende, for kravene er faktisk høje, siger Steen.

- Jeg havde forberedt mig meget grundigt, og det er jeg glad for, for niveaet er højt. Og jeg ved, at en del dumper

de indledende tests, fordi de tager for let på det, siger Heidi.

Brugbar uddannelse

Efter at have bestået testen blev de samme efterår taget ud af den almindelige drift i kredsen/afdelingen og sendt på tre måneders diplomkursus med flere ugers internatophold i Vejle. Uddannelsen giver de såkaldte etcs-point og handler om projektledelse, ledelse og didaktik.

- Det var mentalt krævende og spændende. Jeg er rigtigt glad for, at vi netop blev taget ud af arbejdet derhjemme, for der er mange afleveringer og meget læsning, fortæller Heidi Grandt Andresen.

- Uddannelsen har været god og meget spændende. Det er faktisk takket være den, at jeg har fået mod på førlederuddannelsen. Jeg har fået meget med, som jeg også kan bruge i mit nuværende arbejde i kredsen, siger hun.

- Jeg oplevede uddannelsen som meget brugbar, også i de ting jeg arbejder med, siger Steen Skovlind.

Vente, vente, vente

Begge har således bestået alle nødvendige uddannelser og tests for at komme ud på en international mission.

Og så starter den svære tid.

Der kan sagtens gå år mellem, at man tager beslutningen, til man kommer ud på en mission.

Det handler om at vente på et opslag, der passer til den profil, man har. Samtidig skal man til samtale om stillingen i konkurrence med politifolk fra andre lande.

- Det sværeste er helt klart ventetiden. Det er to år siden, jeg aftalte med min mand, at jeg godt kunne tage et år på mission. Så var vi ligesom klar. Men uvisheden og tiden, der går, sætter alt på standby. Jeg har faktisk lige været til samtale på en stilling og venter endnu svar, siger Heidi Grandt Andresen.

- Det er i øvrigt en svær samtale, den foregår over Skype med folk, som spørger på ikke let forståeligt engelsk, og som er meget detaljerede i deres spørgsmål og kræver indgående viden om missionen og forholdene på stedet. Jeg fik indkaldelsen om torsdagen og var gennem test og samtale allerede mandag og tirsdag, siger hun og tilføjer:

- Jeg vil råde politifolk, som søger, til at tænke frem i tiden. Sæt nu, at en udsendelse passer i jeres familieliv lige nu, men at det først er om to eller tre år, at udsendelsen bliver en realitet.

Steen Skovlind har samme oplevelse.

- Man er klar, men må vente på ubestemt tid. Vente på, at man måske bliver indkaldt til samtale på en stilling med få ugers varsel, og så kan risikere at skulle rejse om en måned. Det er ikke let at forklare familien og holde det mentale beredskab. Den del er det meget vigtigt at gøre sig klart, inden man søger om udsendelse, siger han. ■

Tidligere udsendte fortæller

Thomas Stoklund Bauer,
Sydøstjyllands Politi,
udsendt i Kosovo i 2015-2016

Hvordan var det at være udsendt?

- Det var en fantastisk god oplevelse. Selve forløbet op til var jeg rigtig glad for, da jeg fik en virkelig god uddannelse.

- Jeg blev sendt til Kosovo i et år, hvor jeg fik lov at arbejde med vidnebeskyttelse, som var dét, jeg allerhelst ville arbejde med. Så for mig var det en ren succeshistorie. Jeg oplevede også, at der var en rigtig god kontakt hjem til Danmark undervejs, hvor jeg fik gode informationer, og det var vigtigt for mig. Jeg har kun været tilfreds med min udsendelse.

Hvad har du taget med dig hjem?

- Jeg har fået en helt masse personlige kompetencer, som jeg benytter mig meget af i dag, og som har gjort mig meget selvstændig.

- Jeg oplevede, at jeg var godt uddannet, inden jeg tog afsted, og derfor fik jeg også lov til at koordinere meget under missionen. Dét har jeg taget med hjem til Danmark, hvor jeg har fået mulighed for at være faglig koordinator for vores hundeførere. Derudover har jeg fået en helt masse træning i skyde- og kørselsteknik samt førstehjælp, hvilket også har givet mig nogle rigtig gode kompetencer. ■

Henrik Ditlev Petersen,
Københavns Politi,
udsendt til Mali i 2016-2018

Hvordan var det at være udsendt?

- Det var en helt fantastisk oplevelse. Jeg har simpelthen været så glad for det. Det var spændende, særligt fordi det var meget forskelligartede opgaver, hvor vi arbejdede tæt sammen med de lokale efterforskere. Jeg var afsted med en kollega, og vi fik lov at arbejde som faglige koordinators, hvor vi fik et stort ansvar. Vi hjalp de lokale efterforskere med at bygge sager op, skære dem til og hjalp også med at afhøre. Vi fik en stor indsigt i, hvad der skete i området, og det var en viden, vi kunne tage med videre til FN.

Hvad har du taget med dig hjem?

- Rent menneskeligt har jeg fået meget ud af at se og opleve på nært hold, hvordan familier, der næsten ikke har noget, formår at skabe et godt liv og bevare livsmødet. Jeg fik også meget ud af at opleve, hvor oplyste de lokale var om den internationale og lokale situation, og hvor mange holdninger de havde til det. Rent fagligt har jeg også høstet mange erfaringer, som jeg bruger i mit job. Jeg er blevet langt bedre til at formidle på alle niveauer, og min forhørsteknik er blevet skærpet.

- Jeg kom hjem i februar i år, så for mig var Flagdagen i september en stor oplevelse, og det var et værdigt punktum efter min udsendelse. ■

Gert Remme,
pensioneret fra Midt- og Vestjyllands Politi,
udsendt til Afghanistan i 2012/2013 + 2016

Hvordan var det at være udsendt?

- Det har været rigtig spændende og interessant. Jeg har været udsendt flere gange, så jeg har prøvet forskellige missioner. Det, jeg oplevede, var, at det var nogle helt nye udfordringer, end det jeg har lavet i dansk politi, og det har været spændende. Jeg har været rådgiver og mentor for det lokale politi, og det har jeg fået meget ud af. Det har selvfølgelig været nogle vanskelige forhold at arbejde under. Det er klart, at det har været en udfordring at være afsted, når man har familie derhjemme, men det har vi fundet ud af.

Hvad har du fået ud af det?

Jeg har oplevet, at jeg har fået lov til at arbejde på et højt niveau under mine udsendelser, og det har jeg helt sikkert lært en del af. Jeg oplevede også, at jeg under mine udsendelser blev bevidst om, hvor mange kompetencer man egentlig opbygger igennem dansk politi, og det har gjort, at jeg har været virkelig godt klædt på til opgaven under mine udsendelser. ■

Historisk optag af elever giver travlhed i kredsene

Politikredsene uddanner i disse år politielever på højtryk. Det er politisk vedtaget, at dansk politi skal tælle 11.100 polititjenestemænd pr. 1. januar 2020. Udvidelsen betyder et historisk stort indtag af elever, da der i den anden ende af "fødekæden" forsvinder gennemsnitligt 500 polititjenestemænd årligt på pension som følge af de store ansættelsesår-gange i slut 70'erne, start 80'erne.

Når 2018 er forbi, vil der være optaget over 700 elever på Politiskolen. Sidste år var optaget også stort. Det mærker man, med forskelligt tryk, ude i kredsene, hvor politieleverne kommer og forsvinder i bølger. Uddannelsesvejlederne har travlt, og flere steder er der brug for flere under fanerne.

Men hvad indebærer opgaven som uddannelsesvejleder egentligt? Hvilke egenskaber skal en god vejleder rumme? Hvad oplever de? Og får vejlederen selv noget ud af ekstraarbejdet med at uddanne eleverne?

Læs hvad to uddannelsesvejledere og en uddannelsesleder svarer på de efterfølgende sider.

Sådan ser det ud i kredsene

Det kan være svært at gøre politielever og vejledere op i tal, da elevantallet varierer en del hen over året, alt efter hvornår eleverne ankommer fra Politiskolen og skal tilbage og færdiggøre deres uddannelse. Behovet for uddannelsesvejledere er derfor også fleksibelt. Ikke desto mindre har vi forsøgt at tegne et øjebliksbillede fra politikredsen.

Nordjyllands Politi

- Har for nuværende 35 politielever om året.
- De næste to år modtager kredsen 50 elever om året.
- Beredskabet tæller omkring 130 politifolk, eksklusiv elever.
- Der er p.t. omkring 30 vejledere i kredsen, fordelt på fire uddannelsessteder.
- Vejlederne arbejder i teams. De får et månedligt funktionstillæg, betalt med lokallønsmidler.

Østjyllands Politi

- Antallet af elever varierer en del hen over 2018 – fra 26 som det laveste til 41 som det højeste.
- Eleverne er enten på stationen i Aarhus eller Randers.
- I 2019 forventes elevantallet at falde. Det skyldes blandt andet, at første semester på skolen er blevet forlænget.
- På stationen i Aarhus er der omkring 55 fastansatte i patruljesektionen. 40-45 af dem er vejledere.
- De fungerer som vejleder mindst seks måneder om året, uanset anciennitet.
- Vejlederne får et funktionstillæg, betalt af lokallønsmidlerne, for hver måned, de fungerer som vejleder.

Sydøstjyllands Politi

- Har p.t. 50 politielever. Næste år forventer kredsen omkring 52.
- Herefter vender man tilbage til "normalen" på cirka 26-28 elever.
- Vejlederne får et månedligt funktionstillæg, betalt med lokallønsmidler.
- Beredskabet tæller omkring 152 politifolk, eksklusiv elever.

Midt- og Vestjyllands Politi

- Har p.t. 110 elever, som enten er i praktik i kredsen eller befinder sig på skolen.
- Eleverne uddannes på kredsens syv stationer.
- Der er 121 uddannede vejledere. Behovet er stigende. Kredsen bestræber, at vejlederne har et til to års erfaring i beredskabet, men på det seneste har man også måttet bede nyligt uddannede om at være vejleder.
- Vejlederne får et månedligt tillæg for at være vejleder, betalt med lokallønsmidler.
- Beredskabet tæller omkring 300 politifolk, eksklusiv elever.

Syd- og Sønderjylland Politi

- Modtager omkring 60 politielever om året. Sådan har billedet set ud i godt og vel to år.
- Kredsen har "det nødvendige antal" vejledere, som det udtrykkes. Tallet varierer efter behov.
- Vejlederne får et månedligt tillæg for at være vejleder, betalt med lokallønsmidler.
- Beredskabet tæller omkring 115 politifolk, eksklusiv elever.

Fyns Politi

- Har 35 politielever i år og 39 i 2019.
- Kredsen har omkring 50 vejledere. De får ikke et direkte funktionstillæg, men nogle får tillæg fra lokallønnen.
- Beredskabet tæller 162 politifolk, eksklusiv elever.

Nordsjællands Politi

- Modtager i 2018 i alt 51 elever, og forventningen næste år er cirka samme antal.
- Kredsen har omkring 75 vejledere, som modtager et månedligt tillæg for opgaven, betalt af lokallønsmidlerne.
- Beredskabet tæller cirka 80 politifolk, eksklusiv elever.

Københavns Politi

- Modtager i alt 214 politielever i 2018 og forventer at tage imod 205 i 2019.
- Kredsen har cirka 175 vejledere, men er i færd med at uddanne cirka yderligere pga. de store hold elever.
- Vejlederne modtager et månedligt tillæg for opgaven, betalt af lokallønsmidlerne.
- Der er omkring 360 politifolk i beredskabet, eksklusiv elever, ligeligt fordelt på Station City og Station Bellahøj.

Midt- og Vestsjællands Politi

- Har p.t. omkring 50 elever, og ifølge Rigspolitiets opgørelse forventer kredsen at skulle modtage 48 i 2019.
- Kredsen opererer med vejleder-teams, men i det forgangne år har reelt alle i beredskabet fungeret som vejleder i mere eller mindre omfang.
- Vejlederne honoreres med et tillæg pr. dag, de fungerer som vejleder. Finansieret via lokallønsmidlerne.
- Beredskabet tæller cirka 130 politifolk, eksklusiv elever.

Sydsjællands- og Lolland-Falsters Politi

- Har 59 elever i år og forventer 58-60 i 2019.
- Kredsen tæller cirka 80 vejledere med vejlederuddannelse.
- Vejledere får ikke funktionstillæg. Men de få, der er fagligt ansvarlige og har vejledere under sig, får et tillæg.
- Beredskabet er på cirka 120 politifolk, eksklusiv elever.

Uddannelsesleder ønsker uddannelsesbetjente

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Opgaven med at uddanne politielever i kredsene er så vigtig, at der bør skabes mere opmærksomhed omkring vejlederrollen. En idé kunne være at have **”uddannelsesbetjente”**, som man investerer en vis portion uddannelse i. Det foreslår **Mikkel Bertelsen**, der er uddannelsesleder i Midt- og Vestjyllands Politi.

D

er er stor forskel på, hvordan politikredsene rekrutterer uddannelsesvejledere. Nogle gange kan det tangere tilfældigheder eller frivillig tvang, hvem der ender med at blive vejleder. Men det er en ekstrem vigtig opgave, der godt kunne tåle lidt mere opmærksomhed. Det mener Mikkel Bertelsen, der har været

uddannelsesleder i Holstebro i Midt- og Vestjyllands Politigennem syv år. Forinden har han selv været uddannelsesvejleder.

- Ligesom man har reaktionsbetjente, som har særlige uddannelsesdage, kunne man også have uddannelsesbetjente. Det ville skabe mere prestige og opmærksomhed om den supervigtige opgave, det er, at være vejleder. Det funktionstillæg, det udløser at være vejleder hos os, er mere et symbolsk skulderklap end en egentlig gulerod, mener Mikkel Bertelsen.

Han tilføjer, at man som uddannelsesleder i Midt- og Vestjyllands Politiskal have en diplomuddannelse, men det er ikke et krav, der gælder i alle politikredse.

Til gengæld får alle politielever på grunduddannelsen nu et kortvarigt kursus i at være uddannelsesvejleder. Det er både godt og skidt, mener Mikkel Bertelsen, for det kan signalere, at alle er lige egnede til opgaven og kan træde til med det samme, men sådan forholder det sig ikke. For at være en god vejleder skal ens politifaglighed være i orden. Man skal have gode sociale kompetencer, og det er en fordel, hvis man har en vis social status på stationen og er vellidt af de fleste, ridser Mikkel Bertelsen op.

- En vejleders fornemmeste opgave er at indføre eleverne i politifagligheden, i kulturen på stationen og i rutinerne. At kunne coache dem og vide, hvornår de er klar til næste skridt. Eksempelvis at tage føringen i løsningen af en opgave, siger Mikkel Bertelsen.

Flere yngre vejledere

I Midt- og Vestjyllands Politiforetrækker man, at vejlederne har et til to års erfaring i beredskabet, inden de skal have ansvar for elever. Men virkeligheden er i dag en anden, da tilstrømningen af elever er ekstra stor i disse år.

- Vi har for eksempel lige udpeget en kollega, der næsten lige har færdiggjort sin bacheloruddannelse, men han har nogle kvaliteter, som vi gerne vil benytte os af. Ulempen ved at benytte ret urutinerede kolleger er naturligvis, at de selv kan være i tvivl om mange ting. Omvendt

er de så friske i tjenesten, at de elsker alt ved at være på gaden, og deres glæde er smittende. Eleven og vejlederen kan måske også bedre relatere til hinanden, vurderer Mikkel Bertelsen.

Udviklingsplan skal rette op på svagheder

Som vejleder skal man evaluere sine elever løbende og udarbejde en slutevaluering, når de første 12 uger er ovre. Herefter skal eleven ikke længere køre med en vejleder. Indimellem må en vejleder anbefale, at en elev kommer på en såkaldt udviklingsplan. Det er typisk, hvis eleven ikke er tilstrækkeligt stærk i sagbehandling – eksempelvis mangler forståelse for kronologi eller staver dårligt. Og så er der dem, der halter rent socialt. Det kan være i kommunikationen med borgerne eller internt, hvor de træder lidt forkert i forhold til kulturen. Hvis kredsen vurderer, at eleven ikke kan nå at udvikle disse færdigheder, inden vedkommende skal tilbage på Politiskolen, forlænges praktikopholdet med tre måneder. Det passer med, at eleven kan komme med næste hold tilbage på skolebænken.

”

En vejleders fornemmeste opgave er at indføre eleverne i politifagligheden, i kulturen på stationen og i rutinerne. At kunne coache dem og vide, hvornår de er klar til næste skridt.

Mikkel Bertelsen, uddannelsesleder i Midt- og Vestjyllands Politigennem syv år.

- Eleven får en mentor eller en ny vejleder samt tilbud om nogle kurser, der kan forbedre danskundskaberne, eller hvad der nu halter. Eleven skifter også station, så han/hun får en frisk start og ekstra chance. Vi vurderer så vedkommendes udvikling løbende. For langt de fleste hjælper det, fortæller Mikkel Bertelsen.

Han tilføjer, at politikredsen i øjeblikket oplever en stigning i antallet af elever, der kommer på udviklingsplaner. Men han kan ikke pege på en gennemgående årsag.

- Jeg synes, at de er på linje med tidligere elever, når vi modtager dem. Og ønsket om at arbejde i politiet, samt glæden ved det, er også den samme. ■

Til tider er det en hård tjans, men det er givende, og man udvikler også sig selv. Det er helt klart anbefalelsesværdigt at påtage sig opgaven som uddannelsesvejleder. Sådan lyder det fra **Nina Christensen** fra Københavns Vestegns Politi, der har været vejleder siden 2016.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Fedt at se eleverne udvikle sig

N

ina Christensen blev ”prikket” til opgaven som uddannelsesvejleder, da hun med eksamensbeviset i hånden vendte retur til Københavns Vestegns Politi i 2016. Men var hun ikke blevet bedt om at være vejleder, havde hun selv meldt sig, for hun ville gerne være med

til at uddanne sine kommende politikolleger.

- Jeg havde jo selv lige været dér og havde en god idé om, hvad man har brug for at vide som elev, siger Nina Christensen.

Hun lagde ud som 2. vejleder. Det vil sige, at hun var vejleder de sidste seks uger af politielevernes 12 ugers praktiktid med fast vejleder, mens en mere erfaren kollega tog sig af de første seks uger.

I dag udfylder Nina Christensen rollen som 1. vejleder.

- Som uddannelsesvejleder bruger man enormt meget tid på at sikre, at eleven er mentalt parat til opgaven. Det

”

Som vejleder er man på hele tiden, og det kan godt være hårdt, for eleverne stiller hele tiden mange spørgsmål. Men jeg har jo selv været dér og har selv spurgt en masse, og der er også én, der har brugt tid og kræfter på at lære mig op.

Nina Christensen, uddannelsesvejleder, Københavns Vestegns Politi

kan være, når man er på vej ud til et færdselsuheld eller til en dødfunden. Hvad kan eleven forvente at se, hvad skal eleven gøre og så videre. Alt det taler man om forinden i patruljevognen, samtidigt med at man som vejleder måske kører udrykningskørsel. Man er på hele tiden, og det kan godt være hårdt, for eleverne stiller hele tiden mange spørgsmål. Men jeg har jo selv været dér og har selv spurgt en masse, og der er også én, der har brugt tid og kræfter på at lære mig op, siger Nina Christensen.

Forventningsafstemning og åbenhed

I Københavns Vestegns Politi har man for nyligt nedsat en projektgruppe, bestående af såvel rutinerede som urutinerede vejledere, politielever samt kolleger fra Vagtcentralen og Limagruppen. Sammen er de blevet enige om, hvad man gerne vil have, at kredsens elever lærer under deres praktiktid. Hver gang et nyt hold elever begynder i kredsen, holdes der nu et oplæg på hovedstationen fra henholdsvis ledelsen og fra projektgruppen om, hvad eleverne kan forvente. Det koncept fungerer rigtig godt, mener Nina Christensen.

Hun har altid selv gjort en dyd ud af at være tilgængelig og i øjenhøjde med de elever, hun er vejleder for. Hun kontakter dem eksempelvis inden, de begynder i kredsen, og i begyndelsen af deres praktikmodul opfordrer hun eleverne til at møde en time før, vagten begynder, så de sammen i god ro og orden kan iføre sig føringsmidler og forberede mapper med diverse arbejdsdokumenter, som de skal have med i patruljebilen. Som vejleder kan hun heller ikke undgå at komme mentalt tæt på eleverne.

- Vi sidder jo sammen dagligt i næsten otte timer i en patruljebil over seks uger, og det bringer os tæt på hinanden. Men der skal også være en åbenhed mellem os, så vi kan fortælle, hvis vi for eksempel har problemer på

hjemmefronten, og det er derfor, vi er lidt ved siden af os selv, Men den åbenhed kommer helt naturligt, siger Nina Christensen.

Vokser med opgaven

Når det går godt for Nina Christensens elever, får hun en stolt og glad fornemmelse indeni, for det er fedt at se eleverne udvikle sig og få succeser, forklarer hun. Omvendt har hun også været ude for, at en elev slet ikke kunne leve op til de krav, der blev stillet, og han valgte selv at afbryde sin uddannelse.

- Det kan være svært, når det bare ikke fun-

gerer. Men det er også med til at udvikle dig som person og få dig til at vokse i rollen som vejleder. Jeg kan godt mærke, at vi indimellem får nogle meget unge kolleger mellem hænderne, men de vil jobbet så meget, og de forstår også, at alt ikke kan være blå blik hele tiden, og så tænker jeg, at det hele nok skal komme til at gå, siger Nina Christensen.

Hun er ikke i tvivl om at anbefale andre at springe ud i rollen som uddannelsesvejleder.

- Det giver så meget igen, fastslår hun. ■

Når man kører patrulje med helt grønne politielever, er det vejlederen, der sidder med al erfaring og alle svar i patruljevognen. Det giver hår på brystet, fortæller **Thomas Schack** fra Sydøstjyllands Politi, der har været uddannelsesvejleder i tre år.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Man bliver selvstændig af at være vejleder

”

Når man har været nogle år i faget, i en meget travl hverdag, kan man godt glemme, hvorfor politijobbet er så spændende. Men det er eleverne med til at minde dig om.

Thomas Schack, tidligere uddannelsesvejleder i Sydøstjyllands Politi

D

et er en anderledes måde at arbejde på, når man er uddannelsesvejleder og kører med politielever. Især når man danner makkerpar med dem i de første seks uger af deres praktiktid. Al den erfaring, der findes i patruljevognen, er alene placeret hos vejlederen.

- Det betyder, at du skal finde alle løsninger-

ne selv. Det kan være hårdt, men det gør dig også selvstændig. Du lærer at stole på dig selv og dine beslutninger. Det er en god fornemmelse, siger 31-årige Thomas Schack.

Han har gennem tre år været uddannelsesvejleder i Sydøstjyllands Politi, men stoppede lige inden sommerferien, fordi han fik mulighed for at blive hundefører.

Arbejdsglæden smitter

Thomas Schack havde været færdiguddannet i fire-fem måneder, da han blev spurgt, om han ikke ville være vejleder. Det skulle han lige tænke over, for han følte sig ikke helt klar til opgaven.

- Men det tror jeg aldrig, at man helt bliver. Man skal bare springe ud i det, og jeg endte da også med at sige ja, for jeg ville egentligt gerne, fortæller han.

En af goderne ved at være vejleder er, ifølge Thomas, at politilevernes arbejdsglæde smitter.

- Når man har været nogle år i faget, i en meget travl

hverdag, kan man godt glemme, hvorfor politijobbet er så spændende. Men det er eleverne med til at minde dig om.

Der kan dog være stor forskel på, hvor godt man svinger med de forskellige elever, og det kan af og til føles som nogle lidt lange uger i patruljevognen med en elev. Men har man ikke så meget tilfælles rent personligt, fokuserer man mere på det faglige, og det er også fint nok, fortæller Thomas Schack.

Lidt for travlt

Sydøstjyllands Politi har skudt et nyt tiltag i gang, hvor uddannelseslederne holder en temadag for vejlederne. Det muliggør en fælles sparring, og at vejlederne bliver rystet sammen. Håbet er, at der på sigt kan blive tid til flere temadage hen over året.

I den sidste tid som uddannelsesvejleder oplevede Thomas dog, at kredsen fik mere og mere travlt med uddannelsesopgaven, fordi kredsen modtog et stigende antal elever. Vejlederne skulle evaluere flere, og den elevfri pause, man tidligere kunne tage som vejleder, var sværere at få.

- Der blev faktisk lidt for travlt. Det er en meget anderledes måde, man arbejder på som vejleder, fordi man er på hele tiden, og derfor har man behov for et pusterum, siger Thomas Schack.

Han håber, at der kommer mere ro på igen, siger Thomas Schack. Også fordi at vejlederrollen er så vigtigt. Selv satte han en stor ære i, at hans elever klarede sig godt.

- Det skulle jo gerne være sådan, at de elever, som har haft mig som vejleder, efterfølgende klarer sig godt i tjenesten, smiler han. ■

Nordjysk læringsmiljø ”kørt over” af patrulje- distrikter

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

FOTO CHILI FOTO

Først på året delte Nordjyllands Politi kredsen op i syv såkaldte patruljedistrikter. Her skal der altid være mindst én patruljevogn på hjul i hverdagene. Formålet er at nedbringe responstiden – især i yderdistrikterne. Det er lykkedes. Men bagsiden af medaljen er et forringet læringsmiljø for politieleverne. Flere praktikvejledere overvejer at stoppe, fordi de ikke længere kan stå inde for kvaliteten. **Ledelsen er åben over for løsningsforslag,** men distrikterne er kommet for at blive, lyder det.

A

fstandene er store i Danmarks nordligste politikreds. Derfor kan det være en udfordring at give en ensartet politibetjening til alle. Herunder en responstid i yderområderne, som er rimelig.

- Men alle borgere skal kunne regne med os. Hvis de mister den tro, undergraver det tilliden til politiet, og det er det værste, der kan ske, siger chefpolitiinspektør i

Nordjyllands Politi, Karsten Vestergaard Hansen.

Derfor indførte politikredsen i februar i år syv patruljedistrikter, som skal sikre, at der altid er politi i området, også selvom man bor langt fra en af kredsens fire patruljecentre, der er placeret i Aalborg, Hjørring, Frederikshavn og Hobro.

For beredskabet betyder de nye distrikter, at der i hverdagene (søndag til torsdag) kører en "tidlig" patrulje af sted fra patruljecentrene og ud i distrikterne – for først at vende snuden tilbage otte timer senere. Vagterne hedder 6-14, 14-22 og 22-06. Dog er nattevagten reduceret til kun at dække fire af patruljedistrikterne på grund af færre opgaver om natten.

Den nye praksis har været en succes i forhold til at nedbringe responstiden i yderdistrikterne. Der er skåret et par minutter af i Vesthimmerland og Jammerbugt, og strategien er, at responstiden skal endnu længere ned end de nuværende 17-18 minutter.

For lidt og for meget

Men mens responstiden daler, er utilfredsheden til gengæld stigende blandt kredsens omkring 30 praktikvejledere.

Hvis ikke der indføres ændringer til det bedre, overvejer flere at stoppe som vejledere, fordi de ikke længere kan stå inde for kvaliteten i uddannelsen af eleverne, mens de er i praktik. Der uddannes elever fra alle fire patruljecentre.

Den ekstra tid i patruljevognene, hvor vejleder og elev er "bundet" til deres distrikt, bevirker, at der for nogle vedkommende ikke er nok at rive i. I visse dele af patruljedistrikterne er der nemlig meget langt mellem husene. Marker, landbrug og klitlandskab dominerer billedet, og der er ikke mange politiforretninger at suge lærdom ud af.

Omvendt er der andre distrikter, hvor man har rygende travlt, og nærmest kun har tid til "brandslukning". Men fastlåsningen i distrikterne gør, at man ikke engang imellem kan ankomme som "vogn nummer to". Det giver ellers eleven bedre mulighed for at betragte og lære af situationen sammen med sin vejleder, ligesom kvaliteten af opgaveløsningen bliver bedre, når to patruljer er ude sammen til for eksempel et kompliceret færdselsuheld.

- Der er blevet for langt til opbakningen, fordi patruljerne er spredt ud i distrikterne. Det giver dels en generel

utryghed for os alle. Dels bevirker det, at man som vejleder nogle gange kommer til at lade sin elev lidt i stikken, fordi man selv skal agere hurtigt, når man ankommer til hændelsen, og ikke lige har blik for at sætte eleven i gang. Har man at gøre med helt nye elever, håber man bare, at de kan takle pressede situationer og ikke "fryser", men vi ved det jo ikke, fortæller Lasse Nygaard og Henriette Thøgersen, der er praktikvejledere i henholdsvis Hjørring og Frederikshavn.

Ikke tid til at skrive rapporter

En anden problematik er rapportskrivningen. Patruljerne skal som nævnt forblive i distrikterne. Muligheden for at skrive sin rapport umiddelbart efter en politiforretning er derfor ikke til stede. Det betyder, at sagerne ofte ikke bliver skrevet færdige samme dag, medmindre man vælger at bruge overarbejde på det. Der er dog mulighed for at køre hen til en af de nedlagte nærpolitistationer i distrikterne, låse sig ind og skrive sagerne her. Men ofte er tiden for knap, for der er også en god sjat transporttid til disse bygninger på grund af de store afstande i det nordjyske.

- Det er problematisk, at der ikke er tid til rapportskrivning. Det gælder sådan set også for de uddannede kolleger. Men for en elev kan det være ekstra svært at huske sagerne fra hinanden, hvis de først bliver skrevet flere dage efter, de er sket - måske ud fra nogle noter, som

nedlagte nærpolitistationer eller i skrivestuer på patruljecentrene, men de er også affolket, så kontakten til andre kolleger end vejlederen er sparsom. Heller ikke mønstringer eller spisepauser på stationerne deltager eleverne i, når de er "fastlåste" i bilerne i distrikterne.

- Som vejleder skal man kunne bedømme eleven på hans eller hendes sociale kompetencer, men det kan virkelig være svært at vurdere, når eleverne stort set ikke omgås eller samarbejder med andre end deres vejleder, siger Frank Norre, der er koordinerende uddannelsesleder i Nordjyllands Politi.

Han har derfor sagt til vejlederne, at de må undlade den vurdering, hvis de synes, at grundlaget mangler.

Frank Norre deler vejledernes bekymring for, at kvaliteten af politiuddannelsen i det nordjyske er for nedadgående, efter at patruljedistrikterne kom til.

- Jeg frygter, at det bliver rigtigt svært at rekruttere vejledere i fremtiden, hvis ikke forholdene forbedres. En er allerede stoppe på den konto, og flere overvejer det, fortæller han.

Velrenommeret vejlederkoncept i fare

Det er lidt af et nordjysk hjertebarnd, som nu har fået ondt i fagligheden. Og det gør naturligvis ikke smerten mindre. Nordjyllands Politi har opfundet konceptet med vejlederteams på hvert patruljecenter, og gennem to år

har det fungeret til topkarakter. Kredsen investerer desuden lokallønsmidler i et funktions-tillæg, og der holdes fire årlige temadage for vejlederne. Tiltag, der gør det attraktivt at påtage sig vejlederrollen i en travl hverdag.

Vejlederne sparrer med hinanden i deres team omkring de elever, de har på det pågældende patruljecenter. Det giver et godt vejleder- og læringsmiljø, ligesom det sikrer en fair bedømmelse af eleverne, såfremt en vejleder og elev eksempelvis er kommet skævt ind på hinanden. Desuden har kredsen et særligt fokus på rapportskrivning samt tilbyder et efterforsk-

ningsforløb, selvom det ikke har indgået i pensum.

- Vi har i kredsen tidligere brystet os af, at de elever, som vi sender tilbage til Politiskolen for at færdiggøre deres uddannelse, er blandt landets bedste. Det frygter jeg, at vi er ved at sætte over styr, hvis vejlederne flygter, og vi må ud og "prikke" nogle nye og mindre motiverede. Ikke mindst set i lyset af, at vi i nærmeste fremtid nok skal bruge endnu flere vejledere, fordi antallet af elever øges i forbindelse med, at politistyrken på landsplan skal udvides, siger Poul Buus, der er formand for Nordjyllands Politiforening.

”

Jeg har ikke en ambition om at gå på kompromis med kvaliteten i uddannelsen

her i kredsen. Det ville være at save den gren over, vi selv sidder på.

Karsten Vestergaard Hansen, chefpolitiinspektør, Nordjyllands Politi

viser sig at være mangelfulde. Desuden er det sjældent den samme vejleder, som var med til hændelsen, der er til stede, når der bliver tid til at skrive rapporterne, forklarer Lasse og Henriette.

Minus på den sociale konto

At eleverne er spredt for alle vinde ude i distrikterne har også den konsekvens, at den faglige sparring i patruljecentrene - især i yderdistrikterne - er forsvundet. Det gælder både sparringen eleverne imellem og mellem vejlederne, fordi rapporter enten skrives på de tomme,

Foreningsformand Poul Buus frygter, at Nordjyllands Politi er ved at sætte en velfungerende vejlederordning over styr. Det faglige læringsmiljø bliver nemlig klemt af nye patruljedistrikter, og det får vejlederne til at overveje at stoppe.

Han har da også ad flere omgange rejst problematikken over for kredsens øverste ledelse, men der er endnu ikke sket noget.

- Nu er der gået over fire måneder. Det er måske ingen tid i det store billede, men det er altså en stor bid af praktiktiden, lyder det fra Poul Buus.

Saver ikke grenen over

Hos chefpolitiinspektør Karsten Vestergaard Hansen, der er øverst ansvarlig for det operative område, er der både lydhørhed og anerkendelse af de problemer, som de nye patruljedistrikter fører med sig i forbindelse med vejlederrollen og kvaliteten i praktiktiden.

Men – for sådan ét er der også – patruljedistrikterne er kommet for at blive, for de er med til at nedbringe responstiderne, der er et vigtigt parameter med stor politisk bevågenhed, når der skal leveres tryghed til borgerne.

Karsten Vestergaard Hansen forklarer, at der derfor bliver tale om at finde nogle løsninger ”inden for rammen”.

På idéblokken er blandt andet at indføre nogle skrivedage, hvor eleverne får tid og ro til at skrive rapporter. Der er dog ingen garanti for, at den vejleder, de har løst politiforretningerne sammen med, vil være til stede. En anden mulighed er, ifølge chefpolitiinspektøren, at man kan bytte distrikter halvvejs i vagten, hvis antallet er opgaver et meget ulige fordelt. Den tredje mulighed, der kigges på, er, om antallet af patruljer kan øges i nogle af distrikterne.

Det vil aflaste og give bedre tid til løbende at skrive rapporter og være ”føl” på opgaverne. Det kræver naturligvis flere ressourcer at indsætte flere vogne, men det er ikke et helt urealistisk scenarie, vurderer Karsten Vestergaard Hansen.

- Vi har lige skullet se tiden an, inden vi satte noget i værk, men vi er i dialog med blandt andet de centrale uddannelsesledere, lederne af patruljecentrene og politiforeningen om mulige løsninger, og jeg har ikke en ambition om at gå på kompromis med kvaliteten i uddannelsen her i kreds. Det ville være at save den gren over, vi selv sidder på. Vi skal nok finde en model, hvor vi både løser udfordringerne med uddannelsen og opfylder borgernes legitime krav om, at vi kommer, når de kalder – også inden for rimelig tid, lover Karsten Vestergaard Hansen. ■

”

Som vejleder skal man kunne bedømme eleven på hans eller hendes sociale kompetencer, men det kan virkelig være svært at vurdere, når eleverne stort set ikke omgås eller samarbejder med andre end deres vejleder.

Frank Norre, koordinerende uddannelsesleder, Nordjyllands Politi

MYSTERIET

BAG

TEKST PH.D. FREDERIK STRAND,
MUSEUMSLEDER VED POLITIMUSEET
FOTO POLITIMUSEET

HAFNIA- BRANDEN

I denne måned er det 45 år siden, at **den værste brand i den nyere Danmarkshistorie** fandt sted. Branden, der viste sig at være påsat, kostede et stort antal mennesker livet. Forbrydelsen blev opklaret efter årtiers efterforskning. Gerningsmanden viste sig at stå bag flere andre forbrydelser.

Det var lørdag den 1. september 1973. Den mørke efterårsnat havde sænket sig over København. Klokken 02.40 meddelte Københavns Brandvæsen kriminalpolitiet i København, at der var konstateret "ildløs" på Hotel Hafnia i Vester Voldgade. Flammerne nærmest sprang fra etage til etage og antændte i løbet af ganske kort tid hotellets øverste etager. Frem til omkring klokken 2 havde alt ellers åndet fred og idyl blandt hotellets 83 gæster, der var ankommet i en lind strøm i receptionen gennem hele dagen. Ingen havde bemærket den mand, der som en skygge var gledet igennem indgangshallen.

Mange omkomne

Branden havde som en ildkugle bevæget sig langs trappeskakten og antændt bygningen. Brandens eksplosionsagtige karakter forhindrede brandfolkene i at komme op gennem hotellet, og stigerne var svære at få ind i gården. Fra hotellets vinduer råbte gæsterne desperat om hjælp, mens ilden med stor hast åd sig ind på dem. Enkelte gæster kunne flygte ud på hotellets gesims, hvorfra brandfolkene hjalp dem ned ved hjælp af stiger. I gården gik ensomme overlevende fortvivlede rundt og søgte efter familiemedlemmer og venner. Hele familier var i løbet af få øjeblikke blevet udslettet.

Bistand fra FBI

Danmark og omverdenen var i chok. Der var tale om en international katastrofe, idet hovedparten af de omkomne var udlændinge. Fra FBI blev der sendt et specialfly til Danmark fyldt med udstyr. Sagen skulle hurtigt opklares, og en brandteknisk kommission blev nedsat. Året efter kom kommissionen med sin udtalelse. Ildens opståen lokaliserede man til et tekøkken/rengøringsrum på 2. sal, hvor man meget skødesløst havde placeret en stor mængde husholdnings-sprit. Ud fra brandens udvikling kunne

Hafnia brænder
(Poul Olsen/
Politimuseet).

Det udbrændte
Hafnia. Hafnia-
branden var
Nordeuropas
værste hotelbrand
(Poul Olsen/
Politimuseet)

man konstatere, at den var påsat. Videre kunne man imidlertid ikke komme. Sagen måtte henlægges.

På fersk gerning

Sommeren 1982 havde budt på et meget stort antal brande i Helsingør og Hillerød. En kvinde og en brandmand havde i den forbindelse mistet livet. Ingen af sagerne var blevet opklaret. Men da en mand den 1. december 1985 forsøgte at sætte ild til en S-togsvogn på Hillerød Station, fik man ved et lykketræf fat i gerningsmanden. Den pågrebne mand hed Erik Solbakke Hansen. Solbakke blev taget til afhøring, og det stod snart klart, at man stod over for en i alle henseender særpræget gerningsmand. Under afhøringerne tilstod Solbakke at stå bag

i alt 32 brandstiftelser. Brandene havde han påsat ved ganske simpelt at køre rundt i området med en dunk benzin bag på sin cykel og så ellers sætte ild på de bygninger og større genstande, han fandt interessante på sin vej.

Afhøringer og mentalundersøgelse viste, at der lå en form for seksuelt motiv bag Solbakkes ildspåsættelse. Hver gang han havde antændt ilden, blev han nemlig på stedet, betragtede – og onanerede. Mentalundersøgelsen viste også, at Solbakke var mentalt handicappet i lettere til middelsvær grad.

Rundt i landet med efterforsker

Efterforskningen af Solbakkes forbrydelser viste sig at være meget kompleks. Der var nemlig ikke nogen tekniske be-

→ viser mod ham. Hele sagen kom således i meget høj grad til at bygge på Solbakkes egne tilståelser. Såkaldte påvisninger blev derfor lagt til grund for hans tilståelser. Det vil sige, at Erik Solbakke kørte rundt i landet med efterforskere og i detaljer viste, hvordan han havde begået forbrydelserne. Sit mentale handicap til trods, havde Solbakke en udmærket hukommelse for detaljer og kunne meget præcist beskrive begivenhedsforløbene. Nogen moralske overvejelser gjorde han sig dog tilsyneladende aldrig om forbrydelserne. Det var en af de mest garvede efterforskere fra Rigspolitiets Rejseafdeling, Per Casper, der forestod påvisninger og afhøringer af Solbakke. I månedsvis fulgte Casper med Solbakke rundt i landet og udspurgte ham indgående i utallige afhøringer. På den måde lærte Casper den særprægede gerningsmand særdeles godt at kende.

Gennembrud

Den 6. februar 1987 blev Erik Solbakke fremstillet i kriminalretten i Hillerød. Sagen mod ham havde da taget endnu

en forbløffende drejning: I august 1986 havde Casper taget Solbakke med på en påvisningstur til det nedbrændte Pia Lys A/S i København – Solbakke skulle vise, hvordan han havde brændt fabrikken ned. I forbindelse med påvisningen passerede de Hafnia, hvor Per Casper spurgte Solbakke, om han vidste, hvad der var foregået der. Solbakke reagerede mærkeligt afvisende på spørgsmålet, og Caspers erfaring sagde ham, at der var noget i vejen. Man rekvirerede derfor Hafnia-sagen fra arkivet og erfarede noget interessant. Den første politimand, der ankom til brandstedet, nævnte således, at der havde stået et ”nokkefår” uden for bygningen og betragtet branden. Betjenten havde karakteriseret ham som slank og iført et par markante, sorte briller. Denne karakteristik passede på Erik Solbakke.

Kom tilfældigt forbi

Casper indledte nu afhøringerne uhyre forsigtigt. Solbakke blev kraftigt indskærpet, at han ikke måtte tilstå noget, han ikke havde gjort. Efter ugers forsigtig udspørgen tilstod Solbakke. Han forklarede, at han den skæbnsvangre dag i september 1973 var stukket af hjemmefra til København og tilfældigt kom forbi

Hotel Hafnia og gik ind. Han kom til en trappe ved en elevator, og her gik han op. På 2. sal gik han ind i et tekøkken/depotrum, hvor han havde tændt ild til en pose. Efterfølgende betragtede han flammerne, mens de tog til. På spørgsmålet om, hvorfor han havde antændt branden, svarede han: ”Fordi der var mennesker på stederne. Det var for at se dem brænde.”

Banebrydende efterforskning

Igennem en intens efterforskning, der primært byggede på afhøringsforløb, var nogle af 1970’ernes og 80’ernes mest gådefulde sager blevet opklaret. Gerningsmanden havde 38 menneskeliv og skader for adskillige millioner kroner på samvittigheden. Med Solbakke stod man dermed, forbrydelsernes omfang og antallet af menneskeliv taget i betragtning, over for Danmarkshistoriens værste serieforbryder. Erik Solbakke blev ved en senere retssag idømt forvaringsdom ved et lukket sikringsafsnit på Kofoedsminde. Her befandt han sig til sin død i 1997.

Man kan læse mere om Hafnia-branden i Frederik Strands bog: Jagten på morderne stopper aldrig (L&R, 2018) ■

Erik Solbakke. Bag ham Per Casper. Begge er på vej ud til en af de påvisninger, der skulle skabe gennembrud i Hafnia-sagen (Poul Olsen/Politimuseet).

NYT FRA POLITIFORBUNDET

”
Vi har ikke
længere fælles
referencerammer.
Unge af i dag
følger Youtubere
på nettet, mens
deres forældre
ser Aftenshowet
i fjernsynet.
Derfor skal vi
også arbejde på
at nå ud til de
unge, målrette og
inspirere dem på
en ny måde.”

Mogens Heggelund, medlem af
Hovedbestyrelsen og formand
for det nye Unge- og Imageudvalg.

Indhold

- 46 Når arbejdet bærer frugt
- 50 **Tildækningsforbud:**
Is i maven og omtanke
- 51 Kort Nyt
- 52 Nyt nordisk politisamarbejde
skaber bekymringer
- 54 Stadig langt mellem de
kvindelige politiledere
- 58 Kort Nyt
- 59 10 år med Flagdag
- 60 **Yngre politifolk:**
Vi ønsker nærhed og korpsånd
- 62 Ny politiskole åbner i oktober
- 64 Kriminalteknikere ønsker særaftale

Redaktion:
Stine Svarre Gaardhøj
Karina Bjørnholdt

”

At uddanne politielever ordentligt i praktisk politiarbejde er investeringen i fremtiden og ordentlige arbejdsforhold. Deres gode uddannelse på stationerne gavner alle – såvel internt i politiet som i hele samfundet. Det er afgørende, at der er fokus på, at arbejdspladsen fungerer, og at hele kredsen bidrager, samt at ledelsen tager ansvar og prioriterer i forhold til, at uddannelse er 1. prioritet.

Forbundsmand Claus Oxfeldt, i lederen på side 2

TEMA: INTERNATIONALE MISSIONER

Når arbejdet bærer frugt

I 2009 besluttede Politiforbundets kongres, at de **internationale missioner** skulle være et særligt fokusområde. De første spadestik til et bredt samarbejde blev taget sammen med arbejdsgiver og chefpsykolog for at kortlægge området og finde frem til justeringer og anbefalinger for, hvordan man bedst sender danske politifolk ud i internationale missioner.

– Vi har et godt og tillidsfuldt samarbejde, som skal sikre de bedste og mest forsvarlige rammer for vores udsendte kolleger, fortæller næstformand Claus Hartmann og forbundssekretær Claus Redder Madsen.

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ
OG BENEDICTE RASMUSSEN

D

et var med ønsket om at få afdækket behov og procedurer for politifolk før, under og efter deres udsendelse på internationale missioner,

at Politiforbundet gik ind i arbejdet, fortæller næstformand Claus Hartmann, der er politisk ansvarlig for det internationale arbejde i Politiforbundet.

Igennem flere år havde man i Politiforbundet oplevet, at der var vidt forskellige procedurer i politikredsene over for kolleger, der blev sendt ud i verden. Missionerne havde samtidig ændret karakter og var blevet farligere. Politifolk blev sendt til krigsområder i Ex-Jugoslavien i 1990'erne og senere også til Afghanistan og Irak.

Målet var at skabe bedre sammenhæng, særligt med henblik på det psykiske arbejdsmiljø for de udsendte, men også i forhold til rekruttering og hele grundlaget for udsendelsen.

Der blev efterfølgende lagt et stort arbejde i at samle de rette interessenter, lave projektbeskrivelse, arbejdsgrupper

og workshops, som i sidste ende skulle munde ud i en rapport med klare anbefalinger. Det blev til et meget givtigt samarbejde med Rigspolitiet om at forbedre koncepterne for udsendelser.

- Det har båret frugt, at vi har arbejdet omhyggeligt og inddraget så mange som muligt, så vi kunne danne et samlet grundlag for at sende folk ud, siger forbundssekretær Claus Redder Madsen.

I 2011 kom rapporten, hvor Politiforbundet, på baggrund af projektarbejdet, kom med konkrete bud på, hvordan man kunne sætte nye standarder og professionalisere arbejdet med de internationale missioner i alle politikredse. Rapporten var et produkt af to års samarbejde mellem både Rigspolitiet, politikredse og politiforeninger og har lige siden dannet retningslinjer og faste procedurer for missionerne.

Klare anbefalinger

Anbefalingerne i rapporten strækker sig over en lang række emner lige fra faste psykologsamtaler til rekruttering og bygger samtidig oven på de erfaringer, man havde efter mange år med internationale udsendelser.

- Vi har indført nogle klare rammer for de internationale missioner blandt andet for at sikre, at folk også kommer hjem igen som hele mennesker. Jeg glæder mig over, at det er lykkedes i samarbejde med Rigspolitiet at samle trådene. Det har givet os en fælles tilgang, siger Claus Hartmann.

Det var vigtigt for Politiforbundet, at de konkrete anbefalinger kom ud og blev implementeret som et ensartet og bredt koncept i alle politikredse, derfor skulle rapporten også bygge på et bredt samarbejde for at blive bedst muligt forankret lokalt.

Karrierer og kompetencer

At blive sendt ud på en international mission bør være karrierefremmende og kompetencegivende for kollegerne, mener næstformanden. Det var også en del af målene med projektarbejdet, som blev sat i gang. Derfor har det også været vigtigt for Politiforbundet at arbejde med tilgangen til, hvordan politikredse tager imod kollegerne, når de vender hjem efter en udsendelse. Der har nem-

Rigspolitiet arrangerer et eller to årlige besøg hos de udsendte politifolk, hvor Politiforbundet og Rigspolitiets psykologtjeneste deltager. Her er det fra et besøg i Mali i Østafrika i 2016.

lig været for mange eksempler på, at man ikke udnytter de udsendte politifolks kompetencer godt nok, efter de er kommet tilbage.

- Det burde være endnu mere karrierefremmende, end det er i dag, hvor det kun er tilfældet for dem, der sendes ud på højeste strategiske niveau. Det viser også, at der stadig er noget, vi kan arbejde videre med og blive bedre til, siger forbundssekretær Claus Redder Madsen.

Status efter 10 år

Der er nu næsten 10 år siden, Politiforbundet satte fokus på arbejdet med de internationale missioner, og projektrapporten og anbefalingerne har været ude og fungere i politikredsene i næsten syv år. Når Claus Hartmann og Claus Redder Madsen skal gøre status på arbejdet, er konklusionen, at de fortsat er godt tilfredse med hele konceptet og anbefalingerne, der stadig er aktuelle og brugbare i dag.

- Vi kan konstatere, at det lønner sig at gå systematisk til værks, og det glæder mig, at vi på baggrund af det grundige arbejde, vi satte i gang, er kommet et godt stykke i den rigtige retning, siger Claus Hartmann.

Fremtidige udfordringer

De internationale missioner, som danske politifolk bliver sendt til, har ændret karakter fra at være mere humanitære og konfliktløsende til at være på et højere og mere strategisk og rådgivende niveau.

”

Vi har indført nogle klare rammer for de internationale missioner blandt andet for at sikre, at folk også kommer hjem igen som hele mennesker. Jeg glæder mig over, at det er lykkedes i samarbejde med Rigspolitiet at samle trådene. Det har givet os en fælles tilgang, siger Claus Hartmann.

Næstformanden påpeger, at det er politisk bestemt fra Udenrigsministeriet, hvilke internationale missioner dansk politi skal deltage i.

- Der stilles store uddannelsesmæssige krav til dem, der sendes ud, og det vil forsætte fremover. Men vi hører også, at danske politifolk har høj anseelse og er eftertragtede, konstaterer Claus Hartmann.

Det internationale arbejde og politiarbejdet på tværs af nabolandene er for dansk politi noget, der bliver mere og mere af. Ikke kun når det gælder de internationale missioner, men også når det gælder deltagelse i store begivenheder som topmøder eller VM i fodbold.

Næstformanden forudser, at det er et område som Politiforbundet også fremadrettet kommer til at beskæftige sig med for fortsat at sikre ordentlige rammer og vilkår for kollegerne. Senest er det lykkedes Politiforbundet at forhandle en aftale på plads om fuld forsikring i op til fem år af de kolleger, der er sendt ud, så de ikke kun dække ét enkelt år, som var tilfældet tidligere. ■

Rapporten, der satte nye standarder

I juni 2011 udkom rapporten ”Politiets Internationale Missioner”. Den indeholder en række konkrete anbefalinger og procedurer for, hvordan man bedst muligt sender kolleger ud på internationale missioner, og den fungerer fortsat med de standarder, den satte. Rapporten og anbefalingerne er lavet i samarbejde mellem Politiforbundet, Rigspolitiet, politikredse og politiforeninger.

Her er et udpluk af de vigtigste anbefalinger:

- Ensartet procedure i alle politikredse for deltagelse i internationale missioner.
- Stort fokus på udvælgelse af de rette kolleger og obligatoriske psykologsamtaler.
- Min Sidste Vilje udfyldes – gerne sammen med ægtefælle.
- Mere fokus på kommunikation før, under og efter en udsendelse.
- Faste rammer for kontingentbesøg, hvor psykologtjenesten i særlig grad tænkes ind.

Information om sikkerhed

Alle, der skal udsendes, deltager før missionen i præmissionskurser, der har til formål at give dem en reel forståelse for den opgave, som de skal sendes ud til. Det er vigtigt, at de får et indblik i, hvordan den aktuelle situation er i det pågældende land, da det giver en forståelse for de risici, der kan være knyttet til deltagelse i missionen.

Ægtefæller deltager i kurserne, så begge har modtaget grundig information om missionen, da det sikrer, at den endelige beslutning om deltagelse træffes på et rigtigt grundlag.

Det er politisk bestemt fra Udenrigsministeriet, hvilke internationale missioner dansk politi skal deltage i.

Min Sidste Vilje

Før en udsendelse bedes politifolk om at udfylde og underskrive dokumentet "Min Sidste Vilje". Det er et dokument, hvor den enkelte på forhånd tager stilling til de spørgsmål, der måtte opstå, hvis vedkommende mister livet under missionen. Det er tænkt som en hjælp til de pårørende.

Den udsendte skal aflevere dokumentet ved udsendelse, og det opbevares af International Udstationering undervejs. Efter hjemkomsten tilbageleveres det til den tidligere udsendte.

Der opfordres til, at "Min Sidste Vilje" udfyldes sammen med den pågældendes ægtefælle.

Ægtefælleinddragelse

Det er prioriteret højt, at ægtefæller eller samleverer er inddraget i hele forløbet omkring udsendelsen. Det betyder, at de inviteres med til præmissionskurser, opfordres til at være med til at udfylde "Min Sidste Vilje", og de er derudover er inviteret med til en debriefing efter endt mission. Desuden er der blevet etableret seminarer for ægtefæller og samleverer, der har til formål, at ægtefællerne kan danne et netværk med andre, der er i samme situation som dem.

Politik for udsendte

Hver kreds skal udarbejde en politik, der er med til at anerkende det at ansøge internationale missioner. Det skal være medvirkende til at skabe en større interesse for arbejdet. Politikken skal derudover sikre, at de udsendte kan vende tilbage til den funktion, de forlod, så det ikke bliver en karrieremæssig hindring at deltage i internationale missioner. Politiforbundet opfordrer ligeledes kredsen til at tænke de nyerhvervede kvalifikationer med ind i det videre karriereforløb.

Hver kreds skal foruden udpege en kontaktperson, som den udsendte kan holde kontakt med undervejs.

Besøg under udsendelse

Det prioriteres, at Rigspolitiet arrangerer et eller to årlige besøg til de udsendte, hvor Politiforbundet samt Rigspolitiets psykologtjeneste deltager. Det giver et løbende indblik i arbejdet og personalets trivsel undervejs ved den pågældende mission.

Derudover prioriteres det, at den udsendte besøger sin kreds en eller flere gange under sin udsendelse. Ved et besøg på sit tjenestested skal vedkommende arrangere et trivselsmøde med sin nærmeste leder til en samtale om, hvordan det går. Her kan de udveksle nyheder, informationer og erfaringer, hvilket kan få den udsendte til stadig at føle sig som en del af dansk politi.

Psykologbistand

Alle udsendte har obligatoriske psykologsamtaler med en af Rigspolitiets psykologer før, under og efter en udsendelse. Dette er dels indført for at sikre, at der på forhånd bliver foretaget en vurdering af, om vedkommende kan klare en udsendelse og dels for at sikre, at der er fokus på den udsendes psykiske trivsel under og efter en mission.

Før en udsendelse bliver en ansøger derfor vurderet på, om vedkommende vil kunne klare missionens krav i forhold til adfærd, holdninger, kompetencer samt psykisk robusthed.

Under udsendelsen prioriteres det, at en psykolog besøger og afholder en samtale med den udsendte, og det samme gør sig gældende ved hjemkomsten.

De obligatoriske samtaler er blevet indført efter aftale med Politiforbundet, der har stor fokus på det særlige psykiske arbejdsmiljø.

Tildækningsforbud: Is i maven og omtanke

Siden den 1. august har tildækningsforbuddet været gældende i Danmark.

Det betyder, at politiet nu kan tildele en bøde på 1.000 kroner, hvis en person bærer burka, niqab eller falsk skæg i det offentlige rum. Forbuddet har fået massiv mediebevågenhed. Forbundsformand Claus Oxfeldt har rejst kritik af den vejledning, Rigspolitiet har lavet i forbindelse med håndhævelsen af loven. Han mener, at den som udgangspunkt er for overordnet, og han anbefaler politifolk at rådføre sig med deres vagtleder, inden de skriver en sag.

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ

Hvad får tildækningsforbuddet af betydning for de politifolk, der skal håndhæve loven?

- Det kan betyde, at man kan stå i nogle

ubehagelige situationer med nogle personer, som ikke er kriminelle, men som "bare" er stærkt religiøse. Det kan skabe nogle dilemmaer. Det er derfor, vi har haft så stort fokus på, at vejledningen skal være fyldestgørende. Politiet skal i det hele taget træde varsomt, når vi har med religion at gøre.

Hvilke dilemmaer kan der opstå?

- Det kan give problemer i de tilfælde, hvor der kommer anmeldelser, og hvor anmelderen har en klar forventning om, at der er tale om en lovovertrædelse. Politifolk er gode til at vurdere og skønne ud fra en politimæssig baggrund, men i disse sager vil der sandsynligvis komme pres på politifolkene. Det ser jeg som den største udfordring. Politifolk kan også føle sig presset af stor mediebevågenhed.

Der har været høj mediebevågenhed omkring tildækningsforbuddet, før det trådte i kraft den 1. august. Forbundsformand Claus Oxfeldt rettede kritik af den vejledning, Rigspolitiet lavede i forbindelse med håndhævelsen af loven, da han mener, at det er vigtigt, at der ikke må være tvivl om, hvordan kollegerne skal agere.

Hvad vil du anbefale kollegerne at gøre?

- De skal tænke sig rigtig godt om og have is i maven. Hvis der kommer en anmeldelse, som man bliver sendt ud til, så skal man forberede sig grundigt og eventuelt vurdere situationen sammen med sin vagtleder, hvis det er muligt. Min anbefaling er, at man skal være varsomt med at skrive en sag for hurtigt, inden man er helt sikker på situationen.

Hvorfor har du kritiseret vejledningen?

- Jeg havde en forventning om, at den skulle være mere konkret og med flere eksempler på mulige situationer. Den er blevet for overordnet. Det var også

problematiske, at Politiforbundet først blev inddraget meget sent i processen. Derfor har jeg lavet en aftale med Rigspolitiet om, at vi nu evaluerer vejledningen, og hvis der er behov for justeringer, så vil de blive indføjet i vejledningen.

Hvorfor valgte du at optræde i medierne omkring dette?

- Fordi det er kompliceret stof og et følsomt område. Det er vigtigt, at der ikke er tvivl om, hvordan kollegerne skal agere. Jeg ville gøre mit til at undgå, at politifolk pludselig blev forsidestof på grund af en dårligt formuleret vejledning. ■

FIK DU LÆST

Politiassistent blev udsat for ærekrænkelser i YouTube-video

FOTO: OLADIMEJI ODOINSI

Retten i Svendborg har givet en fynsk politiassistent medhold i, at han blev groft krænket i en video på de sociale medier, som en 51-årige mand havde lagt ud. I videoen, som både tæller video- og lydoptagelser samt fotos af politiassistenten, påstås det, at han er skyldig i blandt andet vold, falsk anmeldelse og falsk forklaring i retten.

Den 51-årige mand er blevet idømt 60 dages betinget fængsel, ligesom han skal betale 30.000 kroner i godtgørelse for tort til politiassistenten.

Dommen er blevet anket til Østre Landsret af den dømte.

Politiassistenten har under byretssagen modtaget juridisk hjælp fra Politiforbundet i tilknytning til tort-spørgsmålet. Også i ankesagen vil Politiforbundet bakke op om medlemmet.

FIK DU LÆST

HISTORISK: Borger tiltalt for falsk anklage mod to politifolk

En 32-årig mand er blevet tiltalt for en falsk anklage mod to politifolk. Så vidt det vides, er det første gang i Danmark, at anklagemyndigheden vælger at rejse en sådan sag. Ifølge forbundssekretær Jan Hempel kan det have en stor betydning for danske politifolk:

- Rent menneskeligt og mentalt er det hårdt at blive anklaget for en strafbar handling, som man ikke har begået. Derfor håber jeg, at den aktuelle sag kan bruges som løftestang til at bekæmpe falske anmeldelser mod politifolk i fremtiden, da tiltalen viser, at det kan få konsekvenser, siger han.

De to politifolk har anmeldt den 32-årige, efter de har fået medhold fra Den Uafhængige Politianklagemyndighed (DUP) i, at de ikke har handlet uhensigtsmæssigt under en arrestation af manden, hvilket manden ellers havde klaget over.

35-årig kollega dræbt i tragisk trafikulykke

Fredag den 7. september om eftermiddagen omkom den 35-årige politiassistent Bjarne Vibe Djernæs fra Østjyllands Politi i en trafikulykke på Nordjyske Motorvej ved Randers. Det skete, mens han var i tjeneste. Politiassistenten var passager i det forulykkede tjenestekøretøj. Kollegaen bag rattet kom ikke alvorligt til skade.

Bjarne Vibe Djernæs er blevet bisat ved en privat ceremoni fra Sct. Mortens Kirke i Randers.

- Vi har mistet en god kollega på tragisk vis, og det berører os alle dybt. Mine tanker og min dybeste medfølelse går til familien og de pårørende i denne svære tid. Men også til kollegaen, der kørte bilen. Han er naturligvis helt knust, siger formand for Østjyllands Politiforening, Heino Kegel.

Nyt nordisk politisamarbejde skaber bekymringer

Et fælles politisamarbejde for de nordiske lande er på vej. Det er justitsministrene fra Norge, Sverige, Finland

og Danmark blevet enige om. Der er dog en lang række udfordringer blandt andet med arbejdsmiljø og kulturforskelle, som bør være på plads inden samarbejdets begyndelse, påpeger forbundssekretær i Politiforbundet, **Flemming Olsen**.

TEKST BENEDICTE RASMUSSEN

FOTO FINSK POLITI, CHILI FOTO OG NORSK POLITI

orske patruljevogne i Danmark eller danske politifolk i Finland. Det kan blive en ny virkelighed for de nordiske politifolk, hvis et fælles

politisamarbejde bliver vedtaget. Samarbejdet vil højst sandsynligt betyde, at politifolk skal arbejde sammen på tværs af landegrænserne og på sigt, at politiet fra ét nordisk land vil kunne operere selvstændigt i et andet.

De nordiske forbundsformænd har ved de årlige møder med de nordiske rigspolitichefer drøftet de overordnede linjer i et tættere nordisk politisamarbejde, men har endnu ikke været nede i detaljerne. Nogle af de store ubesvarede spørgsmål er blandt andet, hvilket mandat politifolkene skal arbejde under, hvilke beføjelser de har, og hvem der har ansvaret?

De nordiske politiforbund har nedsat en

arbejdsgruppe, der nu drøfter udfordringerne, og hvordan man kan tage højde for dem. Ifølge Flemming Olsen, der er med i arbejdsgruppen, kan der være gode aspekter ved at arbejde sammen, men der er mange ubekendte faktorer, der endnu skal afklares. Der er for eksempel forskel på de nordiske landes politistyrker, både når det kommer til sprog, kultur, arbejdsmåder og uddannelse.

Hvilke udfordringer er der ved samarbejdet?

- Vi ved fra Norge, Sverige og Finland, der allerede samarbejder på tværs, at der er flere faktorer, man skal være opmærksom på. De har haft udfordringer med, at sproget og kulturen er forskellige. Det, at man ikke taler et fælles sprog, kan være en udfordring i forhold til at udføre sit arbejde, når man skal

kommunikere med både kolleger og borgere.

- Det er også vigtigt at være opmærksom på, at arbejdskulturen, forudsætningerne og uddannelserne adskiller sig. Vi bliver derfor nødt til at sikre, at politifolkene har de samme kompetencer, så der ikke opstår uhenigtsmæssige eller i værste tilfælde farlige situationer for politifolkene. Og i forlængelse af det, så har vi også brug for en afklaring af, hvem der har ansvaret for opgaverne, når de udføres af udenlandsk politi.

Hvordan kan man løse udfordringerne?

- Det er afgørende, at politifolkene får en grundig indføring i opgaverne og et godt uddannelsesforløb. Her bør de lære alt fra kultur og sprog til relevant lovgivning. Der er stor forskel på, hvordan vi arbejder i dansk politi i mod-

sætning til resten af Norden. Hvordan forløbet vil blive udformet, kan vi først begynde at se på, når en aftale kommer på plads, og vi ved, hvad den indebærer.

Hvordan vil Politiforbundet sikre gode arbejdsvilkår for de danske politifolk?

- Vi vil sikre, at de danske politifolk har gode vilkår, når de deltager i et grænseoverskridende samarbejde. Grundlæggende handler det om, at vi skal sørge for, at de er forsikret lige så godt, som de er i Danmark, og at de også har samme mulighed for advokatbistand. Det er vigtigt for os, at danske politifolk ikke bliver ringere stillede, fordi de udfører grænseoverskridende opgaver. ■

Stadig langt mellem de kvindelige politiledere

– Politilederforeningen efterlyser handling

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Yngre kvinder i dansk politi fravælger at gå ledervejen af samme årsager som tidligere generationer. En ny undersøgelse, foretaget af Politilederforeningen blandt uchangerede og chargerede politikvinder, bringer hverken nye eller overraskende svar frem. Derfor undrer det Politilederforeningen, at der ikke for længe fra centralt og lokalt hold er blevet skruet på de forholdsvis få parametre, der kan være med til at lokke de kvindelige ledertalenter frem.

Hvad skal der til for at få flere kvinder på politilederposterne? Årtiers bestræbelser har indtil videre ikke båret frugt. En undersøgelse fra Politilederforeningen kommer med bud på, hvad der kan få de kvindelige ledertalenter til at nikke ja til ledervejen. Projektleder på undersøgelsen er vicepolitiinspektør i Københavns Vestegns Politi, Charlotte Skovby. Hun ses her sammen med formand for Politilederforeningen, Michael Agerbæk.

un fem procent af alle politiuddannede ledere i dansk politi er kvinder. Antallet af politiuddannede kvinder i styrken

anno 2018 udgør ellers omkring det tredobbelte, nemlig 16 procent. Sådan har kønsfordelingen tegnet sig gennem en lang årrække. Men hvorfor bliver politiledelserne ved med at være så skævvredne, når Rigspolitiet har arbejdet for at fremme mangfoldigheden gennem flere årtier – også på ledelsesplan?

Det undrer Politilederforeningen, og den satte derfor en mindre undersøgelse blandt politikvinder i værk i midten af juni.

- Undersøgelsen er hverken videnskabelig eller omfangsrig, men den giver et indblik i, hvordan de yngre kvinder i politiet tænker om ledergeringen, siger formand for Politilederforeningen, Michael Agerbæk.

Fakta, myter eller midt mellem?

Hvad er det så, der får politikvinder anno 2018 til at vende ryggen til leder-

jobbet? Argumenterne er ikke væsentligt anderledes end tidligere.

Kvinderne frygter blandt andet, at det kan være svært at kombinere førlederuddannelsen og ledergeringen med et familieliv. Det fortalte de yngre, uchargede politikvinder, som deltog i Politilederforeningens workshop, der blev afholdt over to dage i juni.

Kvindelige politifolk forudser også, at der ligger en enorm arbejds mængde og venter på dem, hvis de bliver ledere, ligesom de hele tiden skal være tilgængelig for arbejdspladsen. Samtidig ønsker kvinderne ikke at stå uden for det kollegiale fællesskab, hvilket ofte kan være en konsekvens, når man stiger i graderne. De mener heller ikke, at man som leder i dansk politi har en reel indflydelse på den retning, arbejdspladsen bevæger sig i. Alligevel skal en leder stå på mål for beslutninger, vedkommende måske ikke er enig i.

Men hvad er reelle bekymringer, og hvad er myter?

Det kan tilsyneladende diskuteres, da workshoppen også samlede nogle kvindelige politiledere – alle enten

politikkommissærer eller fungerende som sådan.

Deres erfaring er, at man godt kan være både leder og have et fornuftigt familieliv, fordi lederjobbet giver mulighed for en vis fleksibilitet i møde- og arbejdstiderne. Og der forventes faktisk ikke, at man står til rådighed konstant. Der er også mulighed for at præge udviklingen til en vis grad inden for organisationen og i forhold til medarbejderne, lyder det fra de yngre politiledere.

- Der blev punkteret nogle myter undervejs i vores workshops, og det er netop derfor, at det er så vigtigt at få italesat den kvindelige lederrolle. Der er for eksempel også plads til, at man vægter de bløde værdier som trivsel og kreativitet, fortæller vicepolitiinspektør Charlotte Skovby fra Københavns Vestegns Politi, der har været projektleder på Politilederforeningens undersøgelse.

Den svære kønsdebat

Hvor meget spiller forskellene mellem kønnene så ind på, hvem der ender i lederstillingerne i politiet?

En del, lyder konklusionen.

I forhold til rekrutteringen tvivler kvinder ofte mere på deres egne evner, end mænd gør. Mange skal derfor opfordres til at lægge billet ind på et førlederforløb. Måske endda adskillige gange, inden de vover sig ud i det. Og når man så har taget skridtet, kan ledelsesgangene føles lidt som en lukket mandeklub, hvor det er svært at få albueplads. Flere af de kvindelige ledere oplever at blive bedømt anderledes, og de har en fornemmelse af, at de skal præstere mere for at blive accepteret, lyder det i Politilederforeningens undersøgelse.

- Det kan jeg godt nikke genkendende til. Jeg tror også, at det er derfor, at der er stor modstand blandt os politikvinder i forhold til at indføre kønskvoter eller særlige kvindenetværk, for vi prøver konstant bare at passe ind på mændenes præmisser. Jeg ville ønske, at jeg blot blev set på som leder og ikke som en kvindelig leder. Der burde jo ikke være forskel, vel? siger 51-årige Charlotte Skovbo, der har været leder gennem snart 14 år.

2018-tallene:

- Kvinder udgør 16 procent af de politiuddannede medarbejdere.
- Kvinder udgør 5 procent af de politiuddannede ledere.
- De kvindelige ledere arbejder hyppigere i Rigspolitiet. Her udgør de 8 procent af politilederne, mens det i kredsene er omkring 5 procent, men med lokale forskelle.
- På førlederforløbet er der p.t. 27 kvinder (12 procent) mod 197 mænd (88 procent).
- 5 kredse har *ingen* kvinder i førlederforløb.

(KILDE: POLITILEDERFORENINGEN)

Hun mener, at der bør være mere opmærksomhed omkring den forskellighed, der er på mænd og kvinder, og den måde man rekrutterer på i dansk politi.

- Nogle gange er der behov for, at man behandler folk forskelligt for at behandle dem ens, som hun siger.

Få ændringer kan hjælpe på vej

Formand for Politilederforeningen, Michael Agerbæk, er enig.

- Det er jo ikke, fordi vi med vores undersøgelser leverer banebrydende ny viden på området, men den viser, at det er forholdsvis få parametre, som bør skrues på for at få fat i flere kvindelige ledertalenter.

Agerbæk fremhæver, at der blandt andet er behov for en målrettet kommunikation om, hvad førlederforløbet

”

Der blev punkteret nogle myter undervejs i vores workshops, og det er netop derfor, at det er så vigtigt at få italesat den kvindelige lederrolle. Der er for eksempelvis også plads til, at man vægter de bløde værdier som trivsel og kreativitet.

Charlotte Skovbo, vicepolitiinspektør, Københavns Vestegns Politi

Lederforeningens forslag til tiltag:

- Detaljeret information om indholdet i førlederforløbet og om, hvad det kræver at være politileder.
- Et mere fleksibelt førlederforløb.
- Proaktiv indsats i kredsene for at finde kvindelige ledertalenter. De skal opfordres.
- Målrettet kommunikation om, at dansk politi ønsker kvinder i lederstillinger – og at der også er behov for de blødere ledelsesværdier.
- Kvindelige ledere som rollemodeller. Gerne nye ledere så identifikationen er størst.
- Mulighed for ledelsesnetværk for kvinder.

præcist indeholder, og hvad det reelt kræver at være leder i dansk politi – for der findes mange myter. Desuden burde førlederforløbet gøres mere fleksibelt rent tidsmæssigt, så det kan kombineres med et travlt familieliv eller med rollen som eneforælder. Brug af yngre, kvindelige ledere som rollemodeller og som mentorer, foreslår han også på baggrund af undersøgelsen.

Forbund og rigspoliti:

En reel problemstilling

Politilederforeningen har nu givet deres undersøgelse og anbefalinger videre til såvel Politiforbundet som til Rigspolitiets National HR-partner. Begge steder modtages den som et konstruktivt indspark til at få løst en reel problemstilling.

- Det er jo en udfordring, som vi har

forsøgt at gøre noget ved i årevis, men det er utroligt svært at sætte fingeren på, hvad baggrunden for den skæve kønsfordeling egentlig bunder i. Om den er kulturel eller strukturel betinget – eller måske begge dele, siger politiinspektør Peter Ekebjærg fra Rigspolitiets National HR-partner.

Han fortæller, at Rigspolitiet i 2015 ændrede konceptet for rekruttering af førledere, således at kredsene nu følger et centralt koncept, som blandt andet indebærer, at lederkandidater indsender en ansøgning på eget initiativ, i stedet for at skulle indstilles af deres leder. Det resulterede faktisk i flere kvindelige ansøgere. Men udfordringen er ikke kun rekrutteringen. Det er også at få de kvindelige politiledere til at avancere. Jo højere op man kommer i ledelseslagene, desto længere bliver der nemlig mellem kvinderne.

- Det er virkelig synd for både kvinderne og organisationen, hvis vi ikke ser deres talenter og potentialer, siger Peter Ekebjærg.

Et nyt tiltag, der er undervejs, er desuden en omlægning af hele lederprogrammet, herunder førleruddannelsen, der vil blive forkortet til et år. I dag tager den to år. Ændringen sker ud fra deisen om, at man lærer mest om politiledersjobbet ved at være fungerende i jobbet og arbejde sammen med sine lederkolleger.

- Belastningen ved at skulle uddanne sig ved siden af sit arbejde formindskes nu, og det håber vi også kan tiltrække flere førledere – herunder kvinder, siger Peter Ekebjærg, der fortæller, at Politiledersforeningens undersøgelse vil indgå i det videre arbejde med omlægningen af lederprogrammet i dansk politi. ■

Ligestillingen halter i det offentlige

Det er ikke kun i dansk politi, at der er langt mellem de kvindelige ledere. Fordelingen er skæv i hele den offentlige sektor. Det viser den nyeste udgave af rapporten Ligestillingsredegørelser 2017, som udkommer hvert andet år.

I den offentlige sektor er 70 procent af alle topledere mænd, mens blot 30 procent er kvinder. Det på trods af, at 70 procent af de offentligt ansatte er kvinder.

”Ligestillingsredegørelserne bør blive brugt til noget selvrefleksion i de forskellige direktioner i forhold til, om de egentlig arbejder godt nok med at fremme ligestillingen”, har ligestillingsminister Eva Kjer Hansen udtalt i medierne.

Tiltag fra Rigspolitiet gennem tiderne

2003:

Netværket for Politikvinder i Danmark oprettes, på initiativ af Rigspolitiets personaleafdeling. Et af formålene er at få flere kvindelige polititjenestemænd til at gå ledervejen.

Netværket lukkede ned i 2010.

2009:

Rigspolitiet får udarbejdet en ekstern rapport om ”Kvinder i politiledelse”.

Den slog blandt andet fast:

”Det er nødvendigt, at man i højere grad er opmærksom på de kvindelige talenter differentierede behov for handlingsplan, og at det er nødvendigt fra ledelsens side at se på de kvindelige talenter i et længere perspektiv, således at disse talenter ikke ”tabes” i organisationen. Det kan overvejes at give de kvindelige talenter et ekstra ”skub”, som kan fremme modningsprocessen, ved at introducere supplerende lederudvikling til denne målgruppes specifikke behov.”

2015:

Rigspolitiets ”Mangfoldighedshandleplan 2015-2017”. Heri beskrives det blandt andet:

”Vi vil understøtte mangfoldighedsperspektivet i ledergerningen over for medarbejderne og samtidigt arbejde for en øget mangfoldighed i ledessammensætningen for at sikre innovation, talentudvikling og performance.”

2015:

Rekruttering af førledere ændres, således at et central koncept følges. Det indebærer blandt andet en ansøgningsprocedure og en ekstern leder, der er med til samtalen.

2019:

Fra årsskiftet sker der en omlægning af lederprogrammet i dansk politi, herunder førleruddannelsen, der vil blive forkortet fra to til et år. Formålet er blandt andet at mindske belastningen ved at uddanne sig, samtidigt med at man passer et fuldtidsarbejde.

Optimisme på Færøerne og i Grønland

Der er optimisme at spore i færøsk politi, der gennem længere tid har døjet med et forældet radio- og it-system. Men efter pres fra politiforeningen har de nu fået sikkerhed for, at de får nye systemer inden for et år. Ligeledes er der sat gang i processen vedrørende indkøb af uniformer og udstyr, da Færøerne har helt særlige og anderledes krav til eksempelvis jakker og regntøj.

I Grønland kan politiforeningen ligeledes fortælle, at stemningen er blevet markant bedre siden formandskabets besøg i foråret 2018: Personalsituationen har igennem en periode været kritisk på grund af, at mange har søgt orlov eller har søgt helt ud af politiet. Der er stadig ubesatte stillinger i yderområderne, men mange har valgt at trække deres ansøgning om orlov tilbage, hvilket er et godt skridt i den rigtige retning, og kollegerne ser nu mere positivt på fremtiden.

Det forældede og analoge radiosystem fra 80'erne er snart en saga blot i færøsk politi. Det vækker glæde.

Praktikanter i Politiforbundet

Politiforbundet har i henholdsvis august og september fået to nye praktikanter, Jesca Martaeng og Benedicte Rasmussen.

Jesca er 29 år, og hun i praktik som en del af sin uddannelse på VIA University College i Aarhus, hvor hun læser en administrationsbachelor. Hun skal være i Politiforbundets afdeling for Rådgivning og Administration, hvor hun kommer til at arbejde med en række forskel-

lige opgaver. Hun skal eksempelvis være med til at udarbejde "Mest stillede spørgsmål" til Politiforbundets hjemmeside. Jesca skal være i praktik frem til midten af januar 2019.

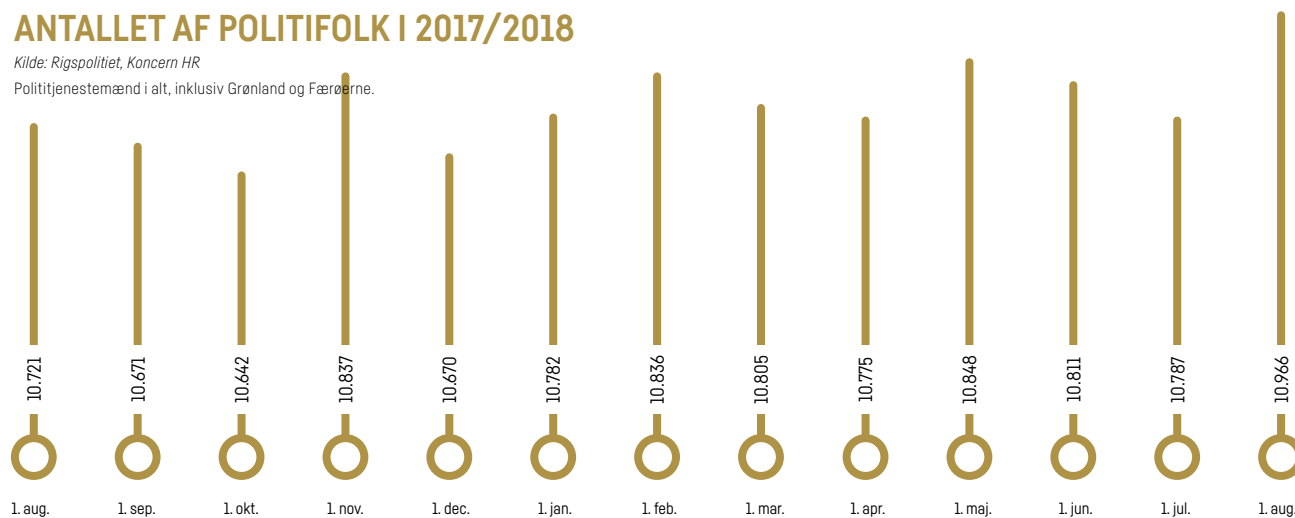
Benedicte på 23 år er blevet ansat som journalistpraktikant i Politiforbundets kommunikationsafdeling og skal være i afdelingen frem til slutningen

af juni 2019. Praktikstillingen er en del af hendes uddannelsesforløb på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole i Aarhus.

ANTALLET AF POLITIFOLK I 2017/2018

Kilde: Rigspolitiet, Koncern HR

Polititjenestemænd i alt, inklusiv Grønland og Færøerne.

10 ÅR MED NATIONAL FLAGDAG

En anerkendelse og en tak til de udsendte danskere og et minde for de faldne. For 10. år i træk blev der afholdt National Flagdag i Danmark den 5. september. Politiforbundet var med for at sige tak til de udsendte politifolk og deres pårørende. Samtidig er det denne dag, man mindes de danskere, der har mistet livet under udsendelser.

Hvert år er danske politifolk udsendt til missioner rundt om i verden, og det er blandt andet dem, der hyldes på Flagdagen. Ud over politifolk er det ansatte fra Forsvaret, redningsberedskabet, Udenrigsministeriet og sundhedsvæsenet, der er en del af dagen.

Flagdagen blev i år markeret for 10. år i træk, og det foregik ved højtideligheder, parader og sammenkomster i det meste af Danmark. I København markeredes dagen blandt andet ved kranse-lægning foran Monumentet over Danmarks Internationale Indsats, mindegudstjeneste i Holmes Kirke og parade ved Christiansborg efterfølgende. Politiforbundets forbundsformand, Claus Oxfeldt, og forbundssekretær Claus Redder Madsen deltog ved det officielle arrangement i København.

Ud over at være tiåret for Flagdagen, er det også 70 år siden, at Danmark første gang udsendte danskere til internationale missioner. ■

EN TID
ET STED
ET MENNESKE

Yngre politifolk: Vi ønsker nærhed og korpsånd

Politiforbundet samlede unge politifolk fra hele landet til en workshop om, hvordan man bedst favner de yngre generationer. Fremover skal de være del af et netværk, som løbende kommer med input til forbundet.

Nærhed til lokalforeningerne står højt på de unges ønskeseddel.

TEKST BENEDICTE RASMUSSEN

G

ruppearbejde, dialogdage, sparring og diskussion. Det var på programmet, da Politiforbundet inviterede 21 yngre po-

litifolk og politielever til en workshop om, hvordan man bedre kan engagere medlemmer i denne aldersgruppe.

-Vi har taget initiativ til workshoppen for at høre, hvad de unge ønsker af os. Vi vil blive inspireret af dem i forbundet og inddrage dem i processen, siger Mogens Heggelund, der er formand for et nyt Unge- og Imageudvalg. Han er derudover medlem af Politiforbundets Hovedbestyrelse og formand for Midt- og Vestsjællands Politiforening.

De unges nye udvalg

Unge- og Imageudvalget er blevet etableret som følge af sidste års medlemstilfredshedsundersøgelse. Den viste, at 30-39 årige lå lavere end andre aldersgrupper i forhold til loyalitet og tillid til Politiforbundet.

Workshoppen efterspurgte, hvad de yngre politifolk ønsker sig af og har brug for fra forbundet, samt hvordan Politiforbundet kan imødekomme det. Emner, der mandede ud i alt fra forslag til mulige sociale og faglige arrangementer på stationerne til forbundets første møde med eleverne på Politiskolen.

De deltagende var i løbet af dagen delt op i tre grupper. Elever i praktik, de nyligt fastansatte og de fastansatte gennem fem til ti år.

Ny generation, ny tilgang

De yngre generationer adskiller sig på mange måder fra de mere erfarne. De er mere individualiserede, karriereorienterede og opvokset med mobiler og iPads. Det kan derfor være svært at vide, hvordan man som fagforening skal nå ud til dem, mener Mogens Heggelund.

- Vi har ikke længere fælles referencerammer. Unge af i dag følger YouTube på nettet, mens deres forældre ser Aftenshowet i fjernsynet. Derfor skal vi også arbejde på at nå ud til de unge, målrette og inspirere dem på en ny måde, siger han.

Moderne korpsånd: Pizza og snak

Men det var ikke nye medieplatforme og innovativ kommunikation, de deltagende efterlyste i første omgang. De efterspurgte derimod nærhed og korpsånd ude på stationerne. De ønsker en tættere relation til hinanden og tillidsrepræsentanterne. Som i sidste ende også vil bringe dem tættere til Politiforbundet og det faglige arbejde, mente de.

Det blev foreslået, at faglige arrangementer skal kombineres med sociale

aktiviteter, så der bliver skabt et lokalt fællesskab.

- Foreningen skal være med til at sikre den lokale korpsånd, og det kan jo bare være til pizza og snak, sagde en af deltagerne.

Ungt netværk

Workshoppen bød på mange konkrete ændringsforslag og ideer, som udvalget skal kigge på i den kommende tid. Eksempelvis et uforpligtende møde med tillidsfolkene efter tre måneders praktik, udarbejdelse af individuelle uddannelsesplaner og generelt mere socialt samvær.

- Deltagerne var meget engagerede i arbejdet og vil gerne fortsat være med i det. Derfor har vi i Unge- og Imageudvalget besluttet, at vi vil oprette et netværk for deltagerne. Det betyder, at de løbende får tilsendt udvalgets materiale og kan kommentere på det, siger Mogens Heggelund.

Han fortsætter:

- Vi vil gerne følge op på deres ideer og lade dem være med i processen. Det er jo trods alt dem, der bliver en del af Politiforbundets fremtid.

I de kommende måneder vil udvalget arbejde på at skabe nogle konkrete aktiviteter eller arrangementer, som er direkte rettet til den yngre del af politistyrken. ■

David Bengtsson,
29 år, politielev i
Københavns Vestegns Politi

Hvad håber du på, I får ud af i dag?

Jeg håber, at jeg i dag vil få et større indblik i Politiforbundets arbejde.

I det større billede håber jeg, at vi i dag kan medvirke til at få nogle temaer og diskussioner bragt på dagsordenen, der kan sætte fokus på et mere synligt Politiforbund ude i politikredsene. Det er min umiddelbare holdning, at der er for stor afstand mellem Politiforbundet og dets medlemmer i hverdagen. Jeg tror på, at hyppigere besøg, information og synlighed i politikredsene fra Politiforbundets side vil skabe en større genkendelighed og forståelse hos medlemmerne, hvilket formentlig også vil give politifolk et større indblik i det store stykke arbejde, Politiforbundet yder på daglig basis. Politiforbundet gør et stort arbejde for os.

Anne Sofie Sørensen,
37 år,
Københavns Politi

Hvad håber du på at få ud af mødet i dag?

- Jeg har flere hold-

ninger til vores fag, da jeg brænder for mit arbejde og ønsker den bedste fremtid for dansk politi. Dem håber jeg på, at jeg kan bidrage med. Mit håb er også, at de ting, vi bringer på banen i dag, bliver hørt, for det savner jeg. Det vil betyde meget, hvis vores input og tanker bliver til handling, og det vil helt sikkert være med til at højne tilliden til Politiforbundet.

Nini Colkær Sandrini,
34 år, Syd- og Sønderjyllands Politi

Hvad kan du tage med fra i dag?

- Jeg har fået virkelig meget ud af at mødes med andre fra forskellige kredse i hele landet. Jeg har hørt så meget om forskellene

på vores kredse, og hvor forskellige problemer eller emner, der fylder de forskellige steder. Det har været godt at få mulighed for at sparre med de andre.

Hvad håber du på, I får ud af i dag?

- Jeg håber, at Politiforbundet bliver mere synligt ude lokalt, og det melder ud, når der er aktuelle sager, hvor vi har brug for viden og råd, så vi kan klare vores job ordentligt. Det ville også være godt, hvis vi kan få en opfølgning fra vores lokale tillidsfolk, hvis vi er i tvivl om noget.

Sabine Frandsen,
29 år, politielev i
Nordjyllands Politi

Hvorfor er du taget med i dag?

- Jeg er nysgerrig på Politiforbundets ar-

bejde. Jeg er i øjeblikket i gang med min praktik, så det er endnu begrænset, hvor meget jeg har haft med forbundet at gøre. Jeg håber på, at jeg får en større indsigt i forbundets arbejde, og det kunne være fedt, hvis jeg også kan få noget indflydelse igennem arbejdet i dag.

Hvad er det vigtigste emne, I har diskuteret i dag og hvorfor?

- Jeg ser gerne, at tillidsmændene bliver mere synlige ude på stationerne. Mit indtryk fra medstuderende er, at vi sjældent møder dem i vores dagligdag, hvilket er en skam. Jeg tror, at man helt simpelt kan begynde med at følge op på de nye elever ude på stationerne, så vi måske efter tre måneder mødes med forbundet igen. Det vil skabe en følelse af, at vi kender dem, og at de kender os.

Emil Grønning,
31 år,
Københavns Vestegns Politi

Hvorfor er du taget med i dag?

- Jeg går meget op i det faglige arbejde, og jeg engagerer mig allerede i arbejdet ude lokalt som suppleant

for vores tillidsmand. Det er et sindssygt vigtigt arbejde, som jeg gerne involverer mig i, og jeg håber da på, at jeg kan være med til at gøre en forskel lokalt.

Ny politiskole åbner i oktober

Den 15. oktober bliver en historisk dag, hvor 183 politielever flytter fra Politiskolen i Brøndby til den nye midlertidige politiskole i Fredericia. Politiforbundet har fulgt forløbet tæt og været i løbende dialog med Politiskolen for at håndtere de udfordringer, der er opstået undervejs.

Den 28. juni blev der holdt rejsegilde på den midlertidige politiskole i Fredericia, som officielt åbner den 15. oktober. Skolen ligger på Ryes Kassernes område og vil dele nogle af faciliteterne med Forsvaret.

P

olitiforbundet har kun modtaget ganske få henvendelser, der er direkte relateret til overflytningen af

de mange elever til skolen i Fredericia.

Det fortæller forbundssekretær Poul Erik Olsen, hvis ansvarsområde blandt andet er uddannelse.

- Det er altid en udfordring at flytte rundt på folk. Sådan vil det naturligvis også være i det her tilfælde. For nogle vil det være forbundet med ulemper, eller det vil være direkte uhensigtsmæssigt at flytte til Fredericia, siger Poul-Erik Olsen.

Det er dog Poul-Erik Olsens vurdering, at langt de fleste er tilfredse med den måde, fordelingen er foregået på, og han fortæller også, at de 40 lærere, der skal undervise i Fredericia, alle selv har valgt at flytte til det jyske.

Der er blevet lyttet

Det er Politiskolen, der har stået med den meget logistisk vanskelige udfordring at foretage en hensigtsmæssig fordeling. Man har derfor arbejdet ud fra nogle få overordnede principper såsom, hvilken politikreds den enkelte politielever er ansat i. Er man ansat i en nærliggende jysk kreds, er det sandsynligt, at man bliver tilknyttet skolen i Fredericia. Men Politiskolens ledelse har også et princip om, at der skal være en geografisk blanding og forskellighed i elevsammensætningen, sådan at en klasse ikke udelukkende består af elever fra samme kreds.

- Det er min opfattelse, at der er blevet lyttet fra Politiskolens side, og man har i vidt omfang også søgt at imødekomme sociale eller familiemæssige dimensioner, siger Poul-Erik Olsen.

Et langt forløb

Politiforbundet har ikke lagt skjul på, at forløbet om en ny politiskole i det vestlige Danmark har været langstrakt og til tider en uskøn proces.

- Det har ikke været en let fødsel på grund af den politiske proces ved tilblivelsen af en politiskole i Vest-

danmark – og ikke mindst ønsket om en midlertidig politiskole har øget de logistiske udfordringer, fortæller Poul-Erik Olsen.

Høje forventninger

Men Politiforbundet har høje forventninger til den kommende skole, både hvad angår de fysiske rammer, og når det kommer til rekruttering af potentielle politielever fra Jylland.

- Den nye midlertidige skole kommer til at øge uddannelseskapaciteten og tage presset af Politiskolen i Brøndby, som har været særdeles udfordret i de seneste par år. Så vi har en forventning om, at det vil højne både kvaliteten i basisuddannelsen og studiemiljøet for eleverne, fordi de får bedre fysiske rammer.

Forbundssekretæren nævner også, at den udvidede uddannelseskapacitet angiveligt vil få god og væsentlig betydning for de fremtidige vilkår for efter- og videreuddannelse i politiet.

Samme kultur og værdier

Fremover bliver der altså tale om én Politiskole, men fordelt på to adresser.

- Politiforbundet vil være særligt opmærksom på, at de to skoler har samme faglige niveau og samme kultur. Det ved jeg, at de også er opmærksomme på fra Politiskolens ledelses side, og at de arbejder med at etablere strukturer, der gør det muligt at bygge videre på samme fundament og samme værdier. Det er vigtigt at få på plads her i startfasen, afslutter Poul-Erik Olsen.

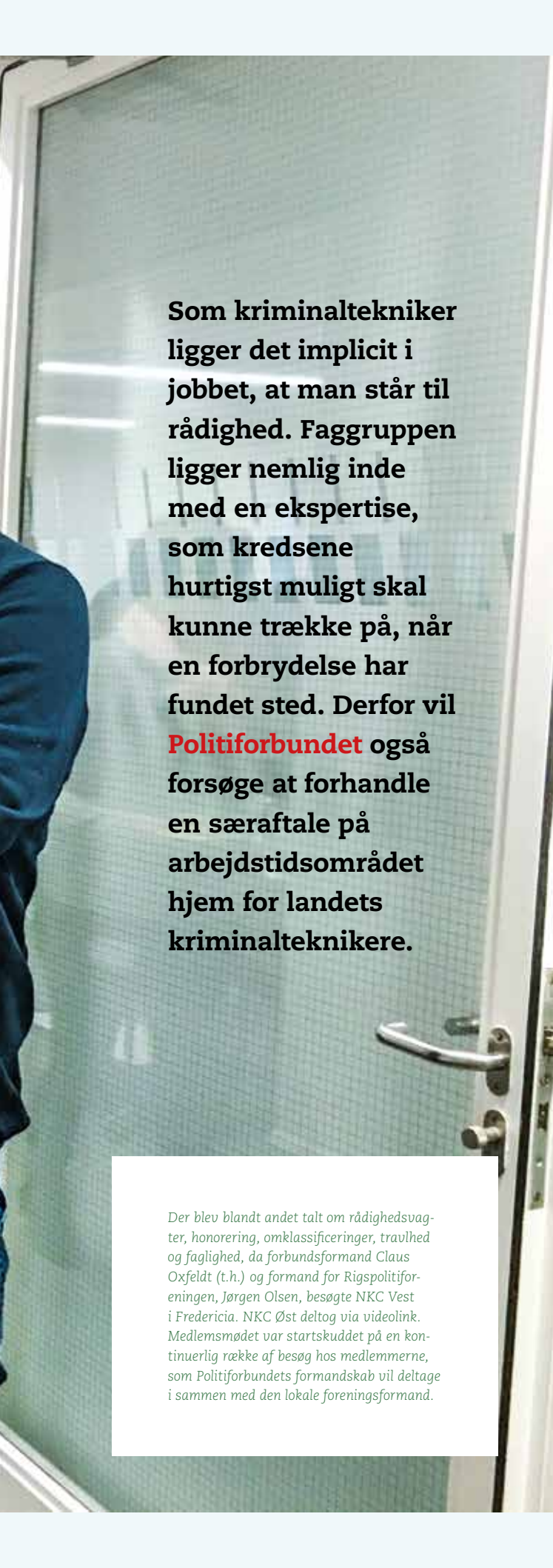
Fakta om den midlertidige politiskole i Fredericia

- 183 politielever starter den 15. oktober fordelt i otte klasser med elever fra semester 1 og 3.
- Politiskolen i Fredericia vil både uddanne politikadetter og politielever.
- Kapaciteten er til maksimalt 288 elever, hvilket svarer til 12-13 klasser.
- Den midlertidige politiskole skal være i brug, indtil politiskolen i Vejle er klar i slutningen af 2020. ■

MEDLEMSMØDE I NKC VEST:

Kriminalteknikere ønsker særaftale

Som kriminaltekniker ligger det implicit i jobbet, at man står til rådighed. Faggruppen ligger nemlig inde med en ekspertise, som kredsene hurtigst muligt skal kunne trække på, når en forbrydelse har fundet sted. Derfor vil **Politiforbundet også forsøge at forhandle en særaftale på arbejdstidsområdet hjem for landets kriminalteknikere.**

Der blev blandt andet talt om rådighedsvagter, honorering, omklassificeringer, travlhed og faglighed, da forbundsformand Claus Oxfeldt (t.h.) og formand for Rigspolitiforeningen, Jørgen Olsen, besøgte NKC Vest i Fredericia. NKC Øst deltog via videolink. Medlemsmødet var startskuddet på en kontinuerlig række af besøg hos medlemmerne, som Politiforbundets formandskab vil deltage i sammen med den lokale foreningsformand.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

D

et fortalte Politiforbundet, da forbundsformand Claus Oxfeldt og formand for Rigspolitiforeningen Jørgen Olsen var til medlemsmøde i Rigspolitiets Nationale Kriminaltekniske

Center Vest i Fredericia først i september. Med på et videolink var kollegerne i NKC Øst i Ejby.

- Der er netop trådt en ny, generel arbejdstidsaftale i kraft. Forudsætningen for indgåelse af den var, at vi også vil forsøge at forhandle en særaftale hjem for jer. Vi ved godt, at I arbejder under særlige vilkår og har lange transportafstande. Vi er i fuld gang med forhandlingerne med Rigspolitiet lige nu, og vi forventer at lande en fornuftig aftale for jer, sagde Claus Oxfeldt.

Honorering af kompetencer

Kriminalteknikerne spurgte også ind til, hvad Politiforbundet vil gøre ved, at det er så svært at blive omklassificeret til specialkonsulent – og dermed få udbetalt et særligt tillæg.

- Vi er helt enige i, at jeres ansvar og uddannelsesniveau passer på en konsulentbetegnelse, men i Rigspolitiets optik kræver det nærmest en lederfunktion for et særligt område, førend det kan lade sig gøre. Men vi giver ikke op, lovede Jørgen Olsen.

Claus Oxfeldt supplerede:

- Vi er for eksempel i gang med at forhandle med Rigspolitiet om et særligt lønprojekt, hvor lokallønsmidlerne vil komme en bredere målgruppe til glæde. I dag er det faktisk kun omkring 10 procent af medlemmerne, der får andel i midlerne. Vi vil fremover gerne honorere medarbejdere med særlige kompetencer, og Rigspolitiet ser med positive øjne på vores forslag.

Medlemsmødet i Fredericia var det første i en kontinuerlig række af besøg hos medlemmerne, som Politiforbundets formandskab vil drage på sammen med den lokale foreningsformand. ■

Politiforbundet
H. C. Andersens Boulevard 38
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Formand:
Claus Oxfeldt
Mobil: 51 27 30 30

Næstformand:
Claus Hartmann
Mobil: 40 14 14 99

Formand for Københavns
Politiforening:
Michael Bergmann Møller
Mobil: 72 58 83 59

Formand for Vestegnens
Politiforening:
Jørgen Jensen
Mobil: 24 96 30 02

Formand for
Rigspolitiforeningen:
Jørgen Olsen
Mobil: 22 75 25 94

Formand for Nordjyllands
Politiforening:
Poul Buus
Mobil: 72 58 15 58

Formand for Midt- og
Vestjyllands Politiforening:
Henrik Skriver Jensen
Mobil: 72 58 30 77

Formand for Østjyllands
Politiforening:
Heino Kegel
Mobil: 72 58 19 27

Formand for Sydøstjyllands
Politiforening:
Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for Syd- og
Sønderjyllands Politiforening:
Niels Hedeager
Mobil: 20 47 87 41

Formand for Fyns
Politiforening:
Per Svanegaard Nielsen
Mobil: 25 55 58 61

Formand for Nordsjællands
Politiforening:
Lars Jensen
Mobil: 42 56 42 30

Formand for Midt- og
Vestsjællands Politiforening:
Mogens Heggelund
Mobil: 25 42 63 15

Formand for Sydsjællands og
Lolland-Falsters Politiforening:
John Hansen
Mobil: 40 58 82 27

Formand for Bornholms
Politiforening:
Michael Per Mortensen
Mobil: 53 80 05 07

Formand for
Politilederforeningen:
Michael Agerbæk
Mobil: 72 58 89 54

Formand for Domstolenes
Tjenestemandsförening:
Pia Brostrøm
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Grønlands
Politiforening:
Jesper Fleischer
Mobil: 00299 58 69 22

Formand for Færøernes
Politiforening:
Absalon Áargarð
Mobil: 00298 28 48 82

Vi giver udsatte børn i Danmark en aktiv fritid...

Popermo Forsikring er blevet sponsor for BROEN Danmark, fordi vi ønsker at støtte foreningens arbejde med at give børn og unge fra udsatte og ressourcensvage familier bedre muligheder for at få en aktiv fritid.

BROEN Danmark sørger for rammerne, så udsatte børn kan opleve **leg, latter og socialt samvær.**

Det skaber nye positive relationer for det enkelte barn og kan blive basis for et godt voksenliv.

Læs mere på popermo.dk eller broen-danmark.dk

Forsikring for de udvalgte

Popermo Forsikring GS
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

Telefon 66 12 94 48
popermo.dk
CVR 61 67 23 11

Popermo er et dansk forsikringsselskab
og er medlem af Garantifonden
for skadesforsikringsselskaber

 popermo
VORES FORSIKRING

DEBATINDLÆG I FAGBLADET DANSK POLITI

DANSK POLITI modtager meget gerne dit indlæg. Send det til blad@politiforbundet.dk sammen med et portrætbillede af dig selv. Redaktionen forbeholder sig retten til at redigere og forkorte modtagne indlæg, naturligvis uden at ændre i de holdninger, indlægget giver udtryk for. De debatindlæg, der bringes, tegner udelukkende skribenternes egne holdninger, og er altså ikke et udtryk for Politiforbundets fagpolitiske retning eller ståsted.

Af Henrik Schmeisser,
Københavns Politis
færdselsafdeling

Når politiledelsen svigter sine medarbejdere

Jeg blev den 26.07. 2018, under udførelse af min tjeneste i Københavns Politis færdselsafdeling, sammen med en kollega på motorcykel, beordret til Nytorv på Strøget i København, hvor vi skulle assistere delingsføreren i forbindelse med ledsagelse af en gruppe svenske fodboldtilhængere fra AIK Stockholm.

Vi kørte til stedet, hvor vi kontaktede delingsføreren for nærmere briefing.

På stedet fik vi oplyst, at delingsføreren ønskede vores hjælp til at rydde Nørregade for trafik, når fodboldtilhængerne i samlet optog kl. 17.30 skulle gå fra Nytorv ad Nørregade til Nørreport Station, hvor et særtog ventede, som skulle transportere fodboldtilhængerne til Farum, hvor kampen mod FC Nordsjælland og AIK Stockholm skulle spilles.

Som en sidebemærkning fra en tilfældig kollega blev jeg ligeledes orienteret om,

at fodboldtilhængerne havde fået tilladelse til afbrænding af pyroteknik, hvilket både han og jeg umiddelbart var uforstående over for, idet vi befandt os i Københavns centrum på en af de mest befærdede strækninger midt i myldretiden og i turisthøjsæsonen. Der havde endvidere været totalt afbrændingsforbud i flere måneder på grund af tørke.

Kl. 17.30 samlede de fremmødte svenske fodboldtilhængere sig ved at stille sig på tværs af vejbanen fra husmuren ved Gl. Torv – Skindergade over til Vesterstergade, hvorefter et banner blev rullet ud, og fodboldtilhængerne begyndte at synge fodboldslagsange og udstøde kampråb.

Det virkede både imponerende og en smule skræmmende i de små gader og gav mest af alt associationer om historiske optog fra slutningen af 30'erne i forrige århundrede.

Optoget satte sig i bevægelse og marcherede taktfast ad Nørregade i retning Nørreport Station, mens deltagerne råbte kampråb og sang fodboldslagsange.

Jeg kørte foran og ryddede vejbanen for alt kørende, både biler, cyklende og fodgængere, der tydeligt utrykke hastigt begav sig væk ad de tilstødende sidegader. Afspærringen af de tilstødende sidegader blev foretaget af personale fra delingen iklædt hjelme, sikrede veste, politisommer-

skjorter, benklæder samt personlig bevæbning.

Umiddelbart efter optogets afmarch fra Gl. Torv og ind i Nørregade hørte jeg det første store drøn fra et kanonslag, ligesom flere kanonslag blev affyret længere oppe ad Nørregade.

Da optoget nåede Nørregades udmunding i Nørre Voldgade, standsede det atter, og der blev sunget flere slagsange og ytret kampråb.

Jeg var nu placeret ca. 35 meter fra optogets forreste del, hvor jeg med front mod trafikken holdt busser, biler og cyklister tilbage i det store vejkryds Nørre Voldgade – Nørregade – Nørreport Station. På min højre og venstre side skråt bagud på hver side af kørebanen stod der omkring 30 betjente fra delingen, ligesom der med front mod fodboldtilhængerne befandt sig to svenske blå politifolk i civil, iført svenske blå politiveste, samt en enkelt dansk politimand i civil, iført gul politivest.

Ud af det blå bemærkede jeg pludseligt en antændt spruttende genstand, der landede til højre for min motorcykel på asfalten under mig, og inden jeg nåede at reagere, genlød mit hoved i hjelmen af en kæmpe eksplosion, ligesom det sang for mine ører. Jeg følte straks efter en brændende smerte, der udsprang fra mit højre baglår.

Jeg kørte umiddelbart frem til min kollega fra min afdeling, der befandt sig på

den anden motorcykel ca. 50 meter fra mig ved Vendersgades udmunding i Nørre Voldgade.

Jeg bad ham se efter på motorcykeldragtens benklæder på mit højre baglår for evt. skader på tøj, idet jeg stadig følte en brændende smerte fra baglåret, ligesom det stadig rungede i mine øre efter braget. Han kunne kun konstatere to-tre mindre grå aftegninger på benklædernes bagside, hvorfra jeg følte smerten i mit baglår.

Da optoget var fremme ved Nørreport Station, og vores definerede opgave umiddelbart ansås som værende løst, meddelte jeg delingsføreren, at jeg kørte fra stedet mod min afdeling og fik tilladelse hertil.

Jeg kørte direkte til Valby, hvor jeg tog mine MC-bukser af og kunne konstatere, at jeg havde pådraget mig to brandsår indeholdende sorte kunststoffragmenter på mit højre baglår, hvilket fik mig til at kontakte 1813, hvorpå jeg fik tid på akutmodtagelsen på Hvidovre Hospital.

Jeg underrettede min vagthavende om min arbejdsskade og bad ham underrette vagtchefen.

Kort efter modtog jeg en opringning fra vagtchefen, der spurgte, om jeg havde behov for kollegastøtte, hvilket jeg takkede nej til, da min hustru ønskede at ledsage mig på skadestuen.

Efter endt lægetilsyn og behandling fik jeg tid på

Rigshospitalets Hørelinik – Akutmodtagelsen – dagen efter, idet der var konstateret brud på min trommehinde.

Jeg kørte retur til afdelingen og afleverede min motorcykel og riggede af, hvorefter jeg sygemeldte mig til vagthavende som følge af tilskadekomst i tjenesten.

Dagen efter blev jeg ringet op af min nærmeste leder, der forespurgte til mit helbred og bad mig anmelde arbejdsskaden i HR-Portalen, når jeg mødte igen.

To dage efter min tilskadekomst skrev jeg, hjemmefra under min sygdom, en mail adresseret til øverste ledelse i København, formanden for Københavns Politiforening og formanden for Politiforbundet. I mailen gjorde jeg opmærksom på det uacceptable i, at min arbejdsskade, efter min opfattelse, langt fra var uforudsigelig, idet den operative ledelse på uforståelig vis havde givet tilladelse til deltagerne i optoget (de svenske fodboldtilhængere fra AIK Stockholm) til afbrænding af pyroteknik og kanonslag på asfalt.

Da jeg mødte efter fire dages sygemelding, havde jeg alene fået svar fra Københavns Politiforening på min privatmail med tilbud om en samtale, som jeg mødte frem til dagen efter.

Efter en opringning til Arbejdstilsynet og en samtale med en medarbejder herfra, besluttede jeg senere samme dag at anmelde hændelsen

til Arbejdstilsynet via deres hjemmeside.

Da jeg efter yderligere to dage kunne konstatere, at min tilskadekomst endnu ikke var oprettet som anmeldt til politiet syv dage efter min tilskadekomst, besluttede jeg selv at indgive skriftlig anmeldelse til Statsadvokaten i København via e-Boks om vold mod tjenestemand. Jeg frygtede, at betydningsfulde efterforskningsmæssige skridt, som tilsyneladende endnu ikke var foretaget, ikke ville blive foretaget, hvilket kunne medføre, at bl.a. relevant videoovervågning fra gerningsstedet ikke blev sikret som en del af nødvendig efterforskning i sagen.

Jeg besluttede ligeledes at anmelde min operative ledelse til Den Uafhængige Politiklagemyndighed, idet jeg er af den opfattelse, at den operative ledelse har overskredet sine beføjelser i forbindelse med sagen, da jeg efterfølgende kunne konstatere, at der i døgnrapporten fra den 26.07.2018 var noteret, at øverste beslutningstager havde givet tilladelse til fodboldtilhængerne til afbrænding af pyroteknik og kanonslag på asfalt under optoget.

Jeg er ligeledes stærkt bekymret over sikkerheden for de af mine mange kolleger (dialogpolitiet iført gule politiveste), der normalt ledsager og håndterer deltagere i fodboldoptog, idet disse kolleger tilsyne-

ladende oftere befinder sig i situationer, hvor afbrænding af diverse pyroteknik hører til normalbilledet, men ligeledes, efter min opfattelse, er uacceptabelt.

Jeg blev den følgende dag, da jeg mødte til tjeneste på ottendedagen efter min tilskadekomst, bedt af nærmeste leder om at køre til Station Bellahøj, hvor politiet ville modtage og oprette en anmeldelse samt foretage en afhøring af mig til sagen.

Jeg sidder nu, mere end 14 dage efter min tilskadekomst, med en følelse af et totalt ledelsessvigt i forbindelse med hændelsen og min tilskadekomst.

Jeg har i mail til rigspolitichefen den 01.08.2018 udtrykt min bekymring over forholdene og gjort ham opmærksom på hans ansvar, beskrevet i retsplejelovens § 109, stk. 1, hvori rigspolitichefens ansvar for politiets virksomhed i hele landet defineres.

Det er mig fortsat uforståeligt, at en operativ ledelse i politiet kan give tilladelse til afbrænding af pyroteknik og kanonslag på asfalt til en gruppe fanatiske fodboldtilhængere med et særdeles blakket ry, i midten af en storby i myldretiden, uagtet at der tillige eksisterede et totalt afbrændingsforbud i hele Danmark på grund af tørke.

Jeg tør næsten ikke tænke den tanke til ende om, hvad der kunne være sket, hvis det kanonslag, der spræng-

te under min motorcykel, eksempelvis var landet i en ladcykel med to små børn ikklædt sommertøj, og som tilfældigt blev fragtet forbi fodboldtilhængernes optog ved Nørreport.

Det er mig uforståeligt, at mine operative ledere tilsyneladende har udvist en adfærd i form af total handlingslammelse, da de konstaterede, at en af deres medarbejdere var kommet til skade i tjenesten efter at have været udsat for vold.

Jeg gør mig her bl.a. tanker om bestemmelserne i retsplejelovens § 742, stk. 1, hvor politiet af egen drift iværksætter en efterforskning, når et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

Det var i sin tid elementær lærdom fra min tid på PG1 tilbage i 1979.

Jeg møder til enhver opgave ansvarsfuldt og udfører mit arbejde professionelt og har en forventning om, at mine ledere gør det samme.

Slutteligt vil jeg ikke undlade at give udtryk for min skuffelse over, at jeg mere end 14 dage efter min tilskadekomst, endnu ikke har modtaget respons fra en eneste fra ledelsen i Københavns Politi endsige rigspolitichefen.

Jeg er fra den tid, hvor jeg erindrer en tidligere politidirektør udtale: "Min dør står altid åben!" – hvilket tilsyneladende ikke er gældende i det moderne politi anno 2018. ■

SVAR:

Af rigspolitichef
Jens Henrik Højbjerg

Kære Henrik Schmeisser

Tak for din mail. Du skrev til mig i min sommerferie, og derfor vender jeg først tilbage nu.

Jeg er ked af at høre, at du har pådraget dig skade som motorcykelbetjent den 26. juli 2018. Din beretning gør indtryk og minder os alle om, at politiarbejdet bestemt ikke er risikofrit.

For så vidt angår planlægningen mv. af operationen den 26. juli ved jeg, at du får svar fra ledelsen i Københavns Politi inden længe.

Jeg håber, at du er i bedring og ønsker også dig en fortsat god sommer. ■

SVAR:

Af Ina Eliassen,
fg. stabschef,
Københavns Politi

Kære Henrik Schmeisser

Tak for din personlige beretning om forløbet i forbindelse med en fodboldkamp i starten af sommeren.

Det gør altid indtryk, når en medarbejder kommer til skade i tjenesten. Det minder os om, at det ikke er uden risiko, når ansatte i politiet går på arbejde for at løfte en meget vigtig samfundsopgave.

Det er klart, at vi hele tiden prøver at blive bedre til at forhindre, at nogen kommer til skade, bare fordi de passer deres arbejde. Derfor er det også vigtigt, at vi følger op på hændelsesforløb som det, du beskriver, og

det kan jeg garantere dig for, at vi gør.

Desværre har sommerferien medført en lidt længere behandling af din sag end sædvanligt, og det vil vi prøve at få indhentet nu, hvor de fleste er tilbage på arbejde igen.

Generelt bliver sager som din behandlet som arbejdsskadesager, og arbejdsmiljøudvalget vil normalt undersøge årsagerne til ulykkerne og vurdere, hvad man kan gøre for at undgå lignende situationer fremover.

Det er meget svært at sige noget konkret om operationen og de dispositioner, der blev taget i den forbindelse på nuværende tidspunkt. Men du ved, at operationslederen i forbindelse med opgaver som denne tager bestik af den konkrete situation. Han skal træffe afgørelser på meget kort tid, og derfor kan det også være svært at sige noget meget håndfast om, hvordan den konkrete episode burde være håndteret.

I sidste ende beror det på operationslederens vurdering og afvejning af forskellige risikofaktorer sammenholdt med det mandskab, der er til rådighed. Hundredvis af voldsomme fodboldfans, pyroteknik og et afbrændingsforbud er en vanskelig kombination, og der vil derfor også skulle foretages en afvejning af, hvad der med de til rådighed værende ressourcer skal iværksættes for at håndtere situationen bedst muligt. ■

Af Freddy Ladefoged,
kriminalassistent,
Østjyllands Politi

Udlændingesagsområdet mangler ny efteruddannelsesplan

Jeg har i DANSK POLITI nr. 2/2018 læst om Rigspolitiets nye plan for efter- og videreuddannelse, benævnt karriereveje og -spor for uchargerede polititjenestemænd.

Specielt har jeg fokuseret på karrierevejen "Efterforskning". Her ses oplistet følgende karrierespor: Organiseret kriminalitet, Personfarlig kriminalitet, Økonomisk kriminalitet, Operativt specialarbejde, Særlove, Observation, Videoafhøring og Sagsbehandling.

Et væsentligt spor mangler, nemlig udlændingesagsområdet, heri indbefattet Schengengrænsekontrol – to særdeles komplicerede specialområder af politiets arbejde. To områder, der kræver specialuddannelse, interesse, sidemandsoplæring og mangeårig erfaring. To områder, der fylder enormt meget i politiets arbejde, og som der i høj grad er fokus på i samfundet.

Hovedparten af politistyrken i dagens Danmark, og også rigtig mange i anklagemyndigheden, krummer tæer, når en udlænding går i fangstnettet og skal sagsbehandles. Det skyldes manglende indsigt og uddannelse.

Den manglende indsigt skinner også igennem hos forsvarere og dommere.

I de gode gamle dage var der et udlændingekursus på Politiskolen med et rigtig godt pensum. Det er der behov for igen. Jeg husker stadig ”udlændingeoraklet” Hans Viggo Jensen, som var én af underviserne og vel nok den skarpeste hjerne i dette land på udlændingefronten.

Man har jo nu på Politiskolen oprettet to fantastiske gode Schengengrænsekontrol-kurser: First line og Second line. Disse kurser giver en smule indsigt i udlændingeområdet generelt, men fokuserer jo hovedsageligt på de komplicerede regler omkring indrejsekontrol med videre, hvilket er et helt kapitel for sig. På disse to kurser mødte jeg i øvrigt vor tids ”udlændingeorakel”, nemlig Carsten Ove Jensen, som kan tryllebinde en forsamling i timevis, og hvis paratviden på udlændingeområdet er helt uovertruffen.

De komplicerede regler omkring øvrig håndtering og kontrol af udlændinge – lige fra de bliver anholdt, til de bliver udvist – trænger til at blive indarbejdet i et nyt politikolekursus – et kursus af samme høje standard som de to Schengengrænsekontrol-kurser, hvori man har samlet særdeles professionelle undervisere. Et kursus, der skal være tilgængeligt for såvel politifolk som administrative kolleger, der behandler ansøgninger fra udlændinge. Anklagere bør også kunne deltage i et sådant kursus.

Lad mig blot lige nævne, hvad udlændingearbejdet i dagens politi indeholder:

Sager om asyl, kriminelle

udlændinge, svindel med opholdstilladelser, dokumentkendskab omkring pas og ID-kort, dokumentfalsk, personfalsk, administrative og retlige udvisninger, internationale arrestordre og udleveringsbegæringer, anmeldelser vedrørende ulovligt ophold og ulovligt arbejde, prostitution, social dumping, udrejsekontroller med videre.

Et stort område, som kræver indsigt og paratviden, hvis politiet skal håndtere udlændingeproblematikken på en professionel måde.

Udlændingeområdet har jo været på den politiske dagsorden igennem snart mange år her i landet. Derfor antog jeg, at politireformen i 2007 ville indeholde en opprioritering af dette område i politiets mangeartede opgaver i Østjyllands Politi og også i resten af landets politikredse.

Min antagelse viste sig at være helt forkert. I min politikreds har vi i dag ikke længere en særskilt udlændingefdeling, og vi er alt for få med uddannelse og specialviden til at håndtere dette sagsområde. Sagsområdet er således slet ikke prioriteret og har aldrig været et punkt på dagsordenen i de mål, som ledelsen af Østjyllands Politi siden politireformen har sat gennem årene for kredsens fremtidige fokusområder i det kommende år.

Ydermere skete der det, at ledelsen af min politikreds i sommeren 2016 besluttede, at den dengang eksisterende udlændingefdeling, der var placeret på Aarhus Politigård, skulle flyttes til Randers pr. 1.1-17 og lægges ind under en efterforskningsafdeling kaldet ”Efterforskning Særlige Sager”, der behandler sager

vedrørende særlovgivningen. En beslutning, der blev truffet hen over hovedet på personalet i udlændingefdelingen, og uden at personalet blev hørt på nogen måde, og som efter vores mening var helt forkert begrundet i, at hovedparten af vore arbejdsopgaver udspringer i Aarhus-området, hvor den største koncentration af udlændinge bor og opholder sig. Flytningen af udlændingefdelingen til Randers, og den reelle nedlæggelse af udlændingefdelingen, viser også, at Østjyllands Politi slet ikke prioriterer udlændingearbejdet.

Og det undrer mig såre meget – den politiske dagsorden og medierne er jo fyldt med udlændingeproblematikker – men disse problematikker har min ledelse tilsyneladende lukket øjnene for.

Ugentligt tilgår der til min faglige koordinator på udlændingeområdet mindst 2-3 fiduser/anmeldelser om ulovligt ophold, ulovligt arbejde, udenlandske prostituerede, visum-overstay, proformaægteskaber med videre, men disse anmeldelser må vi henlægge uden opfølgning på grund af mangel på ressourcer.

For ganske nylig hørte jeg, at man i Sydøstjyllands Politi, med hovedsæde i Horsens, er i gang med at oprette en udlændingekontrolgruppe med placering i Billund Lufthavn. Så i vores nabopolitikreds er man vågnet op – også på grund af at der er kommet øget og stærkt fokus på Schengenreglerne og grænsekontrollen på de ydre grænser i Schengenområdet.

Forhåbentlig følger man også snart op på det spørgsmål i min politikreds med

hovedstation i Danmarks næststørste by med masser af udlændinge boende i belastede ghetto-områder såsom Gellerup og Bispehaven/Aarhus V. En politikreds, hvor udenlandske navne er i overtal, når vi hver morgen under briefing hører fra døgnrapporten om, hvad der er sket i kredsen i det forgangne døgn.

Forhåbentlig når man også frem til, at en udlændingefdeling skal være placeret dér, hvor udlændingene holder til, og det er jo i min politikreds fortrinsvis i Aarhus.

Fyns Politi har også noget at lære i den sammenhæng. Dér arbejder udlændingefterforskerne i Svendborg på trods af indvandrerghettoen Vollsmose, der ligger i Odense.

Men, men, men – den første forudsætning for en opprioritering af udlændingearbejdet i politiet er et godt nyt udlændingekursus og et nyt karrierespor i den nye efteruddannelsesplan. ■

SVAR:

Af politidirektør
Helle Kyndesen,
Østjyllands Politi

Kære Freddy Ladefoged

I Østjyllands Politi har vi en sektion i Efterforskningscenteret: Særlige sager, som er dedikeret til særlovsområdet, herunder udlændingesagerne. Særlovsområdet, herunder udlændingesager, er en af politikredsens mange vigtige opgaver, og sektionen, der alene er sat i verden for at tage sig af særlovsområdet, er netop udtryk for, at området prioriteres.

I 2016 gennemførte vi en reorganiseringsproces, hvor der var løbende involvering af såvel medarbejdere som ledere. I sådan en proces er der rigtig mange forskellige ønsker, og det er selvsagt umuligt at opfylde dem alle. Efter mange drøftelser og overvejelser blev en af beslutningerne at samle efterforskningen af særlovsområdet i en sektion, hvor medarbejderne har mulighed for at specialisere sig inden for de forskellige særlovsområder. En af sektionens kerneområder er naturligvis udlændingeområdet.

Sektionen Særlige sager er placeret i Randers, men opgaveløsningen dækker hele politikredsen. Da der f.eks. kan være behov for at løse opgaver med udgangspunkt fra Aarhus, har vi fleksible arbejdspladser på hovedpolitistationen i Aarhus til medarbejdere, som har konkrete efterforsknings- eller kontrolopgaver i Aarhus.

Østjyllands Politi har en decideret udlændingeekspedition på hovedpolitistationen i Aarhus, hvor kredsens borgere fysisk kan henvende sig og blive politimæssigt serviceret.

Der sker løbende lokal uddannelse inden for udlændingeområdet af bl.a. medarbejderne i beredskabet og vores driftscoordinatorer, så de bliver dygtigere inden for udlændingeområdet. Driftscoordinatorerne er fysisk placeret tæt på vores døgnberedskab, så de kan bistå medarbejderne i sagsbehandlingen af bl.a. de mere rutineprægede udlændingesager, som vores døgnberedskab står med i akutte situationer.

Der er i Østjyllands Politi fastsat mål for udlændin-

geområdet. Ud over de nationale mål for sagsbehandlingstider har sektionen Særlige sager selv været involveret i at formulere lokale mål på området. Sektionen har lokale mål for bl.a. Schengen, konkrete indsatser, undervisning og faglige emner. Disse mål fremgår synligt for alle af sektionens målplakat.

Samlet set arbejder vi for at løse vores opgaver professionelt og på et højt fagligt niveau til gavn for borgerne. Og det gælder også sektionen Særlige sager med bl.a. udlændingesagsbehandlingen. ■

Af Karsten A. Klintø,
politiassistent, UKA,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Politiforbundet – den udemokratiske forening

I **Politiforbundet** har det, i alle de år som jeg har været medlem – dvs. 31 år, været således, at man har benyttet sig af repræsentativt demokrati.

Jf. Gyldendals netleksika "denstoredanske.dk" er repræsentativt demokrati: "Styreform, hvor den politiske magt overvejende ligger hos en samling af folkevalgte repræsentanter".

Det er som udgangspunkt udmærket, at vores repræsentanter er folkevalgte. Imidlertid er det en sandhed, som bliver mere og mere udvandet, jo mere vi nærmer os pyramidens top.

Således er formanden for Politiforbundet valgt af en meget begrænset gruppe af delegerede, som så igen er valgt af en begrænset gruppe repræsentanter osv.

Med andre ord, så er der langt fra mig og til den øverste i mit forbund. Og mine muligheder for at blive hørt og at påvirke ham og de beslutninger, der bliver truffet i Politiforbundet, synes meget små.

Hvis jeg er uenig med formanden og forbundet er min mulighed for at vælte ham også ganske mikroskopisk, og selvom vi er en større gruppe, har vi ingen

reel mulighed for at udfordre ham.

I Wikipedia beskrives svaghederne i et repræsentativt demokrati således: "Det er indlysende, at denne form for "demokrati" er en nødløsning, idet der ikke er nogens sikkerhed for, at de af folket valgte repræsentanter også i alle henseender afspejler folkevilje".

Jeg er ganske klar over, at hvert eneste medlem af Politiforbundet ikke kan blive spurgt, hver gang der skal tages en beslutning. Men jeg mener, at det er udemokratisk, at jeg som medlem har så ringe indflydelse på, hvem der, på mine vegne, skal tage beslutningerne og fastlægge politik og dagsorden i forbundet.

Det er i høj grad min opfattelse, at Politiforbundet befinder sig på et helt andet plan og ude af syne for de fleste medlemmer og ikke har megen berøring og forståelse for, hvad der rører sig blandt medlemmerne ude i kredsene.

Således har jeg siden grænseoperationen i Syd- og Sønderjylland ikke set formanden for Syd- og Sønderjyllands Politiforening på grænsen én eneste gang, og jeg har endnu ikke talt med en kollega, som har kunnet fortælle, at de havde set ham.

Jeg har heller ikke haft indtryk af, at Politiforbundet er særlig interesseret i denne politiindsats, som i flere år har trukket tænder ud af dansk politi og gjort det nødvendigt at indkalde nye samarbejdspartnere som hjemmeværn og militær – og det til trods for, at personalegruppen er vokset betydelig i de seneste år.

Tværtimod har Politiforbundet glimret ved deres

fravær, bortset fra et enkelt besøg af forbundsformanden på hans rundtur til politikredsene.

Nuvel, vi har selvfølgelig en tillidsmand i afdelingen, men jeg er dog ikke helt tilfreds med, at den store forening i kredsen tilsyneladende er helt ligeglad med, hvad der sker i vores hjørne af kredsen.

Generelt har jeg i mine år i politiet sjældent hørt, at kollegaerne har ytret sig i positive vendinger om Politiforbundet. Om det er fortjent eller ufortjent, skal jeg lade være usagt. Men jeg synes dog, at det er betænkeligt, at vores eget forbund er så udskældt, og at der er så lidt tillid til forbundet blandt medlemmerne, som jeg hører og oplever, men som selvfølgelig ikke bygger på statistisk materiale.

Og lad nu være med at fyre den sædvanlige floskel af om, at vi bare kan vælge andre repræsentanter. Det er jo det, vi ikke kan, når systemet er så rigidt og udemokratisk.

Jeg mener, at det er på tide, at man i alle led i Politiforbundet kigger indad og spørger, om man ikke burde ændre måden at gøre tingene på.

Hvorfor skal det være min lokale formand, som uden at spørge sine medlemmer kan stemme på hvem, der skal være formand eller næstformand i kredsen?

Hvorfor er det kun de fungerende tillidsrepræsentanter, som kan stille op til formandsvalget i kredsen?

Og hvorfor skal det være en lille lukket kreds af personer, som bestemmer, hvem der skal være formand i hele Danmark?

Og igen: Hvorfor skal der være en endnu mindre kreds

af personer, som skal afgøre, om en overenskomst er god eller dårlig, og om der skal stemmes ja eller nej?

Repræsentativt demokrati er en styreform, som giver grobund for indspisthed og pamperi, hvor man har god mulighed for selv at bestemme, hvem der skal være en del af inderkredsene, og hvem man vil tale med, og hvem man ikke vil tale med.

Repræsentativt demokrati er en styreform, som i høj grad giver mulighed for at holde kortene tæt ind til kroppen, selv bestemme virkeligheden ved at tilbageholde og videregive informationer efter lyst og vilje og egenrådigt bestemme, hvad der er bedst for alle.

Jeg mener, at det er på tide, at Politiforbundet skæver til for eksempel Dansk Sygeplejeråd, hvor man i mange år har sendt formandsvalget og overenskomster ud til urafstemning blandt alle medlemmer.

Jeg mener, at fremtidige valg af formænd og næstformænd, på alle planer, kommer til afstemning blandt alle medlemmer således, at denne samme person ikke år efter år kan bestride posten uden at gøre sig fortjent til tilliden.

Det er på tide, at Politiforbundet viser sine medlemmer den tillid, at de rent faktisk er i stand til at træffe demokratiske beslutninger.

Afslutningsvis vil jeg gerne slå fast, at min kritik udelukkende går på det repræsentative demokrati og ikke på personer – herunder vores formand. ■

SVAR:

Af Niels Hedeager,
formand for Syd- og
Sønderjyllands Politiforening

Kære Karsten Klintø

Jeg har svært ved at genkende det billede fra det syd- og sønderjyske, som du beskriver i dit indlæg:

- Jeg har siden migranttilstrømningen i efteråret 2015 og den efterfølgende midlertidige grænsekontrol haft minimum 28 arbejdsdage i Udlændinge Kontrol Afdelingen (UKA) i Padborg med utallige besøg på de bemandede grænseovergange og deltagelse i tema-, personale- og medlemsmøder, samt tilstedeværelse i afdelingen i øvrigt og afholdelse af pauser sammen med medlemmerne. Der har i hele perioden været løbende dialog og møder med ledelsen om UKA og grænseoperationen.

- I forbindelse med politikredsreformen blev der af formændene for de daværende politiforeninger udarbejdet vedtægter for Syd- og Sønderjyllands Politiforening. Der var fuldstændig enighed om, at politiforeningen skulle anvende repræsentativt demokrati.

Repræsentantskabets medlemmer fastsættes af de enkelte bestyrelsesmedlemmer efter lokal procedure. Formand og næstformand vælges af og fra repræsentantskabet. ■

SVAR:

Af forbundsformand
Claus Oxfeldt

Kære Karsten Klintø

I ovenstående debatindlæg

retter du en stærk kritik af Politiforbundet – dels i forhold til styreform og dels i forhold til forbundets engagement i den særlige politiindsats ved landegrænsen i Syd- og Sønderjyllands Politi, særligt i forbindelse med UKA.

I forhold til Politiforbundets styreform giver du udtryk for helt legitime synspunkter, eksempelvis omkring personvalg og beslutningsprocessen ved godkendelse/afvisning af overenskomstresultater med videre. Men når dit udgangspunkt er, at det repræsentative demokrati som styreform er "udemokratisk", så er jeg bare grundlæggende uenig. Jeg er også grundlæggende uenig med dig i dit synspunkt om, at det repræsentative demokrati skulle være mere udsat end andre styreformer for pamperi eller andre af de meget lidt flatterende tillægsord, du tillægger styreformen. Uanset styreform er gennemsigtighed, ordentlighed og integritet efter min opfattelse det eneste værn mod en sådan udvikling.

Det er for en hvilken som helst demokratisk organisation helt afgørende, at de beslutninger, der træffes, har legitimitet på vegne af de medlemmer, som beslutningen vedrører. Men hensyn til helheden, herunder beskyttelse af mindretal med mere, er det efter min opfattelse et lige så afgørende parameter for de beslutninger,

der træffes i en demokratisk organisation.

Politiforbundet har en mere end 100-årig tradition for, at vi ikke i forbundets vedtægter regulerer i den underliggende struktur, altså i de stedlige politiforeningers vedtægter. Der er derfor også store forskelle på, hvordan foreningerne har indrettet sig – for eksempel vedrørende personvalg. Jeg skal derfor, så vidt angår din kritik af den lokale organisationsstruktur og det lokale arbejde i øvrigt i Syd- og Sønderjyllands Politiforening, henvise til svaret fra foreningsformand Niels Hedeager.

I forhold til Politiforbundets engagement i den særlige politiindsats ved landegrænsen, så har det siden flygtninge-/migrantsituationen i sommeren 2015 haft høj fokus og prioritet. Jeg er sikker på, at du er helt bevidst om den særlige politiske situation og politiske initiativer, der har været iværksat – og som forbundet har anvendt mange ressourcer på at håndtere. Vi har haft kontinuerlig kontakt til de politiske partier, regeringen, Justitsministeriet og Rigspolitiet. Vi har haft et tæt samarbejde med forsvarets personaleorganisationer, CS og HKKF, i forhold til den militære bistand. Vi har håndteret tilblivelse og ansættelse af vores kolleger i politikadetordningen – og aktuelt det forsøg, som iværksættes netop nu i Syd- og Sønderjyllands Politi i forhold til disse kollegers bidrag i den samlede kontrolindsats ved landegrænsen.

Da næstformand Claus Hartmann og jeg overtog formandskabet i Politiforbundet i 2013, havde vi den ambition, at vi ville ud

og tale med kollegerne på tjenestestederne. Det har vi været, og vi har i øvrigt netop besluttet at fortsætte dette gennem kontinuerlige møder. Det er i det hele taget Claus Hartmanns og min ambition at være tilgængelige. Derfor er man også altid velkommen til at kontakte os, såvel telefonisk som personligt, og Politiforbundet stiller altid op til møder, hvis vi bliver inviteret. ■

Af pensioneret
vicepolitikommisær Orla Ejvind
Ervolder, Viborg

Indlægget er skrevet på vegne af flere medlemmer af seniorklubben Viborg Politi.

Respekt for uniformen!

I DANSK POLITI 02/2018

havde på. Johan Stausholm fra Flexsektionen i Københavns Politi et særdeles velskrevet debatindlæg, hvor han opfordrede kolleger til at være noget mere opmærksomme på, at politiet er et uniformeret korps, som bør være rimeligt mere ensartet uniformeret ved de mange opgaver, der i forvejen er planlagte.

Politiet i Danmark har en virkelig præsentabel uniform, som er misundt os af adskillige udenlandske kolleger. Jeg glemmer aldrig oplevelserne fra en studietur til Finland i 70'erne, hvor de finske kolleger ofte gjorde mig opmærksom på det.

Der mangler lidt korpsånd, hvor man især fra rigspolitichef og politidirektørerne bør gøre lidt ud af dette, når man skal optræde til planlagte aktiviteter, men måske er det dér, det også halter lidt.

Jeg har i min tid oplevet en politimester, der mødte frem i sort uniform med brune sko – og det passer heller ikke særligt godt med omtalen af bogen fra Birthe Rønn Hornbech (som jeg i øvrigt

har stor respekt for), hvor hun med sit billede på side 27 i omtalte fagblad optræder med hvide lakstøvler.

Kan man ikke selv se det, bør ledere eller kolleger i korpset have mod til at opponere imod det.

Jeg glemmer ikke, nu afdøde, politimester Kay Bagger i Viborg, som jeg havde fornøjelsen af at gøre tjeneste under i mange år, at han ved en bestemt lejlighed kaldte en kollega til orden, da han mødte frem i næsten hvide strømper til uniformen.

Jeg ved godt, at der er specielle identifikationsmæssige årsager til, at alle i uniform skal løbe rundt med et synligt nummer. Det er latterligt, når civile kolleger ved siden af ikke kan identificeres. I militæret prøver man af al kraft at komme bort fra nummertiltalen og blive kaldt ved navn, som bør være det eneste naturlige. Det er ikke rimeligt, at borgeren skal kende en kollega som nr. 67!

Johan Stausholms omtale af kolleger, der af bekvemmeligheds årsager kører imod færdselsretningen i ensrettede områder burde være en umulighed – eller er kollegerne bange for hinanden? Den brevskrivende kollega fortjener ros for sit debatindlæg, og jeg håber inderligt, at tiden ikke er forpasset til at gøre noget ved problematikken. ■

OK 2018 og fremtiden

Lørdag aften – den 28. april blev aftalen på statens område, som netop var indgået, offentliggjort. Den samlede lønramme er på 8,1 %. Det skulle betyde en stigning i løn og pension på 6,07 % i perioden frem til 1. april 2021. Det er inkl. en skønnet reguleringsordning på 0,47 % i perioden, hvoraf de 0,33 % udmøntes pr. 1. april 2018.

Af den samlede ramme er der afsat 0,53 % til andre formål. Deri indgår mange forskellige elementer, herunder at den betalte spisepause er indsat i de overenskomster, der ikke indeholdt bestemmelser om spisepauser. Der er tilsyneladende en musketer-ed om, at der ikke oplyses noget om prisen for disse meget omtalte spisepauser.

Pensionisternes krav til OK 18 var: "at reguleringen af pension og efterløn fastsættes til den del af rammen ved OK18, der afsættes til egentlige lønformål".

Det er et meget vitalt krav, som pensionisterne ikke får opfyldt. Vore pensioner skulle blive reguleret pr. 1. august 2018 med virkning fra 1. april. Årsagen til den længere ekspeditionstid for pensioner end for lønregulering er, at reguleringen af pensionerne skal forelægges lønningrådet.

Vi kan glæde os over, at bestyrelsen i Centralorganisation 10 på mødet den 8. juni besluttede, at der i samarbejde med CFU arbejdes for at gennemføre en analyse af stigningerne i tjenestemandspensionerne i forhold til lønudviklingen på det statslige område og udviklingen i de sociale pensioner i perioden 2005-2018. Afhængig af analysens udfald, rettes der henvendelse til Moderniseringsstyrelsen forud for OK21 med det formål at få etableret en ordning, der sikrer, at tjenestemandspensionerne fremadrettet reguleres i henhold til den samlede aftalte lønudvikling for ansatte i staten.

Kan den proces lykkes, er statspensionisterne nærmest kommet i mål i forhold til det ovennævnte krav.

Kilder: Den generelle aftale på statens område og referater fra CO10.

Hans Agerbo Jensen
21.07.18

POLITIPENSIONISTERNES LANDSFORENING
 "Den naturlige fortsættelse af fagforening, når du bliver pensioneret"
 Årligt kontingent er 180,00 kr. (fradragsberettiget)

DANSK POLITI

Meget mere end et fagblad

Fagblad

Facebook

Twitter

www.dansk-politi.dk

I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud lige nu, og ikke først til bladets deadline.

Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.

Følg os på Facebook:
Fagbladet dansk politi
Twitter: @danskpoliti

VÆRD AT VIDE

VI GRATULERER

25 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. AUGUST 2018

Ktfm./T. Heidi Knudsen,
Nordjyllands Politi

1. SEPTEMBER 2018

Pa. Erik Djernæs Hansen,
Rigspolitiet

Kons. Mads Nielsen, Rigspolitiet

Pk. Anders Birch Larsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Køreprøvesagk. Jørn Moesgaard
Poulsen, Østjyllands Politi

1. OKTOBER 2018

Kons. Sussi Glistrup,
Bornholms Politi

25 ÅRS STATSJUBILÆUM

1. AUGUST 2018

Chefkons. Stig Bertelsen,
Politiforbundet

Pa. Torben Thy Wadsbach,
Midt- og Vestjyllands Politi

Vpi. Carsten Arentoft Andersen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Ka. Claus Barrett Jeslund,
Østjyllands Politi

15. AUGUST 2018

Pa. Katrine Dueholm Andersen,
Rigspolitiet

1. SEPTEMBER 2018

Pa. Frank Lund Nielsen, SØIK

Pa. Jens Michael Jensen,
Østjyllands Politi

1. OKTOBER 2018

Pa. Jakob Torsten Lyder,
Fyns Politi

Pa. Karsten Bøge Frederiksen,
Københavns Politi

Pa. Ricky Winther,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Martin Rude Møller,
Østjyllands Politi

Ka. Frants Michael Jensen,
Østjyllands Politi

40 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. AUGUST 2018

O.ass./T. Lis Damborg,
Københavns Politi

Ka. Britta Majory Almfort,
Københavns Politi

Kons. Henrik Suhr,
Københavns Politi

Pa. Flemming Hansen,
Fyns Politi

Operatør Hans Kristian
Frederiksen, Fyns Politi

Pa. Mogens Palle Dyhr,
Fyns Politi

Pa. Tom Jørgensen, Fyns Politi

Ka. Steen Kühnel Nielsen,
Grønlands Politi

Faglærer Sten Skovgaard
Larsen, Rigspolitiet

Pa. Kurt Kirk, Rigspolitiet

Pk. Jan Stokholm Andersen,
Rigspolitiet

Sp.kons. Poul Erik Høj Weidick,
Rigspolitiet

Kons. Poul Poulsen, Rigspolitiet

Ka. Pia Dahrup-Andersson,
Københavns Vestegns Politi

Pk. Henning Præstegaard,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Anders Koefoed
Søndergaard,
Nordsjællands Politi

Ka. Bjarne Frederiksen,
Nordsjællands Politi

Kons. Bjarne Jønsson,
Nordsjællands Politi

Vpi. Claus Hjelm Olsen,
Nordsjællands Politi

Pa. Gunnar Rasmussen,
Nordsjællands Politi

Sp.kons. Jesper Ensby,
Nordsjællands Politi

Pa. Henrik Michael Hansen,
Østjyllands Politi

Pa. Jacob Brix Kronborg,
Østjyllands Politi

Ka. Jens Seir Stokholm,
Sydøstjyllands Politi

Ka. Uffe Skovgaard Agerskov,
Sydøstjyllands Politi

1. SEPTEMBER 2018

Ktfm./T. Lis Ahrenkiel,
Københavns Vestegns Politi

Pk. Jørn Lykkebak,
Sydøstjyllands Politi

1. OKTOBER 2018

Pk. Tom Arnoldsen,
Københavns Politi

Ktfm./T. Berit Poulsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

1. NOVEMBER 2018

Forbundssekr. Finn Moseholm,
Politiforbundet

Vpi. Jón Suni Klein Olsen,
Færøernes Politi

Sektionsleder Finn Jeppesen,
Grønlands Politi

Pa. Niels Peder Krogh,
Grønlands Politi

Pa. Claus Erik Hoffmann,
Københavns Politi

Pa. Jan Bomholt Kristensen,
Københavns Politi

Pk. John Hansen,
Københavns Politi

Sp.kons. Ole Haack Pedersen,
Københavns Politi

Ka. Poul-Erik Sone-Lund,
Københavns Politi

Ka. Sven Lauridsen,
Københavns Politi

Pa. Thomas Christian Sabroe,
Københavns Politi

Pa. Tom Woldbye Fehrenkamp,
Københavns Politi

Kons. Helle Fritze Sølvi Duchh,
Københavns Vestegns
Politi

Pa. Torben Sejling Pedersen,
Københavns Vestegns
Politi

Ka. Frank Nørskov-Jørgensen,
Nordsjællands Politi

Kons. Keld Olesen,
Nordsjællands Politi

Pa. Søren Simonsen,
Nordsjællands Politi

Kons. Tido Skytte,
Nordsjællands Politi

Pa. Leif Damgaard Bendtsen,
Fyns Politi

Pk. Kjeld Jørgensen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Sp.kons. Peder Christian
Østergård, Syd- og
Sønderjyllands Politi

Pa. Flemming Jepsen,
Sydøstjyllands Politi

Kons. Poul Lervad,
Sydøstjyllands Politi

Pk. Jens Kristian Aagaard
Espensen, Østjyllands Politi

Pa. Lars Hager Vilhelmsen,
Østjyllands Politi

Kons. Steen Troels Jensen,
Rigspolitiet

5. NOVEMBER 2018

Pk. Dan Reiner Houtved,
Nordsjællands Politi

40 ÅRS POLITIJUBILÆUM

1. AUGUST 2018

Pa. Erling Holt,
Københavns Politi

Pa. Jørgen Eriksen Hansen,
Københavns Politi

Kons. Bent Nikolajsen,
Københavns Vestegns Politi

Kons. Ole Krog,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Steen Aarenstrup Nielsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pk. Poul Badsberg,
Nordjyllands Politi

Pk. Erik Langhoff, Rigspolitiet

Pk. Ole Kahlen, Rigspolitiet

Sp.kons. Tommy Vester,
Rigspolitiet

Pa. Bent Karsten Jensen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pk. Ove Ruben Christoffersen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Pa. Jens Bach Nielsen,
Østjyllands Politi

1. SEPTEMBER 2018

Pa. Ib Andreassen,
Nordjyllands Politi

1. NOVEMBER 2018

Kons. Kim Dyhr Laursen,
Fyns Politi

Pa. Gert Hubert Krogstad-
Nielsen, Rigspolitiet

Centerchef Michael Engell
Olsen, Rigspolitiet

Ka. Michael Axel Preisler,
Københavns Politi

Ka. Allan Poulsen,
Københavns Politi

Ktfm./T. Annette Kejser
Pedersen, Københavns Politi

Pa. Michael Evan Rasmussen,
Københavns Politi

Pa. Michael Ostenfeldt
Andersen, Københavns Politi

Pa. Torben Krog Jensen,
Københavns Politi

Ka. Lene Breinich,
Nordsjællands Politi

Ka. Zille Jyette Mærsk,
Nordsjællands Politi

Ka. Hans Hermansen,
Sydøstjyllands Politi

Pk. Peter Bay Jensen,
Østjyllands Politi

40 ÅRS STATSJUBILÆUM

1. AUGUST 2018

Kons. Carsten Moesgaard,
Fyns Politi

Pk. Gregers Juul Bigom,
Københavns Politi

Vpi. Jim Hansen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Lars Schou Christensen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Kaj Klaustrup,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Per Jacobsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Poul Dalgaard Andersen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Erling Hjorth Birkeholm,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Jan Fischer Pedersen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Erik Hessing Simonsen,
Nordjyllands Politi

Pa. Jan Jakobsen,
Nordjyllands Politi

Pa. Johnny Kai Kastling,
Nordsjællands Politi

Pa. Søren Møllerup Blach,
Nordsjællands Politi

Pi. Benny Tollestrup Jensen,
Rigspolitiet

Sp.kons. Frank Rosenstrøm,
Rigspolitiet

Pa. Tom Agerbo Poulsen,
Rigspolitiet

Pa. Jan Nielsen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Jan Schmidt,
Syd- og Sønderjyllands Politi

15. AUGUST 2018

Pa. Flemming Bauer, Rigspolitiet

Køreprøvesagk. Vagn Hirtso,
Københavns Politi

16. AUGUST 2018

Pa. Tom Rieck Duus,
Københavns Vestegns Politi

Sp.kons. Tom Steffensen,
Nordsjællands Politi

1. SEPTEMBER 2018

Kons. Henrik Bollhorn,
Københavns Politi

Pa. Gert Andersen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Sp.kons. Jan Ulrik Olesen,
Rigspolitiet

1. OKTOBER 2018

Pa. Arne Sandager Jensen,
Nordjyllands Politi

16. OKTOBER 2018

Sp.kons. Kaj Anker Hansen,
Nordjyllands Politi

20. OKTOBER 2018

Pa. Jan-Evan Christensen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

31. OKTOBER 2018

Pa. Palle Døssing Lyngsø,
Københavns Politi

1. NOVEMBER 2018

Pa. Jan Bechmann Sørensen,
SØIK

Køreprøvesagk. Henrik Nielsen,
Københavns Politi

Pa. Niels Kirstein Pedersen,
Københavns Politi

Pa. Kim Michael Pörtner,
Midt- og Vestsjællands Politi

Ka. Bjarne Kipp,
Østjyllands Politi

15. NOV. 2018

Pa. Ole Kjær Jacobsen,
Rigspolitiet

Pa. Erling Goldschmidt,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

16. NOVEMBER 2018

Pa. Jens Olesen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Finn Michael Sekula,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

VI GRATULERER DOMSTOLENE

40 ÅRS JUBILÆUM

15. SEPTEMBER 2018

Ktfm. Anette Christiansen,
Københavns Byret

Ktfm. Jens Møller,
Københavns Byret

15. OKTOBER

Ktfm. Eva Rasmussen,
Retten i Svendborg

5%
på din
lønkonto

Stærke fællesskaber – også til din fordel

Som medlem af Politiforbundet er du også en del af Lån & Spar. Vi er nemlig en bank for fællesskaber. En solid bank fra 1880, drevet af mennesker til mennesker. I dag ejet af Politiforbundet og dig – og mere end 45 andre organisationer.

5% er Danmarks højeste rente

Med fællesskabet følger ekstra gode fordele. Som bl.a. 5% i rente på de første 50.000 kr. på din lønkonto. Det er Danmarks højeste rente og noget ingen andre banker kan matche.

For Lån & Spar er en personlig bank, vi deler med hinanden.

Sådan får du 5% i rente på din lønkonto

- Du er medlem af Politiforbundet og har afsluttet din uddannelse.
- Du samler din privatøkonomi hos Lån & Spar (LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services, som din økonomi kredittvurderes ud fra).
- Du behøver ikke flytte dine realkreditlån. Men evt. ændringer og nye realkreditlån, skal gå gennem Lån & Spar og Totalkredit.
- De 5% i rente er på de første 50.000 kr. på lønkontoen. Der er 0% på resten.
- Rentesatserne er variable og gælder pr. 1. januar 2018.
- Se vilkårene på lsb.dk/medlemsvilkår.

Lån & Spar har samarbejdet med Politiforbundet siden 2001. Det får vi alle sammen mere ud af...

Lån & spar

din personlige bank

**VIL DU HAVE
5%
PÅ LØNKONTOEN**
Ring: 3378 1966
- eller gå på
lsb.dk/politi
og book møde

EFTERÅRSHYGGE I POLITIFORBUNDETS FERIEBOLIGER

Lodtrækningen for vintersæsonen 2018/2019 er forbi, og nu er de resterende perioder frigivet.

Du kan gå ind på bookingsiden og se, hvor du kan tage på weekend i løbet af efteråret.

Der er brændeovn i de fleste huse, så der er optimale muligheder for hygge.

Ferieboligen på Als har i øvrigt fået nyt køkken, og ferieboligen i Tversted står for tur, men er klar til udlejning igen fra uge 46.

Fra 2019 ændres lodtrækningen, således at der kun er lodtrækning én gang om året for at gøre det nemmere for vores medlemmer.

Nærmere information følger, når vi nærmer os.

Læs mere på www.politiforbundet.dk/medlemsinformation/ferieboliger

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside

Foto: Karina Numelin Bjørnholdt

Redaktion

Nicolai Scharling, chefredaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist
Benedicte Rasmussen,
journalistpraktikant

**Ansvarlig i henhold
til Medieansvarsloven**
Claus Oxfeldt

Layout

Gregorius DesignThinking
Tryk Stibo

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materialedeadline:

Den 8. oktober

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk
www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

Skriv et kort indslag til Debatten
og husk portrætfoto af dig selv.

Indlæg modtages kun
pr. e-mail på adressen:
blad@politiforbundet.dk

Undgå forkortelser.

Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.

Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.

Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

DANSK POLITI

Meget mere end et fagblad

Fagblad

Facebook

Twitter

www.dansk-politi.dk

I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud lige nu, og ikke først til bladets deadline.

Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.

Følg os på Facebook: Fagbladet dansk politi
Twitter: @danskpoliti